

2016-4
Ekim

A L U M N I **BizLetter** A L M A M A T E R

“dün ile bugün
arasında kavga çıkarsa
yarını kaybederiz”

W.Churchill

- 2016-17 Eğitim-Öğretim Yılı Başladı
- Gülay Damar geri döndü!
- Turgay Gümüş '74: Tuğla Bursuna İsmi Verenlere Katıldı
- İlter Turan '59: IPSA Genel Başkanı olan ilk Türk
- Tuğla Bursu raporları

GIFT SHOP

SİPARİŞLERİNİZ İÇİN

tarsusamerikankoleji@gmail.com

adresine e-mail atabilirsiniz

A L U M N I

BizLetter

A L M A M A T E R

TANITIM FİLMİ VE HAVA ÇEKİMLERİNDE STANDARTLARI YÜKSELTİYORUZ

film | **hava çekimi**

Tanıtım, Belgesel ve Reklam Filmi - 3D Animasyon

Katalog - Fotoğraf

Miting ve Konser

Arsa, Park ve Bahçe

Yol, Köprü, Viyadük, Baraj

Arkeolojik Yapılar

İnşaat Projeleri

360° Panoramik Çekimler

daraba

film | medya | event | tasarım

www.daraba.com.tr

TAC Mezunlar Derneği Merkez Yönetim Kurulu

Başkan

Ali Cerrahoğlu

Başkan Yardımcısı

Kemal Tarım

Sayman

A. Ramazan Dincer

Genel Sekreter

Çağlar Yılğör

BizLetter

Yayın ve Redaksiyon Ekibi

Erdoğan Kaynak

Betül Öcal

Nuran Baykal

Alp Erdem

Tasarım

Onur Yıldırım

esparaba.
creative

Baskı

Alev Dikici Matbaası

0 322 435 13 13

T: 0 324 241 82 24

M: 0 530 333 83 99

Telefax: 0 324 613 23 10

Caminur Mahallesi 0805 Sokak No:9
33440 Tarsus - MERSİN

www.tac-alumni.org

Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği
tarafından 3 ayda bir yayımlanır.

OCAK
e-Bülten

ŞUBAT
e-Bülten

MART
e-Bülten

10. yılda 10.000 tuğla

Kredi Kartı Hesap Özeti		Tutar (TL)
01 Mayıs 16	Market	64.75
07 Mayıs 16	Uçak bileti	189.90
09 Mayıs 16	Ayakbala	59.90
11 Mayıs 16	Sinema Bileti	14.00
13 Mayıs 16	Kartvizit	11.15
15 Mayıs 16	Önümüzde Ödeme - Telefon	49.00
17 Mayıs 16	Kağıt	35.00
19 Mayıs 16	Kıyafet	12.00
21 Mayıs 16	Restoran	150.00
23 Mayıs 16	Giycek	29.90
30 Mayıs 16		715.60
TOPLAM ÖDEME		100.00

8

Tarsus Amerikan Koleji
Mezunlar Derneği'nin yürüttüğü
Stickler'a Bir Tuğla da Sen Koy!
6 ay, ayda 100 TL bağışlayın,
bu büyük gurura ortak olun.

Bir Tuğla da siz koyun
Çağdaş eğitime destek olun!

BAŞKANDAN

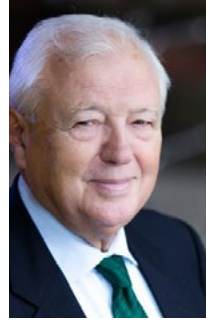
ANNE-BABALARIMIZA ÇOK ŞEY BORÇLUYUZ

Başkanın yazısı, 1976 Mezunlarından örnek
burs çalışması ve tuğla raporları (TOP 10)

12

MUTLU HABERLER

TAC '58 Prof. Dr. İltiz Turan,
IPSA'nın başkanlık görevine seçilen
Türkiye'deki ilk bilim insanı oldu.

SÖYLEŞİLER

46

Nazmiye Sabuncuoğlu
Arslantürk '92

54

Turgay Gümüş '74

60

Gülay Damar

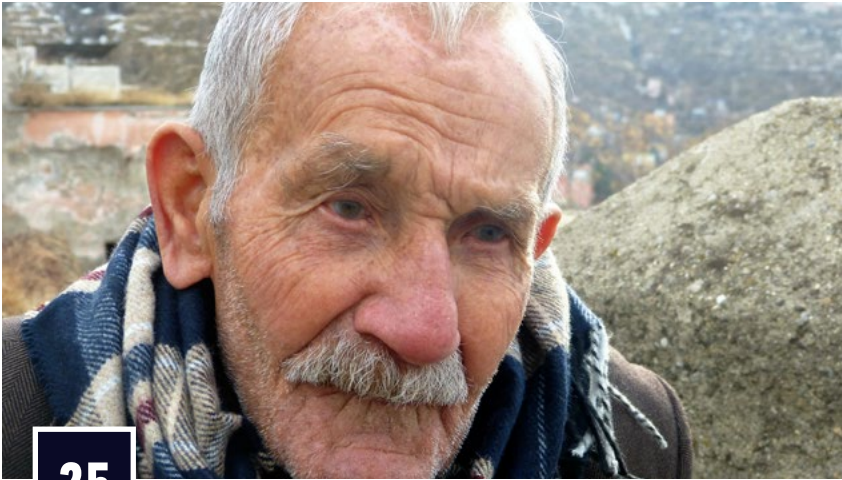
İÇİNDEKİLER

48

VASİSDAS

Serkan Taylan'ın bu ayki konuğu Canan '96
nam-ı diğer Djanan Turan

25

MEVLÜT USTA'NIN ARDINDAN

"Galh oğlum, Mevlut Abin getmiş, iz açıldı"...
Talas Haberleri 24. sayfada

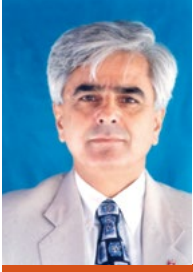
64

2016 - 2017
Eğitim - Öğretim
yılı okulumuza
yakışır bir açılışla
başladı

70

Bir Tuğla da Sen
Koy!" Burs Fonu
Haberleri

Erdoğan Kaynak

TAC'63

Sevgili Biz Letter okuyucuları,

Ekibimiz (Betül Ablamız, Nuran Ablamız ve Alp Abimiz) sizlerden gelen haberleri, fotoğrafları Temmuz, Ağustos ve Eylül aylarında derleyip camiamızla paylaşımına sundular. Onlara ne kadar teşekkür etsek, yeridir. Sağ olsunlar. Betül Ablamız, Çamlıyayla (Namrun)'da yer alan "Yayla Evimiz"de çok sayıda mezunumuzun Yayla havasından faydalanmalarına, Çukurova'nın bunaltıcı sıcaklarından kurtulmalarına yardımcı oldu. Ailecek gelip kalanlarımız olduğu gibi, dönem buluşmaları için bir araya gelen dostlarımız da oldu. TAC Mezunlar Derneğimizin öncülüğünde, mimar mezunumuz Damla Demircioğlu (TAC'04) kullanılmayacak durumdaki SEV mülkiyetindeki yayla evini, aylar süren restorasyon çalışmaları sonrasında, biz mezunların kullanımı için, hazır hale getirdi. Damla'ya verdiği emek için bir kez daha teşekkür ediyoruz bu vesile ile.

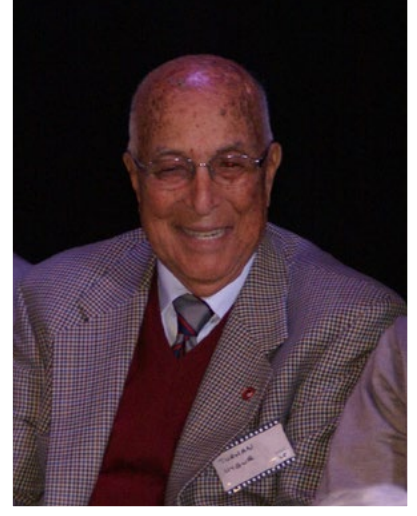
Yayla Evimizde konaklayanlardan edin-

diğimiz geri dönüşlerden anlıyoruz ki, çok memnun kalmışlar. Sırf mezunlarımızın buluşup, kaynaşacakları bir lokal olarak tasarlanan Yayla Evimiz, tüm mezunlarımızın hizmetinde olduğunu hatırlatırım. Yapacağınız tek şey, 0 530 333 83 99 numarayı çevirip Betül Ablamıza rezervasyon yaptırmamızdır.

"Bu dönem de çok üzüldüğüm kayıplarımız oldu..."

Turhan Uygur (TAC'45) abimizin kaybı bizleri çok çok üzdü. Kendisine rahmet diliyoruz.

Homecominglerimizi kaçırmaz, sık sık okulumuzu ziyarete gelirdi. 2015 Homecoming'e katılmış 70. mezuniyet plaketi kardeşlerinin coşkulu alkışları eşliğinde almış, Haziran ayı Mersin Son Cuma yemeğine de Haydar Hoca-mızla gelmiş, anılarını bizlerle paylaşmıştı. Bir acı haberimiz yüreklerimizi dağladı. Deniz sevdalısı TAC '79 me-

zunumuz Bülent Sandal kardeşimizi de genç yaşta yitirdik. Her ikisi huzur içinde uyusun. Anılarıyla aramızda olacaklar. Camiamızın başı sağolsun.

Derneğimiz yaz aylarında da toplantılar yaparak, yapılmış ve yapılacak faaliyet raporları değerlendirilmiştir. TEOG sınavında başarı gösteren öğrencileri okulumuza kazandırabilmek için çalışmalar yürütülmüştür. Dernek başkanımız Dr. Ali Cerrahoğlu bu çalışmalarını bizlerle paylaşacaktır. SEV'in öncülüğünde kardeş okulların mezunları Kasım ayında yapılacak İstanbul maratonunda bir araya gelecekler. TAC' liler olarak biz de kaydımızı yaptıralım bir an önce.

Tüm mezunlarımıza işlerinde başarılar ve bol kazanç diliyoruz DERNEK ve BİZ LETTER ekipleri olarak. HOŞÇA KALIN, BİZ LETTERSİZ KALMAYIN. EKİBİMİZİ HABERSİZ BIRAKMAYIN...

Erdoğan Hoca

Sizin TAC Bonus kartınız var mı?

TAC Bonus
kartla siz
Bonus toplamaya devam ederken
Tugla Bursuna da
katkıda bulunun.

basvurmak için:
alperdem02@gmail.com

Ali Cerrahoğlu
TAC'78

Anne-Babalarımıza Çok Şey Borçluyuz..

Hepimizin bir 'TAC'ye giriş hikayesi' vardır. Benim hikayem daha ben dünyaya gelmeden önce başlamış. Rahmetli babam henüz 1930'lu yıllarda öğrenci iken geri kafalı bir öğretmenleri onları sınıfta götürüp, "gavur mektebi" dedikleri bizim okulun duvarına taş attırmış çocuklara. Babamın buna içerlenip "Bir gün bir oğlum olursa mutlaka Kolej'e vereceğim" diye ah-dettiğini yıllar sonra öğrendim. Belki kazanamam ve üzüldüm düşüncesi ile bunu bana hiç söylememiş. TAC'de okumamı ne kadar istediğini ve bunun onun için önemini yıllar sonra öğrendim.

Bir memur olarak beni ve beş kızkardeşimi kısıtlı imkanlarla en iyi şekilde yetiştirmek için bize hiç fark ettirmeden çabalardı.

TAC sizler gibi bana da çok şey verdi; hayatımı değiştirdi. Bu ufak dünyadan kafamı kaldırıp, tüm dünyayı görebilmemi sağladı. Bunu babama ve aneme borçluyum. Tıpkı birçoğumuzun da kendi anne babalarına olduğu gibi. Hepsi o eli öpülesi babalarımızın, annelerimizin fedakarlıkları sayesinde oldu..

Şimdi hepimiz büyük bir minnet duyuyoruz; hem babalarımıza, annelerimize, hem de sevgili okulumuza borçlarımızı ödeyebilmek için gayret ediyoruz. Benim babamın zor da olsa imkanı vardı. Ama buna imkanı olmayan, TAC'ye layık, ülkemizin ve dünyanın ihtiyacı olan kalitede, pırlanta gibi çocuklar var. Bizler de, maddi destek

olmadan okulumuzda okuyamayacak olan başarılı öğrencilere okulumuzun kapısını açabilmeyi misyon edindik.

İşte bu minnet duygusu ile 2006 yılının mart ayında çıkan bir kıvılcım başlangıçta hayal gibi gelen hedeflere onuncu yılında ulaştı; **10 Yılda 10 Bin Tuğla**'.

"Bir Tuğla da Sen Koy!" projesinde bir kaç aylık hazırlık sonrasında 2006 yılının haziran ayında koyulan ilk Tuğlayla

başlayan koşumuzda ilk hedef olan on bininci Tuğlaya ulaştık ve ikinci on binlik hedefe doğru da emin adımlarla ilerlemeye başladık. Kaç çocuğun hayatına dokunduk, hayatını değiştirdik, ve değiştirmeye devam ediyoruz; bunu sizlerle elimden geldiğince paylaşmaya çalışıyoruz. Bu sayıda ise, bu misyonumuzda bizimle kol kola olan, az ya da çok ama sürekli destek veren ve hep yanımızda olan mezunlarımıza bir kez daha teşekkür etmek istedik.

Tuğla'da 10 yılda 10.000 eşliğini geçtik!

"Tuğla Projemize" 2006 yılının haziran ayında başlamıştık. Mezunlarımızın okul tarihi boyunca okulumuza verdiği maddi ve manevi büyük desteği daha kurumsal ve sürekli/kalıcı hale getirmek için bir "Endowment Fonu" oluşturmaya ve yaratılan kaynağa hiçbir şekilde dokunmadan getirisini ile ihtiyacı olan başarılı öğrencileri desteklemeye karar vermiştik.

Camiamızın büyük desteği ve sahiplenmesi ile "Bir Tuğla da Sen Koy!" Burs Fonumuz 21 Mayıs 2016 tarihinde, Homecoming günü projenin başlangıç hedefi olan "10 bin Tuğla"ya ulaşmıştı ve halen, "ikinci 10 bin Tuğla" hedefi ile ilk günkü heyecanı hiç azalmadan devam ediyor.

Tuğla Projemizle ilgili hem akademik hem de finansal tabloları, öğrencilerimizle ilgili detayları Bizletter'in her sayısında sizlere paylaşıyoruz.

Bugüne kadar Mezunlar Derneğimizin 'Tuğla Bursu' fonuna 2000 den fazla farklı bağışçı çeşitli miktarlarda bağışlarla katıldılar. Bu bağışları gerçekleştiren tek tek tüm mezunlarımız ve dostlarımıza, destek veren 'sınıf temsilcilerimize', gece, gündüz, tatil demeden çalışan dernek ekibimize sonsuz teşekkürlerimizi iletmek isteriz.

Ayrıca; Tuğla Bursu ile seçilen öğrenci kardeşlerimizi en iyi şekilde yetiştirerek örnek ve çağdaş bireyler olmalarını sağlayan tüm öğretmenlerimize ve okul idarecilerimize, burs fonuyla yaratılan getiriyi match ederek daha fazla öğrencinin çağdaş eğitim fırsatı bulabilmesini sağlayan Sağlık ve Eğitim Vakfımıza çok teşekkür ederiz.

Tuğla projemizin ilk gününden bu yana yapılan tüm bağışları belli aralıklarla haber bültenleri şeklinde numaralayıp sizlerle paylaşıyoruz. Bugüne dek 161 haber bülteni yayınladık. Son dönemde çok sayıda haber birikti ve geleneği devam ettirek tüm haberleri detaylarıyla peş peşe bültenler haline getirip sizlerle paylaşmak istiyoruz. En son ve en güncel haberler en alta olmak üzere son 1 yıla ait tuğla haberlerini toplu şekilde en arka sayfada bulabilirsiniz.

laların listesini, sağdakinde ise her bireyin toplam ne kadar bağış yapmış olduğunun listesini görebileceğinizi hatırlatmak isteriz.

162 nolu haberde Temmuz-Eylül 2015 arası bağışlanan 74 Tuğlaya ait haberleri bulacaksınız.

163 nolu haberde Ekim-Aralık 2015 arası bağışlanan 128 Tuğla ve 164 nolu haberde Ocak-Nisan 2016 arası bağışlanan 111 Tuğla 165 nolu haberde "10. Yılda 10 bin Tuğla" çağrımıza cevap vererek 17 - 21 mayıs arası 5 günde 911 Tuğla bağışlayan mezun ve dönemlerimizle ilgili haberleri ve Homecoming sonrası 31 ağustosa kadar yapılan bağışları da görebileceksiniz. Tuğla raporlarına 74. sayfadan göz atabilirsiniz.

Sevgi ve saygılarımızla;
TAC Mezunlar Derneği

10. yılda 10.000 tuğla

Kredi Kartı Hesap Özeti		Tutar (TL)
Tarih	Detay	
16 Mayıs 16	Market	64.75
17 Mayıs 16	Uçak bileti	189.90
19 Mayıs 16	Ayakkabı	59.90
11 Mayıs 16	Sinema Bileti	14.00
13 Mayıs 16	Kırtasiye	11.15
15 Mayıs 16	Otomatik Ödeme - Telefon	49.00
17 Mayıs 16	Kuaför	35.00
19 Mayıs 16	Kitap	12.00
21 Mayıs 16	Stickler'a Bir Tuğla da Sen Koy!	100.00
28 Mayıs 16	Restoran	150.00
30 Mayıs 16	Giycek	29.90
TOPLAM ÖDEME		715.60

Tarsus Amerikan Koleji
Mezunlar Derneği'nin yürüttüğü
Stickler'a Bir Tuğla da Sen Koy! Projesi'ne
6 ay, ayda 100 TL bağışlayın,
bu büyük gurura ortak olun.

**Bir Tuğla da siz koyun
Çağdaş eğitime destek olun!**

Bugüne kadar yayımlanan tüm haberlerin www.birtugladasenkoy.com/haberler.html adresinde kayıtlı olduğunu, ayrıca; www.birtugladasenkoy.com/tugla_ve_bagiscilar_listesi.html linkinde solda ve sağda olmak üzere 2 farklı liste olduğunu, soldaki listede blok Tuğ-

1976 MEZUNLARINDAN ÖRNEK BURS ÇALIŞMASI

TAC 1976 mezunlarımız bu yıl mezuniyetlerinin 40. Yılı'nı kutladılar. Homecoming'e geldiklerinde bu özel senelerinin anısına Tuğlalarını 76'ya tamamladılar.

Bu bağışa ek olarak da Okulumuzda geçmişte olduğu gibi bugün de sporun akademik başarı ile birlikte yürütülebileceği konusuna vurgu yaparak, okulun sportif atmosferine katkıda bulunabilmek amacıyla hem akademik olarak başarılı olup TAC'ye ilk listeden girmeye hak kazanmış hem de iyi bir sporcu/basketbolcu olan bir öğrenci için kaynak yarattılar. Seçilen yatılı öğrenci 5 yıl boyunca 1976 bursu ile okuyacak. Sağlık ve Eğitim Vakfımız yaratılan kaynağı bire bir match ederek destek verecek.

1976 mezunlarımızı bu özel destekleri nedeniyle kutluyoruz ve bu çalışmanın diğer mezun dönemlerine de örnek olmasını; okulumuza çok başarılı sporcular veya resim, müzik... gibi diğer alanlarda da örnek olan ve maddi destek olmadan okulumuzda okuma şansı bulamayan öğrenciler kazandırabilmek amacıyla örnekler yaratmalarını diliyoruz.

76 Mezunlarımız; Sait Kayahan, Levent Soylu, Yılmaz Argüden, Jozef Atat, Emre Akkuş ve Serdar Küçükoğlu ile Sağlık Eğitim Vakfımıza da bu değerli destekleri için bir kez daha teşekkür ediyoruz.

Dönem Tuğlası TOP 10

En çok bağış yapan dönemler TOP 10

100 Tuğla barajını aşmış diğer dönemler

Dekatlar arası Tuğla Sıralaması

63 Mezunları Tuğlası	470 Tuğla
86 Mezunları Tuğlası	301 Tuğla
71 Mezunları Tuğlası	156 Tuğla
83 Mezunları Tuğlası	145 Tuğla
98 Mezunları Tuğlası	140 Tuğla
75 Mezunları Tuğlası	129 Tuğla
62 Mezunları Tuğlası	96 Tuğla
Talas Mezunları Tuğlası	92 Tuğla
2000 Mezunları Tuğlası	88 Tuğla
85 Mezunları Tuğlası	85 Tuğla

74	784 tuğla
87	747 tuğla
71	744 tuğla
89	648 tuğla
78	562 tuğla
63	464 tuğla
62	357 tuğla
00	338 tuğla
86	325 tuğla
59	306 tuğla

65	259 tuğla
75	210 tuğla
72	185 tuğla
84	170 tuğla
98	157 tuğla
76	153 tuğla
83	152 tuğla
82	148 tuğla
56	135 tuğla
91	121 tuğla
79	107 tuğla
57	105 tuğla

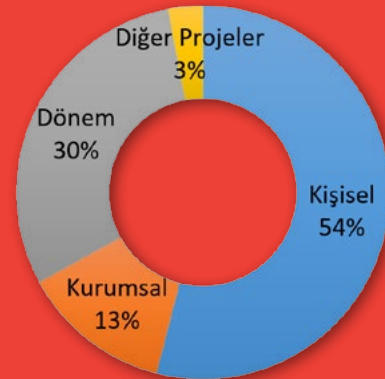
<50	91 tuğla
50-59	656 tuğla
60-69	1334 tuğla
70-79	2946 tuğla
80-89	2447 tuğla
90-99	725 tuğla
00-09	509 tuğla
>10	13 tuğla

Tuğla 'En'ler

Özdemir Sabancı Tuğla Bursu
Güçlü Yaşa Tuğla Bursu
Scott - Edmonds Tuğla Bursu
Defne ve Muhtar Kent Tuğla Bursu
Turgay Gümüş Tuğla Bursu

Özgür Yaşa '87
Muhtar Kent '71
Demir Sabancı '89
Turgay Gümüş '74
Ömer Sabancı '78
NEF (Erden Timur) '00
Samsa Karamahmet '65
Haldun Taşman '59
Marz Attar
Erkan Esmer '59
Zafer Ecevit '62
Umur Üstünberk '57

Nef 250
Bossa 90
Koluman 78
Temsal 75
Merit Gemicilik 75

600 Tuğla + (Burslarına isim verener)

100 + Tuğla Bağış yapan 12 Kişi

En bağışçı Kurumlar

Bağış Türleri

**TAC #SEVconnect
Maraton TAKIMI**

BETÜL ABLA	Engin Ertugrul '97
(C) Hasan Gez '79	Ender Uslu '98
Ali Cerrahoglu '78	Baris Sonmez '98
Yesim Cerrahoglu	Guliz Sonmez
Zerrin Yarkin	Mustafa Arazli '99
Barbaros Yarkin	Alper Oz '01
Ali Fazil Ediz '78	Omur Ozkardesler '01
Ayşe Ediz '78	Pamir Cerci '01
Feza Diyarbekir '78	Omer Ocal
Mehmet Savatli '80	Alp Erdem '02
Mustafa Ozunlu '82	Sadik Gencoglan '03
Neslihan Ozunlu	Tuygun Gencoglan '03
Rasim Kucukkurt '84	Asli Erdem Oge '03
Celal Toroglu '84	Ozgur Oge
Gunseli Yuksele '87	Yigitcan Karanfil '04
Cavit Yuksele	Emirhan Cayan '10
Andy Leathwood	Cosar Alpaltas '10
Nuran Baykal	Kayhan Sari '10
Umut Yaliniz '88	Emre Kucukkurt '10
Fusun Yildirim '88	Dalya Uzan
Reha Hatipoglu '90	Elif Cerrahoglu '11
Adil Okan '90	Nida Hasoglu '11
Emin Ozgur '92	Alkin Aytaç '11
Doga Yarmen '92	Hachan Ozunlu '12
Toygar Sungur '93	Kerem Kucukkurt '15
Siddika Kamisli '94	Handan Sahin Duran
Cenk Kurt '95	Johanna Jacobsen
Deniz Cokkun '96	James Tierny
Göze Uner '96	Karen Rothmel
Ayşe Gül Kamisli '96	Muhammad Azam
	Donna Johnson

#birtugladasenkoy

**Biz hazırız
Ya siz?**

#birtugladasenkoy

Ulusoy Tekstil Sanayi Ticaret A.Ş.

Hacı Sabancı Org. San. Böl. Tel : +90 (322) 394 40 20

Çukurova Cad. No: 9

Sarıçam / ADANA/TURKEY

www.ulusoytekstil.com

TAC '58 Prof. Dr. İlter Turan, dünyanın alanında en saygın ve köklü kuruluşlarından Uluslararası Siyaset Bilimi Derneği'nin (International Political Science Association-IPSA) başkanlığına seçildi. Turan, IPSA'nın başkanlık görevine seçilen Türkiye'deki ilk bilim insanı oldu.

TAC '07 Selahattin Camkiran Adana' da "Federal Coffee Co" adını verdiği mekanı açıldı.

Talas '58 ve TAC '61 mezunumuz Metin Atamer Abimiz sporcu kişiliğiyle bir kez daha bizlere örnek oldu. 30 Ağustos Zafer Bayramında şehitlerimiz ve Atatürk için Çanakkale boğazını yüzerek geçti ve yüzerken kısa bir süre durarak dağdaki tarihi yazıyı selamladı: "Dur Yolcu" Metin Atamer Abimizi bu önemli başarısı ve tüm gençlere örnek olduğu için kutluyoruz.

TAC '02 mezunu Başar Kızıldere yeni kurduğu myPergola firması ile öncelikle yurtiçinde ve başta ABD olmak üzere yurtdışı pazarlarda pergola sistemlerinin üretim ve satışı alanında faaliyet göstermekte. İşyeri, konut, restoran, kafe, turizm tesisi gibi mekanlarda güneş, yağmur, rüzgar ve kar gibi doğal etkenlere dayanıklı, kapatılan alanın hem yazın hem kışın kullanılmasına olanak sağlayan sistemleri ile ilgili bilgi almak isterseniz kizildere@gmail.com adresinden kendisiyle iletişime geçebilirsiniz. TAC mezunlarına ek %10 indirim uygulanacaktır. Firmanın kataloğuna dijital olarak <http://goo.gl/LWDrNY> linkinden ulaşabilirsiniz. Mezunumuza yeni işinde bereketli ve güzel günler diliyoruz.

TAC '02 mezunumuz Selin Çölkesen Süzer, Mcdonalds Pazarlama Müdürü oldu. Yeni görevinde başarılı ve mutlu günler dileriz.

TAC '63 mezunumuz Zühtü Sezer, Türkiye Tenis Federasyonu tarafından düzenlenen Milli Takım Seçmeleri sonucunda Milli takıma seçilmiştir. 12-17 Eylül 2016 tarihleri arasında Umag, Hırvatistan'da, Uluslararası Tenis Federasyonu tarafından düzenlenen Süper Senyörler Dünya Tenis Şampiyonasında, 70-75 yaş kategorisinde, Türkiye'yi temsil eden 4 kişilik Türkiye Milli Tenis Takımı'nda yer almıştır. Kendisini tebrik eder, sağlıklı ve mutlu günler dileriz.

TAC '96 Gürcan Kurt ve eşi Emel hanımın Deniz adını verdikleri bebekleri dünyaya geldi.

TAC '99 döneminden Levent Öcal ve Burak Özyurt' un ortakları olduğu "Habita" Kağıthane'de açıldı. Bereketli ve güzel günler geçirmeleri dileğiyle İstanbul'daki tüm mezunlarımıza duyurulur.

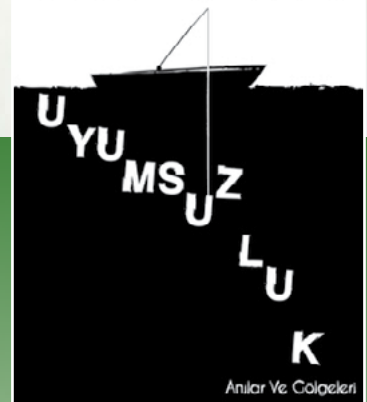

From Sept 23-25 Ali Cerrahoglu and Andy Leathwood traveled to Novi Sad, Serbia to compete in the Balkan Masters Athletic Championships. They represented TAC and Turkey well with Ali winning gold in the high jump and Andy taking the silver medal in javelin. At these events they are meeting athletes from all over the Balkans and enjoying the sites and culture of beautiful cities like Novi Sad. They seek to model a lifetime commitment to physical activity and health to our students.

TAC'65 mezunu Ahmet Boyacıoğlu ile Emine Boyacıoğlu'nun kızı ÜAL'05 mezunu Beyza Boyacıoğlu, 13 Ağustos 2016 tarihinde, ÜAL'07 mezunu Hayrettin Günc ile evlendi.

Mehmet Uğur NEŞŞAR
KENDİNE ÖZGÜ BİR

TAC '69 Mehmet Neşşar 'ın hazırladığı editörlüğünü Osman Yener'in (TAC '70) yaptığı "Kendine Özgü Bir Uyumsuzluk-Anılar ve Gölgeleeri" isimli e-kitabına adresinden ulaşabilirsiniz. İçinde Tarsus anıları da yer almaktadır. Mezunumuzu tebrik ederiz.

'Dünyanın En Güzel 13 Okulu' listesine Türkiye'den giren tek okul olan Tarsus SEV İlköğretim Kurumları'na bir ödül de Türk Mühendis ve Mimarlar Odaları Birliği'nden geldi... Mimarlar Odası; Tarsus SEV'in modern ve geleneksel mimariyi birleştirdiği binasını XV. Ulusal Mimarlık Ödülleri 2016 Yılı Yapı Dalı Ödülü'ne layık gördü.

TAC '92 Özgün İnan ve eşi Nazlı'nın Çınar adını verdikleri oğulları dünyaya geldi.

TAC '76 Yılmaz Argüden'in dünyada en iyi tanınan Türk danışmanlık şirketi, ARGE Danışmanlık çeyrek asrı geride bıraktı.

"TAC Puanı" en yüksek öğrencilerimize Mezunlar Derneği olarak her sene hediyeler ve sertifikalar veriliyor. 2015-16 Eğitim- Öğretim yılı öğrencilerine Dernek Başkanımız '78 Ali Cerrahoğlu sertifikalarını verdi.

11. sınıf AYLİN PULAT
10. sınıf ZEYNEP ERDOĞAN
9. sınıfı MELİKE ÇAĞLA ALPAY
Hazırlık sınıfı GÖNÜL MELİHA MANAV
Öğrencilerimizi tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

BİR BAŞARI ÖYKÜSÜ

1969 da İstanbul Eczacılık Fakültesinden mezun olan TAO'61 TAC '64 Şerif Boyacı Tavşanlı'da dededen kalma mülklerinde Şifa Eczanesinin sahip ve mesul müdürü olarak 47 senedir Eczacılık yapmakta.

2009 da İstanbul'da 69. FIP (international Pharmacy federation/ federation internationale pharmaceutique) dünya kongresi toplandı. Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyet-i kararıyla Genel koordinatörü olarak görev yaptı. 2011 Haydarabad FIP kongresinde Şerif Boyacı'ya Fellowship Ödülü verildi. Her kongrede dünyadan 5-10 eczacıya verilir. Mezunumuz Türkiye'den ilk ve henüz bu ödülü tek alan Eczacı. Mezunumuz, İstanbul kongresinde TC delegesi olarak Dünya Eczacılık Günü saptanması ve her yıl bunun ortak bir tema ile bütün dünyada eczacı örgütleri kanalıyla kutlanması önerisini yaparak ve genel kurulu ikna ederek oybirliğiyle onaylanmasını sağladı. 2010 dan bu yana her yıl 25 Eylül, dünya ölçeğinde giderek artan bir ilgiyle kutlanmaya devam ediyor.

Ayrıca, 25 Eylül 2016 da TEB Türk Ec-

zacıları Birliği Ömürboyu Onur Ödülü verildi.

1979 da 32 meslektaşla birlikte Eskişehir Ecza Kooperatifini kurdular. 1995 e kadar 2.başkan ve denetleme kurulu üyesi olarak çalıştı. Ayrıldığında yaklaşık 300 üyesi olan bir kooperatifti. 2001 krizinden etkilendi ve çalışmasına son vermek zorunda kaldılar.

1991 - 2011 arasında TEB de Denetleme kurulu üyesi (2 dönem) , başkan (3 dönem) ve merkez Heyeti üyesi (1 dönem) olarak 20 yıl içinde aralıklı olarak 12 yıl seçilerek görev yaptı. TEB delegesi olarak Europharm Forum (WHO nun Avrupa Eczacılık grubu), PGEU (Avrupa Birliği Eczacılık Grubu/ Pharmaceutical Group of European Union) ve FIP de TEB / TÜRKİYE delegesi olarak yıllarca toplantılara katıldı. Kendi mesleki tecrübelerini aktarmanın yanı sıra diğer ülkelerin uygulamalarından taşıyabildiklerimizi TC ye getirmeye çalıştı. Şerif Boyacı'nın Eczacılığa adanmış bir hayat. Bundan sonraki yaşamında kendisine sağlık ve mutluluklar dileriz.

Yaşam Boyu Onur Ödülü...
Geleceğe, gelecek kuşaklara bırakılacak en değerli miras.....

MAVRA '90 Yeniden Yollarda

Son gezimiz Hatay'ın hüzünlü dönüşünden sonra , yine bizler heyecanla bir sonraki seyahatimizi sabırla bekleyip nihayet tekrar bir araya geldik , bir Mavra '90 klasiği olan Ankara ziyaretimizde .

Adana ekibi Adana'dan, İstanbul ekibi İstanbul'dan, Ankara ekibi de bekleyerek birbirlerine kavuştu tekrar.

Aslında yine aynı şeyleri yazacağım belki de; çünkü bu duygu değişmiyor:

Sabahın alacakaranlığında havaalanına giderken başlayan çocuksu heyecanımız, alanda başlayan selfielere, uçakta şamata ve yüreğimize isleyen şarkılara bas bas çalarak Ankara.. Anıtkabir ziyaret rutinimizle başlayan gezimiz, Yelken balıkta bize ayrılan odada gülerек, ağlayarak devam ediyor..

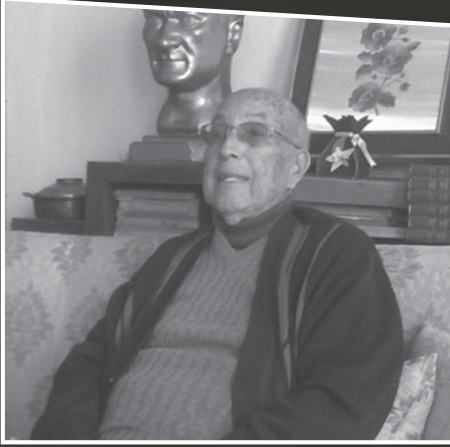
Ve ertesi gün ayrılan bizler , yine bir hüzün, yine dünya omuz-

larımızda; 2 gün çoluk çocuk olmuşluktan tekrar baba olmaya , adam olmaya dönüyoruz..

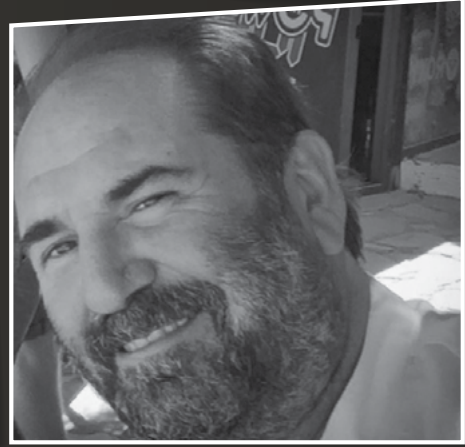
Yine bir hüzün, yine dünya omuzlarımızda; 2 gün çoluk çocuk olmuşluktan tekrar baba olmaya, adam olmaya dönüyoruz..

Her Ankara gezimizde bizi bizim kadar heyecanla bekleyen servis şoförümüz Bekir abi en güzel özeti veriyor aslında: "bütün yıl geleceğiniz günü bekliyorum, çünkü hayatımda sizin gibi hayat dolu ve bağlı insanlar görmedim" diyor o. iyi ki varsınız beni hep çocukluğuma geri götüren Mavra 90'..

Turhan Uygur

Bülent Sandal

- TAC '45 Turhan Uygur
- TAC' 79 Bülent Sandal
- TAO '48 mezunu Ruhi Şihman
- Musa Dirlik (TAC'82)'in babası Mustafa Dirlik
- TAC '78 Dönem mezunumuz Abdulkadir Yarman'ın kayınpederi Prof . Faik Yaltırık
- TAC'78 İhsan Gürani'nin annesi Şükran hanım
- TAC'63 Bülent Arpaç'ın babası, '92 Renin ve '94 Yasemin'in dedeleri İhsan Arpaç
- TAC '90 Kasım Boro ve '92 Hediye Boro'nun babası, '88 Ebru Uzel Boro'nun kayınpederi, '14 Ecenur ve '16 Neslişah Boro'nun dedeleri Kayhan Boro

- TAC 88 Oğuz Parlak'ın annesi Muhlise hanım
- TAC '87 Gülay Sezgin 'in annesi, TAC '48 Yusuf Necat Yaycıoğlu'nun kız kardeşi, TAC '89 Özgür Yaycıoğlu'nun halası Tuncay Sezgin
- TAC'81 mezunumuz Önder Yol'un babası BEHZAT YOL
- TAC' 90 Bülent Savcı ve TAC'85 Murat Savcı nın babası Özden Savcı
- TAC'73 mezunlarından Hüseyin Sungur'un annesi
- TC '98 Mezunumuz Evren Yarkin'ın babaannesi Melahat Teyze
- TAC '77 İhsan Özdemir'in ablası vefat etmiştir.

Mehmet Emin DOLUNAY
TAC'55 Ali Cengiz DOLUNAY'ın Oğlu

Sevgili Kolejli Büyüklerim
Sevgili Kolejli Küçüklerim

Ben aslında "Kolej"li bile değilim; babama kolej etkinliklerinde eşlik eder iken, tarafınızdan "Kolej"li olmayan "Kolej"li ilan edildim. Bunun için hepini-ze çok teşekkür ederim. Bu teşekkürü aslında, ne zamandır dile getirmek istiyordum; bugüne denk geldi....

Ancak, asıl teşekkürüm bugün, babamı anmak üzere organize edilen "Ke-bAnk" toplantısına..

Bu toplantıya katılan herkese..

Katılamayan ve bu seçkin camianın üyesi olan herkese...

Toplantının sonunda, sevgili babamın anısına tuğla alma fikrini geliştiren ve gerçekleştiren herkese....

Saygı ve sevgilerimle...

Nuray Somer Bozbey'in
Turhan Uygur ile söyleşisini
okumak için karekodu
cihazınıza okutunuz

Cheryl Tannrverdi

I was very sad to receive the news about Turhan Uygur. He was an exceptionally fine and upstanding member of the TAC community and citizen of Turkey. Not only have I heard and read many accounts of his life, I was also privileged to make his acquaintance at the TAC Homecoming in 2000. Over the next years, I had occasional contacts with him at TAC events.

A highlight was a visit to Tarsus in February 2014, when my husband Ata (TAC '54) and I spent a day together with Turhan Ağabey in his citrus orchards. I was especially interested in the time he spent in the U.S. in 1956. He had gone there in connection with the 4-H Clubs of the U.S. to learn about new agricultural methods. Still in

existence today, 4-H Clubs have always been important organizations in the U.S. for the development of youth. In the 1950's, they were especially focused on agriculture and farming.

Turhan Ağabey told Ata and me lots of colorful stories about his experiences in the U.S. He lived with American farmer families, working on their farms. Not somebody to watch at a distance from behind a desk, he always rolled up his sleeves, ready to pitch in whenever needed.

I recall one story where a farmer was building a fence and asked Turhan Ağabey if he knew how to use a tractor for that purpose. The farmer was going to be away for a few days and thought that Turhan Ağabey

could put in a couple of fence posts while he was gone. When he returned, he was flabbergasted to see that the entire fence (posts and everything) had been completed!

Turhan Ağabey was an excellent example of an intelligent, hard-working young man, who was energetic and always eager to learn. I'm sure that he left his host Americans with the best impressions possible of Turkish people.

I will remember Turhan Ağabey as a loyal and proud TAC graduate, and as a firm supporter of Atatürk and his principles. Turhan Ağabey was a true gentleman, who possessed qualities hard to find today. We will all miss him.

BÜLENT BABA

“

- Neredesin BB? Yarışa bir saat kaldı olum...
- Köprüdeyim Chom. Geliyorum...
- O arkadaki sifon sesi köprüden geldiyse dikkat et, düşmeyessin...
- geldim, geldim valla uyuya kalmışım... siz yiyecek içecek aldınız mı?

”

Bülent Baba demeye başlamıştık artık Momçok ya da Bulo'ya son yıllarda. Her hareketi ile BB kısaltmasını hak ediyordu. Cüssesinin tam tersi ince esprileri, kimsenin görmediğini görmesi, başkası anlatsa gülünmeyecek hikayeleri muhteşem jest ve mimikleri ile anlatması, hala kulaklarımızda çınlayan kahkahası, her derdi olana destek arayışımıza ilk koşanlardan olması ile o bizim Baba Bülent'imiz, Bülent Baba'mız, yani BB'mizdi artık.

BB'yi ben, deli gibi günde 12-14 saat çalışma faslını kapattıktan, kendi işi yapmaya başladıktan sonra iyi tanıdım. Tanidikça da bunca yıl İstanbul'da olduğumuz halde neden bu kadar az gördüğüme hayırlandım.

O, bu arada iki şahane kız büyötmüş-tü. Ben ilk çocuğumu, kızımı sabah ana okuluna götürürken sohbet etme keyfini yaşıyordum. Her bir araya geldiğimizde "Maya'm nasıl" diye söze başlar, her fırsatta onu görmeye elinde hediyelerle gelirdi. Sonra Alpikom dediği Alp de doğunca, Maya'ya ilgi hiç azalmadan ona da aynı ilgi, sevgiyi verdi BB...

Beraber tekne alma fikri, ikimizin de teknelerinin küçük olması ve giderek kalabalıklaşan yelken ekibimize yetmemesi nedeni ile doğdu. İyi yarışan bir tekne aradık ve İzmir'de bulduk. Teknenin adını ne koyalım diye düşünürken, BB ince zekasını konuştu: "Olm, ikimiz de 50 yaşındayız, yolun

yarısında, tekneyi de yarı yarıya alıyoruz, teknenin adı Fifty Fifty olsun" dedi. Anında bayıldım fikre... Hemen kararı verdik. Fifty Fifty şahane bir isim olmuştu. Bize tekneyi satan Lemon Sailing School'dan Tolga aradı bir kaç gün sonra. "Abi, teknenin yelken numarasını değiştirecek misiniz, yoksa bunun numarası ile mi devam edeceksiniz? Şu anki numarası gayet sıradan da..." dedi. Ben "bizim öyle artistik numaralarla, baş harfli plakalarla filan işimiz olmaz, ne ise o kalsın" dedim ama merak da ettim... "ne ki numara?" dedim. Tolga "beşbin elli abi" dedi. "Dalga mı geçiyorsun sen benimle? Bülent'le mi konuştun?" dedim. Çocuk buz kesti. "Yoo..." dedi korka korka. "Konuşma-

dım Bülent Abi'yle. Ne oldu ki?" dedi. "Teknenin adını Fifty Fifty koyduk biz" dedim. Bu sefer şoka giren Tolga oldu. Böyle bir tesadüf hakikaten olacak iş değildi. Bülent'le karar verdik, tekneye bu isme yakışır bir gövde kaplaması yaptıracaktık. Arkadaşlarımdan birinin genç yeğeni talip oldu işe. Güzel bir brief verdik, üzerinde kekamoz olmuş yaşlı balina kuyruğunu F harfi yap dedik ve sonradan genç arkadaşın tasarım ödülü alacağı logomuz ve giydirmemiz ortaya çıktı. Bugün FF hala en güzel, en çok resmi çekilen teknelerden. Yeni sahibi, son kazandığı yarış BB'ye ithaf etti.

Son yıllarda yelken bahanesi ile hepimizin bir araya gelmek için bu kadar çaba harcamasında asıl neden, çocukken tadı damağımızda kalan arkadaşlıkların yeniden canlanmasıydı. Artık Reunion haline gelen Göcek Regatta, İstanbul'daki yarışlar, her ayki Regl buluşmalarımız, bunca yılın açığını kapatma çabalarıydı. Ona doyamadan gideceğini bilseydim, çok daha fazla görmeye çalışır, çok daha fazla beraber olurum. Halbuki Fifty Fifty'yi alırken "yolun yarısına geldik" demişti... Sözü tutmadın Bülent Baba... Beni, bizleri, seni kalpten seven tüm arkadaşlarını yarı yolda bıraktın...

Koca adamdın, cüssenin bin katı boşluk yarattın hayatlarımızda...

Huzur içinde uyu güzel adam...

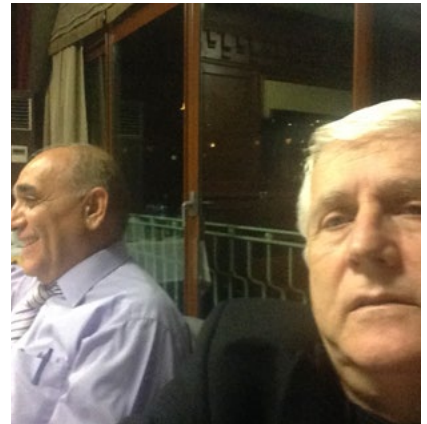

Biz 68 ine basan '68 ler olarak Ankara'da bir toplanalım dedik. Taylan Dericioğlu, Erdem Takçı, Nur Altınörs, Tayfun Gürel ve bendeniz Emin Çulhacı'nın katılımına İstanbul'dan özel olarak gelen Ziya Akyıl'ın şeref vermesi ile GÖKSU Restoran'da 68'ine basmanın mutluluğu içinde bir araya geldik. Toplantıda ne mavralar mı döndü ? Abooooo, ne yoktu ki....

Ziya Akyıl'ın askerlik muayenesinde cildiye doktoru pantolonları indirin demesi ile birlikte TAC 'deki hamam alışkanlığı ile her şeyi foras etmesi ve etrafındakilerin hayret dolu bakışlarla ona bakması; kolu ağrıyan Erdem'in Nur'a çaresini sorması üzerine Ziya'nın "Köşeye git, pantolonu indir ben bir muayene edeyim!" demesi; Bükreş'e giden Enver Pekin'e What's app ile tavsiye ve mail adreslerinin gönderilerek heyecanla neticenin beklenmesi (tabii ki Ziya Gardeş'imın bu olayda yadsınamayacak derin tecrübelerinden yararlanılmaktadır.) ve Enver'in "Oğlum karı uçak bileti istiyor!" diyerek tufaya gelmeden maceraya son vererek bizi hayal kırıklığına uğratması; dördüncüyü alan Nuri Doğan üzerine dökülen methiye ve takdirler; Nur'un Şeref ve Tuğrul ile rahmetli Altan Ünver başkanlığında yaptıkları "social service" tren seyahati. Tabii ki Altan abimizin barış gönüllüsü ile olan muhabbeti sonucu bu kardeşlerimizin büyük bir hayal kırıklığı ile tren duvarlarına tırmanması. Mr.Elkin ile Mrs.Elkin'in boy farkından ötürü cinsel iletişimde oluşabilecek aksaklık ve çözümlerin üretilmesi hep burada gündeme geldi. Tekrar buluşma temennisi ile kucaklaşıp ayrıldık.

68'ine basan '68'ler

ADANA

İSTANBUL

İSTANBUL

ANKARA

MERSİN

ANKARA

MERSİN

146 tam, bir yarım...

Talas'ın Unutulmaz Merdivenleri..

Yener ERGÜVEN '52

Sevgili Talas'lı Kardeşlerim, Yıllar önce bu 'MERDİVENLER' konusu ortaya çıktığında gene uzun uza diyay yazmıştım hatırımda kalan bu olayı. Bilmiyorum kitapta basılması için Metin kardeşime de göndermiş miydin ama bir kere daha tekrar etmekte fayda görüyorum.

1950 senesinde çok ağır bir kış geçiriyordu Talas. Gene bir hafta sonu, normal olduğu vechile, Cumartesi öğlen yemek için dağılmadan önce Mr. Nilson demerit listesini açıklamaya geldi mütalaa salonuna. Gene normal olduğu vechile sınıf arkadaşım Önder Güven ve ben listede yerlerimizi almıştık. Önder 13+ demerit ile 3 saat, bense 12 demerit ile 2 saat ceza. Bu hafta için bir değişiklik yaparak Mr. Nilson bizi yemekten sonra kayabaşında beklediğini söyledi.

Kayabaşı'na geldiğimizde ikimize de birer keser vererek; merdivenlerin en altından başlayarak buzları kırmamızı, kendisinin de yukarıdan kontrol edeceğini söyledi. Emir, emirdir diyerek ve birkaç kere kayarak merdivenleri hafta sonu için Kayseri'ye gitmekte

olan arkadaşlarla indik ve başladık buzları kırıp temizlemeğe. Bir taraftan ellerimiz donarken kafamız ve içimiz ter içinde kalıyordu.

"Kayabaşı'na geldiğimizde ikimize de birer keser vererek; merdivenlerin en altından başlayarak buzları kırmamızı, kendisinin de yukarıdan kontrol edeceğini söyledi."

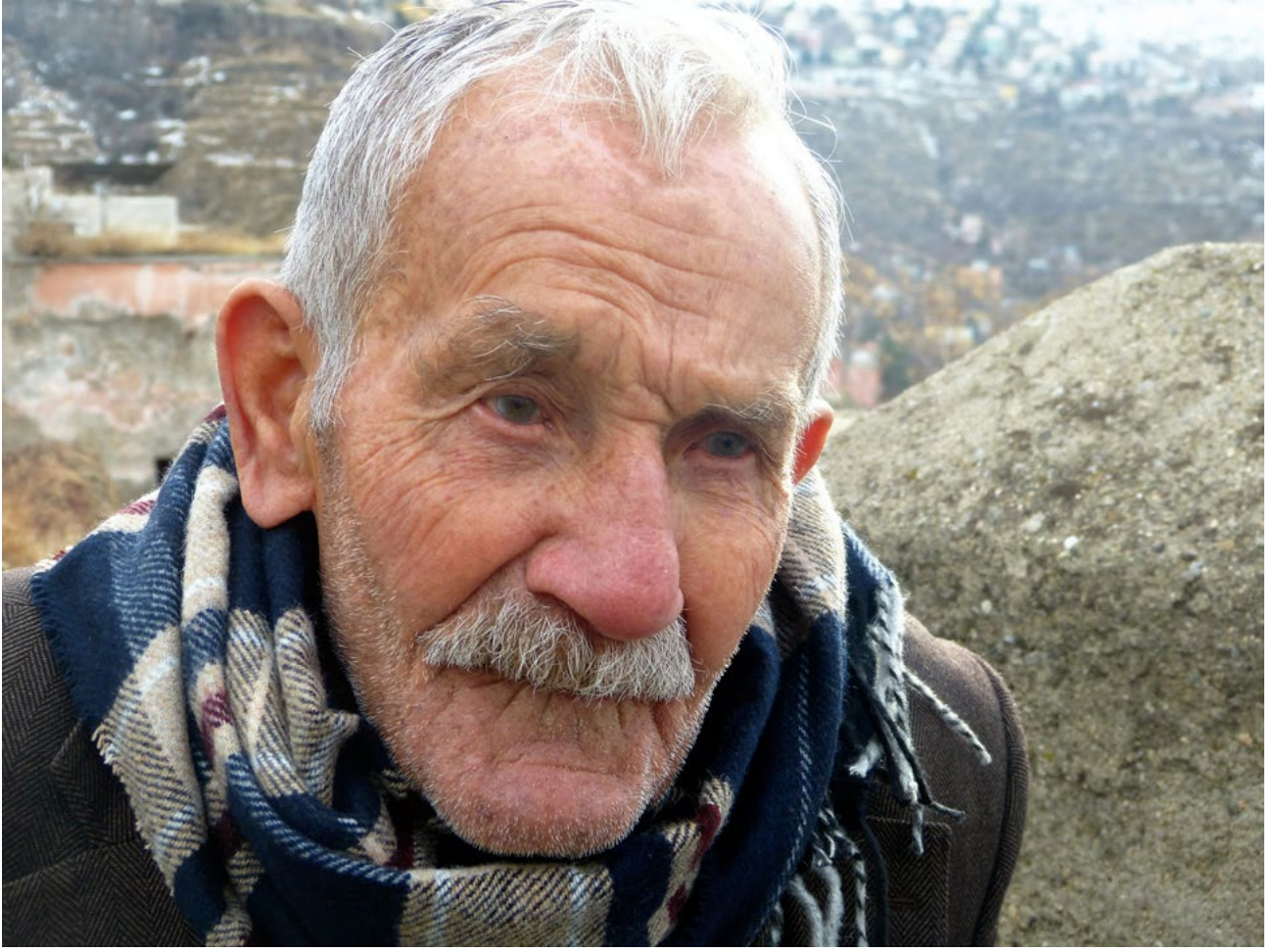
Benim iki saatim dolduğunda yukarı-

dan bir düdük sesi geldi ve kafamızı kaldırdığımızda Emmi'nin bize baktığını gördük. Döndüm Önder'e baktım ve göz göze geldik. Hiç umursamadan buzları kırmaya devam ettim. Okuldaki en sevdiğim arkadaşım, kardeşim olan Önder'i yalnız bırakamazdım.

Üçüncü saat dolarken 147. basamağı M. Nilson'un ayağının dibinde kırdık. Biz önde o arkamızda okula girerken Ms. Block evinden çıktı ve gelip bize sarıldı. Keserler hala elimizdeydi ve elimizi açamıyorduk. Her ikisi zorla keserleri aldılar ve bizi yemekhaneye soktular. Talas'daki okul hayatında ilk ve son defa Ms. Block'un Mr. Nilson'a bağırarak bir şeyler söylediğini dudum. Ms. Block elimizi soğuk suyla ovarak yıkadı ve bizi uzun süre orada oturttu.

İşte size inip çıkarak değil, bizzat her basamağı kırarak yapılan sayım. Zira Emmi aynı zamanda her birimizin temizlediği basamakları saymamızı da istemişti: 146 tam ve bir yarım (en alt) basamak..... Sevgilerimle.....

“Galh oğlum, Mevlüt Abin getmiş, iz açıldı”...

Mevlüt Usta'nın ardından..

Mevlüt Usta , Talas'tan, Talas'ta son kaldı.
Bu ocak ayında “ Emekli kaadine “ bakıp, yaşının 88 olduğunu söylediğimde,
“ vooo oğader olmuş mu yaaav ? “ diye hayretler içinde kalmıştı.
Bu kurban bayramında onu kaybettik.
Atölyemizde çalışırdı. Marangozluk, şoförlük, her işi yapardı.
Kışın da bize kızak.
Çok insancıl, kalender, alçakgönüllüydü.
Talas kapanınca, ısrarla, yıllarca, Talas Yukarı Mahalle muhtarlığı yaptı.
Kendi arzusuyla bıraktı.
Karısı vefat edince, bu bayram o da bizi bırakıp, onun yanına gitti.
Severdik. Her gittiğimde uğrardım.
Ertan Söylemez abi'nin söylediği gibi “ Sanki, Talas gibi hep orada kalacaktı “ sanırdım.
Talas, 3 binlerden 180 bine çıkan nüfusuyla, bizim için biraz daha tenhalaştı.

“Ertan Söylemez abi'nin söylediği gibi “ Sanki, Talas gibi hep orada kalacaktı “ sanırdım.”

“Ertan Söylemez abi'nin söylediği gibi “ Sanki, Talas gibi hep orada kalacaktı “ sanırdım.” **Tuncay Sergen**

Kıymetli Ağabeylerim,
Mevlut Amca'yı evimizin önünden geçerken kahveye davet etmiştim. Fiziksel olarak dinç görünmesine ve beni, ailemi çok iyi tanınmasına rağmen beni tanıyamadı. Kardeşimi hatırladı.
Mevlut Amca'yı rahmet le anarken, sizlere ve ailenize nice sağlıklı ömür dilerim. **Dr. Ahmet Göncü**

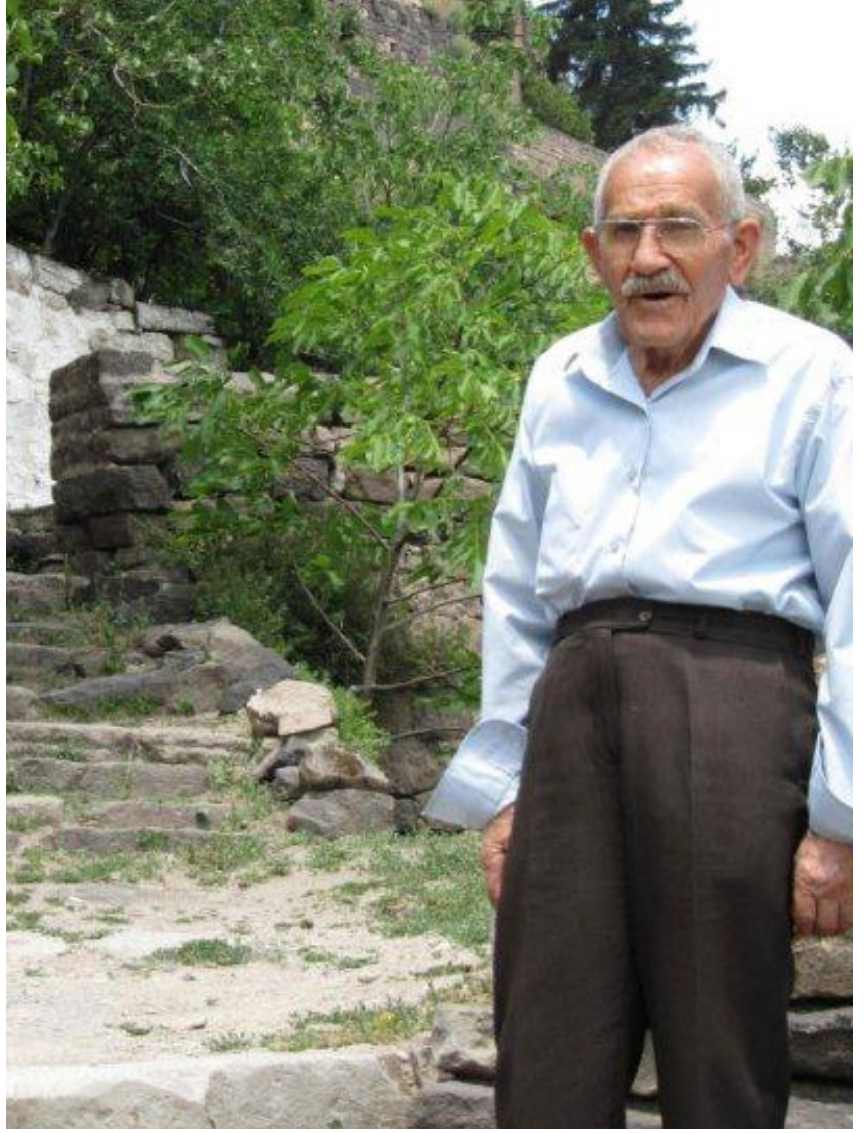
Muhterem Talaslılar,
"Galh oğlum,Mevlüt Abin getmiş, iz
açıldı"...

Kış aylarında bu söz babamın beni uyandırmak için kullandığı sözlerdi. Mevlüt Abim her sabah bizim kapının önünden geçerek sabah erkenden sizin koleje işine giderdi. Ben de çocuk haliminen, Dr.Nute'lara süt götürmek için abimin tepeleyip gittiği karin içeresinden onun ayak izlerine basarak hastaneye ulaşırdım. Bazı günler aynı anda gittiğimiz de olurdu .Bana taşıtırmaz, muhakkak süt aşırmasını kendi taşırdı...

Anadolu insanı denince ben hep bizim komşuları, beraber yaşadığımız saygıdeğer büyüklerimi ve değerli arkadaşlarımı hatırlarım. Sizlerin kendisi için yazdığınız yazıların tamamını ancak dün okuyabildim. Yazdıklarınızdan gurur duydum. Hayatımda Mevlüt Abim gibilerin yeri olmuştur. Göçüp gitseler de, ayrı da olsak kendilerini unutmadım ve unutamam da...

Evlerimiz 200 metre mesafede idi. Babası Mamud emmi uzun boyluydu. İçlerinde yalnız Mevlüt abim anası Hayriye halaya benzerdi. Büyük abisi Halil Ağa'nın oğlu Şükrü'yle içtiğimiz su ayrı gitmezdi.. Küçüğü Memed Oruc (Gırteke) abimiz büyüklüğünü hiç hatırlamaz bizlerle çocuk olur, dalaşır, güldürür, beraber uçurtma uçururduk. Kavak ağacına çıkabilen de yine yalnız kendisiydi. Memed abim gibi dümbek ustası da bi daha Talas'a gelmez heralda...

Sizlerin mektuplarınızda zikrettiğiniz yakın komsumuz Ömer Usta hakeza, başka bir saygıdeğer büyüğümdü . İlk mektep bitene kadar onun yaptığı tahta çantamı kullanmıştım. Birçok aile gibi bizim evde de yemek yer sofrasında yenirdi, taa ki Ömer usta güya atölyede bana yaptırdığı masa sayesinde yemeğimizi masada yer olmuştuk... Garabed Usta'nın müsaadesiyle kutuda kalmış bir kırmızı boyayla da boyamıştım...Eyüp Ustalar Tablaka-

ya tarafında oturduğundan, onlarla fazla bir ilişkimiz olmamıştı . Arif Zeki Abim ise yine çok yakın komşumuzdu . Şoför Salemmi'nin kızıyla da evlendiğinden bi nevi eniştemiz olmuştu... İstanbul'da tek görüşebildiğimiz ise yine Arif Zeki Abim olmuştu . Çünkü kayaların uçması vesilesiyle kaybettiği canlarından sonra İstanbul'a taşınmıştı...

Dr.Ahmet'in gönderdiği resime bakarsak dipdiri duruyor. Zaten de son güne kadar ayaktaymış . Mürüvvet yengemin vefatından sonra küçük oğlu, aşağıya, kendi evlerine götürmüştü. Fakat duramıyor devamlı Karaman Bayırı'nın bayırlığını hiçe sayıp kendi evine de gidip geliyormuş. Ölümün iyisi olmaz

derler de, ne kadar temiz kalpli bir insandıysa, tertemiz elden ayaktan düşmeden oğlunun evinde can vermiş...

Talas'ta sizlerin tanıdığı kalmadı da sanki benim kaç tane kaldı sanıyorsunuz ? Büyüklerimizi zaten kaybettik te, arkadaşlarımızın da büyük bir kısmını kaybettik. Sağ olanlar da benim gibi perem perçe olmuşlar. Türkiye'dekiler dahi öyle dağılmışlar ki ,ararsanda bulunmuyor. Bulsan da arkası gelmiyor..

Böyle bir Talas'ta bi daha gelmez bu dünyaya. Bu da böyle biline !!!!
"Böyle bir Talas'ta bi daha gelmez bu dünyaya. Bu da böyle biline !!!!"
Kalın sağlıcakla...

SÖĞMAN SAKARYA VE MEVLÜT AĞA

AHMET GÖNCÜ VE MEVLÜT AĞA

" Yaşamak bir ağaç gibi tek ve hür ve bir orman gibi KARDEŞÇESİNE "

Nazım Hikmet

Denizhan KAYNAK '16

Yazıma başlamadan önce değerli şairimiz Nazım Hikmet'in çok sevdiğim şiirinden bir alıntıyı sizle paylaşmak istedim. Bu şiir her zaman bana okuduğum okulumun geleneğini hatırlatmıştır. Gelenek ve görenekler bir çınar ağacı gibi üstümüzü kaplayan ve kökleri yaşadığımız hayatın sinesine mızrak gibi saplanmış değişmez olgularımızdır. Çiçeği burnunda olan bir mezun olarak ferdi olduğum mezunlar ailesinin üstüme yüklediği aidiyet ve sorumluluğun bilincinde olmakla birlikte, mezun olduğum okulun kültürünün bir temsilcisi olmaktan duyduğum kıvançlı tarif edemem.

Çocukluğumun karikatürlerini aratmayan en hiddetli yıllarında, annemin öngörüsü ve dominant karakteri sayesinde Kolej'in ilkököl kısmında beşinci sınıfa başladım ve iyiki de annemin sözünü dinlemişim. O kadar hareketli

ra ayakkabılarını, çift katlanmış manşetleri ile sanki bağrını gösterircesine gömleğinin üç düğümünü açarak ben de uyandırdığı Çukurova erkeği figürünü ve bu imajı yüzünden ödün verdiğim haylaz karakterimi. Gel gelelim yaramaz Denizhan oldu mu çalışkan, sorumluluk sahibi örnek bir öğrenci hatta hızını alamayıp sınıfının en başarılı öğrencilerinden biri haline geldi. Dolayısıyla liseye giriş sınavındaki başarım ile Tarsus Amerikan Koleji'nin bir ferdi olmaya hak kazandım. Bundan sonra da hayatımın dönüm noktası olan okulumdaki serüvenim başladı. Okula her gelen prep öğrencisi gibi ben de içinde bulunduğum bu farklı dünyada nasıl başa çıkacağımı bilmiyordum. Abi ve ablalarımın yardımıyla çabucak üzerimden attım ve sanki doğma büyüme bu kültürün içerisindeymişim gibi okulun geleneklerini

ler için çok büyük bir şansı. Tarsus Amerikan Koleji, Tarsus gibi küçük bir ilçeden dünyaya açılan bir kapıydı ve bu özelliği ile ayrıca büyük bir önem taşıyordu. Kolej, bulunduğu konumdan ötürü Türkiye'nin ve dünyanın her yerinden gelen farklı insanların kesiştiği bir mekan oldu. Bu güzel mekanda bizler o insanların farklı hayat tecrübelerinden bir nebze bile olsa birçok kazanım sağladık.

Dile kolay beş yıl geçirdiğim bu okulda hayatımın en mutlu yıllarını yaşadım. Stickler binasında geçen yıllarımın aklımda bıraktığı anılar bir film şeridi gibi gözlerimin önünden geçiyor. Okulda geçirdiğim süre zarfında büyüklerime saygı ve hürmetimi eksiksiz bir şekilde göstermeye özendim, küçüklerime ise aynı abilerimin bana yaptığı gibi kol kanat gerdim. Şimdi bu yazıyı yazarken ben ne çabuk mezun oldum, yıl-

ve haylaz bir öğrenciydim ki ben okula gelmeden namım benden önce davranıp öğretmenler odasının sohbetleri arasında baş köşeyi kapmıştı. Velhasıl öyle bir hocaya çattık ki Kolej'in temposunu yakalamaya çalışmaktan haylazlık yapmaya bile yeltenemezdim. Hiç unutmam hocamın parlak kundu-

tamamıyla benimsedim. Tek başıma bir birey olarak çok büyük bir ailenin içinde yerimi buldum. Batılı çağdaş eğitime, yüksek seviyede İngilizce öğrenimine ve hatta öğrenmeyi öğreten bir anlayışa ilk burada rastladım. Laik ve Atatürkçü düşünce sistemine uygun eğitimin verildiği bu okul biz-

lar ne çabuk geçti, daha yapacak çok şeyim vardı diye serzenişte bulunuyorum. İçimde hayata dair hiçbir korkum yok çünkü ben şanslıyım, birçok TAC mezunu gibi iki ailem var. Bana her yerde destek olan iki ailem. Okul içinde hissettiğim bu kavramı şu an bu yazıyı yazarken taze bir mezunken bile

hissettirmemi sağlayan şey elbette mezunlarımız, ablalarımız, abilerimizdir. Her şeye rağmen öyle bir okulda okudum ki mezun olduktan sonra bile okulla olan bağlarınız ve serüveniniz bitmiyor. Şu anda eğitime Bilkent Üniversitesi Makine Mühendisliği bölümünde devam ediyorum.

Ankara'ya gelmeden önce burada yaşayan bir kaç abi ve ablamla iletişim içine geçtim ve geldiğim ilk gün son cumamız vardı. Hayatımda ilk kez gördüğüm abi ve ablarımla sanki yıllardır birlikte yaşayan bir aile gibi sıcak bir ortamda geçirdiğim bu tanışma toplantısının verdiği sevinç gözlerimden okunabiliyordu. Abilerim okulun ilk günlerindeki gibi beni kolladılar. Yeni girdiğim bu dünyada bana her konuda iyi birer rehber oldular. Bu rehberlik eşliğinde ben ilerlerken bu geleneği devam ettireceğimi biliyorum. Ailenin bağıni sıkı tutmak için sonraki dönemlerdeki kardeşlerime örnek ol-

mayı planlıyorum. Sonuç olarak öğrendiğim en iyi şey şudur; Hayatınızın sonunda nerede olacağınızı bilmek istiyorsanız, nereye gittiğinizi bilmek zorundasınız. Bu nedenle ken-

dinize doğru hedefler belirleyiniz. Hedefe ulaşmada size yolunuzu, aldığınız eğitim, iradeniz, azim ve kararlılığınız gösterecektir. Bana bunu öğreten okuluma ve değerli çalışanlarına sevgilerimle.

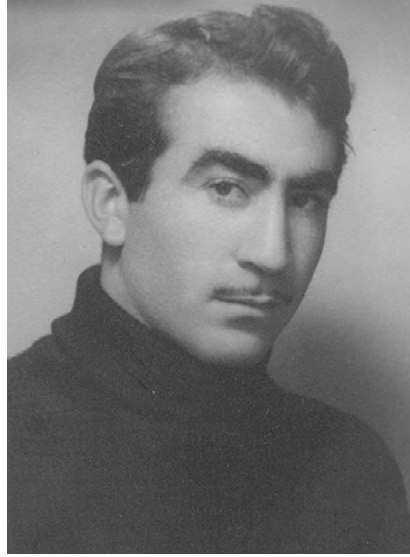

Ankara Temmuz Buluşması

RESSAM DURAN KARACA AĞABEY'İN ÖLÜMÜNÜN 10.YILINDA...

İbrahim Tutar TAC'79

TAC 1955 mezunu olan Ressam Duran Karaca'yı 28 Kasım 2006'da kaybettik. Neredeyse 10 yıl oldu. Ankara'da yaşıyor idi. Ailesi, Ceyhan'lı idi. TAC'den sonra, önce Ankara Hukuk Fakültesi'ne girmiş, bir sene sonra bırakıp, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Akademisi'ne(şimdi üniversite) yazılmıştı. Daha lise yıllarında, desenleri Varlık Dergisi'nde yayınlanmaya başlamış ve resimleriyle ün kazanmaya başlamıştı. Sanat hayatı, Ankara, İstanbul, Paris, Amsterdam ve Kopenhag'da geçmişti. Atölyesi Ankara-Çankaya'da Akay caddesi üzerinde idi. Duran Karaca Ağabey'i, ben 1995 yılında Ankara'da açtığı bir sergide tanıdım. Gazetede çıkan bir haberde, TAC'li olduğunu öğrenmiş ve sergiyi gezmeye gitmiştim. Orada, Duran Ağabey'in ilk defa gördüğüm resimleri beni çok etkiledi. Yetiştirdiğimiz büyüdüğümüz Çukurova'yı anlatıyordu. Ben de kısmen Ceyhanlı olduğumdan, diyebilirim ki, Ceyhan ve Kozan'dan Tarsus'a kadar uzanan ova, Çukurova'nın ta kendisidir. Bu bölge, Yaşar Kemal'in de Orhan Kemal'in de insan ve doğa tasvirlerinin kaynağıdır. Duran Ağabey'in resimlerini görünce ve tanımaya başlayınca -haddimi bağışlayın- resmin Yaşar Kemal'i ve Orhan

Kemal'i ile karşı karşıya olduğumu düşünmeye başladım. Halen de, öyle düşünüyorum. Neden mi? Bir kere, en çok benzettiğim husus, renkler. Diğeri ise, tabii ki Çukurova'nın cehennem sıcaklığı ve bereketi. Yaşar Kemal'in mor kayalıkları, sarı sıcaklığı, rüzgarda yuvarlanan dikenleri, dere ve bulutları, akşam serinliği, binbir renkli çiçekleri sanki Duran Ağabey'in resimlerinde vücut bulmuş gibi idi. Diğer taraftan, Orhan Kemal'in

bereketli toprakları ve pamuk işçileri de Duran Ağabey'i de çok etkilemişti çünkü o yıllarda pamuk, hem Doğu'dan gelen işçilerin, hem de tarımla uğraşan ailelerin yegane geçim kaynağı idi. Çukurova olup da etkilenmemek mümkün mü? Peker Sanatevi'nin 'Duran Karaca Yıllar Sonra' adlı, 2013 tarihli Sergi Kataloğunda, Eşref Üren'in Duran Ağabey için, 'Çukurova Sevdalı Çukurova Çocuğu' dediğinden bahsedilmektedir. Uğur Mumcu'nun Duran Ağabey ile yaptığı 17 Kasım 1981 tarihli Cumhuriyet Gazetesi'nde yayınlanan röportajında, Duran Ağabey, 'Sanata edebiyat ile girdim... Benim ustam Orhan Kemal'dir' demesi boşuna değildi.

Duran Ağabey, bu yönüyle hem Yaşar Kemal'in hem de Orhan Kemal'in yaşadığı Çukurova'yı yaşamış ve resmine çok şahane biçimde yansıtmıştır. Bence, sıcak renkleri resminde bu kadar yoğun kullanıp da sarı sıcaklığı bu kadar güzel anlatan bir başka ressam var mıdır? Alma Mater, 'Alumni in the Arts' 1970 Kış sayısında Mary Alice Shepard, Bord Okulları mezunu sanatçılar arasında ilk bölümü Duran Ağabey'e ayırmıştı. Şöyle yazıyordu: "...Perhaps the most striking quality of his work is his use of vibrant, emotion-charged colors...red, shimmering hot skies, pink and yellow fields, red on red, yellow on yellow, contrasting with splashes of muted greens, blues and blacks..."

İşte bu yüzden, Duran Ağabey'in, resmin Yaşar Kemal'i ve Orhan Kemal'i olmayı hak ediyor. Sadece renkler değil, pamuk işçilerini tasvir edişi de bu övgüyü hak ediyor. Pamuk toplayan işçileri seyredip de onların sorunlarına ortak olmamak mümkün mü? Duran Ağabey, her zamanki duyarlılığı ile gençliğinde gözlemlediği emekçilerin nasıl bir evren içinde yaşadığını herkese duyurmayı tercih etmiştir. Ziynettin Görgün, Duran Ağabey'in açtığı ilk resim sergisi için 15 Mayıs 1962 tarihli Varlık Dergisi'nden yayınladığı makalesinde, "Acı koyu

¹ Çukurova'ya özgü soyu tükenmekte olan bir kuş. Duran Ağabey, Çukurova'yı sembolize eden bu az görülen büyüleyici kuşa o kadar düşkünlü ki tek oğlunun ismini Turaç koymuştu.

renklerin arasından parlak renkler fıskırıyor. Bu renkler daha çok, kişinin yaşadığı evrene bir haykırışı, isyanı anlatıyor” diye ifade etmiştir. Duran Ağabey, resimlerinde halkın doğayla ilişkisini resmetmiştir ama bunu yaparken, hiçbir zaman siyasi ve ideolojik mesaj verme gayretinde olmamıştır. O, insanların toplumsal gerçeğini, resmederek yerelliği evrenselleştirmenin peşinde olmuştur. Kendisiyle çok sohbet etme fırsatı buldum. Hiçbir zaman günlük siyaset konuşmadı. TAC'den Paris'e kadar uzanan tüm sanat ve edebiyat çevrelerini ve akımlarını tanıyan bir sanatçı olarak, o sadece sanatın ve bilimin kalıcı olduğunun farkında idi. Entelektüel birikimiyle, sakinliğiyle, babacanlığıyla, toplumsal gerçekçi tutumuyla, hümanist yaklaşımıyla ve aynı zamanda halkına olan duyarlılığı ile bir çok övgüyü hak ediyordu.

Şair Hasan Hüseyin (Korkmazgil) ise Duran Ağabey'i Dadaloğlu'nun ve Karacaoğlu'nın devamı olarak görerek şöyle seslenmişti:

“Dağlara, dağlara, dağlara doğru
Çalı çırpı sıla gurbet dağlara doğru
Sarı sıcak ak cibinlik dağlara doğru
Ordu, ordu çekip gider ayçiçekleri
Bakma turaç¹ bakma bana el gibi
Ben çalmadım bu davulu karaca duran
çaldı
Pir Sultan'ı benden aldı keklığı
Silifke'den
Boyasını yaman kardı dadal'dan
Telini de yaman gerdi Karacaoğlu'dan
Vurdu mavi, vurdu yıldız, vurdu dağbaşı”

Eleştirmen Kaya Özsezgin, 1999 yılında İstanbul Sanat Fuarı için hazırladığı Duran Ağabey'i ele alan albümde onun resimlerini belirleyen temel değer ölçütleri şöyle sıralıyordu: <<...Yöreselliği, çevrede sık uygulandığı biçimiyle değil, bir “konsept”e yol açabilecek boyutları içinde benimsemek ve sanatçılığı her şeyden önce toplumda bir “misyon” üstlenme sorumluluğu açısından görmek ve bu misyondan ödün vermemek.>> Bunlar, o kadar doğru tespitler ki Duran Ağabey'in resimlerini satmak ve pazarlamak, günlük siyaset yapmak gibi bir gayesi hiç olmamıştır. Duran Ağabey'in esas kaygısının, yaşadığı yerleri kavramsallaştırıp, onların sesini duyurmak olduğunu ileri sürebiliriz. Paul Cezanne'ın da resminde çok

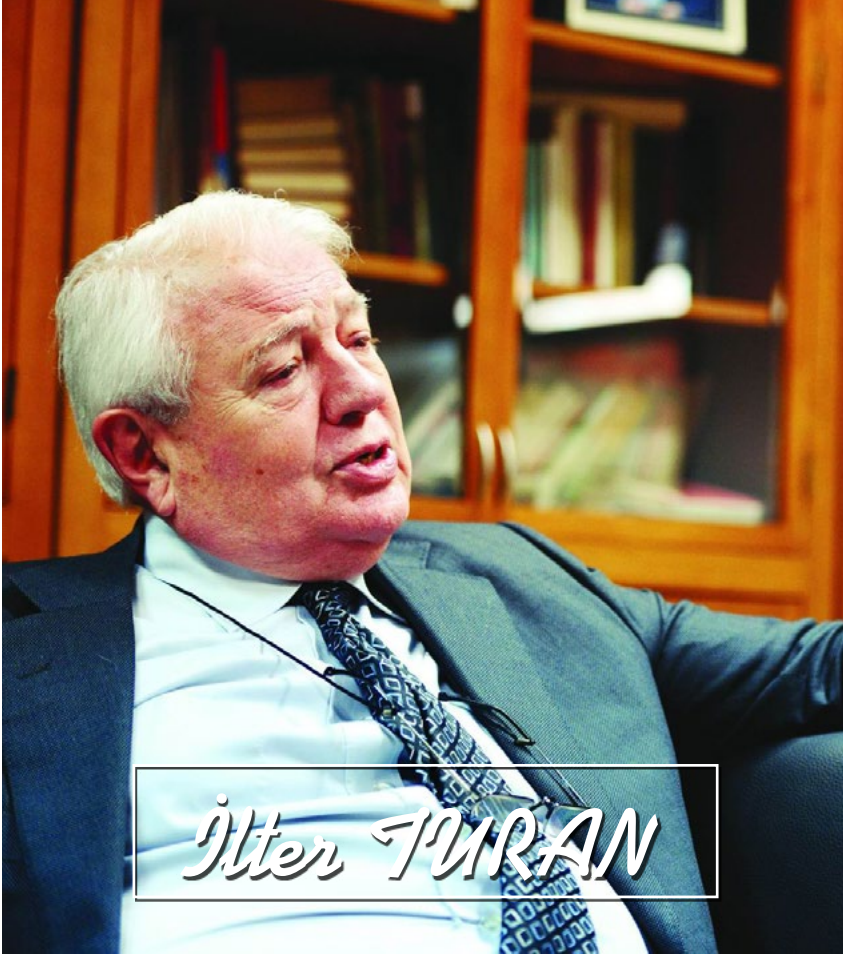

görülen temel figürlerden birisi kendi yaşadığı yerdeki Viktoria Dağıdır (Monte Sainte-Victoire). Duran Ağabey'in de Çukurova'yı ele alması bu bağlamda değerlendirilmelidir: Duran Ağabey, yöresellikten hareketle bir Çukurova konsepti yaratmıştır. Resimlerini incelediğimizde, bunda da çok başarılı olduğunu görüyoruz.

Burada, söylemem gereken son bir husus daha var ki o da TAC ile ilgilidir. Duran Ağabey, Okulumuzdan ve isimlerini her zaman bir bir saydığı öğretmenlerinden, kendisini geliştirmesine çok güzel bir ortam sağladığı ve onu her zaman

farklı kılan özelliklere sahip olmasına imkan verdiği için, daima şükranla bahsederdi. Bugün ölümünün 10'uncu yılına yaklaşırken, O'nu hasret ve saygıyla anmayı, kendim için borç biliyorum. Bu satırlar, Ressam Duran Karaca Ağabey'i anlatmaya yetmez. Umarım ki, bu satırları okuyacak bir kardeşimiz, ileride, tüm Türkiye'ye hitap edecek ve birçok ulusal müzeyi ve resmi ve özel koleksiyonu donatan eserlerini gösterecek bir 'Duran Karaca' kitabı çıkarır ve TAC'den çıkan bir büyük değerimizi daha tanımış ve tanıtmış oluruz.

IPSA BAŞKANI BİR TÜRK

TAC'den IPSA
(International
Political
Sciences
Association)
Başkanlığına
yolculuk.

Tarsus Amerikan Koleji ile tanışma ve uzun bir yolculuğun başlangıcı

1952 yılı eylülünde babamın görevinden ayrılamaması nedeniyle annem, Ceyhan'lı aile dostlarımızın karşılayıp yardımcı olmasıyla bir akşamüzeri Tarsus'a getirdi. Ailem İstanbullu, ben de İstanbul doğumlu olmakla birlikte, o yıllarda babamın memuriyeti nedeniyle ben Tarsus'a Ankara'dan geldim.

Okul müdürü Mr. Maynard ile tanıştık ve bana ders kitaplarının ücretinin ödendiğine dair bir kağıt verdi. Ancak ben o telaş ve heyecan içerisinde bu kağıdı kaybettim. Ne yapacağımı bilemediğimden Mr. Maynard'a tekrar gittik. Bize yeniden bir kağıt verdi ve "öbürünü bulursanız yırtıp atın" dedi. Tarsus'taki öğrenim hayatım böyle başladı. Mr. Maynard müthiş bir terbiyeciydi ve bizlere dürüst olmayı, düşüncelerimizi açıkça söyleyebilmeyi öğreten birisiydi.

Biz yatılı öğrenciler için hayat son derece disiplinliydi. Her saat ne yapmamız gerektiği belirlenmişti. Bu muntazam program sonraki hayatımda da zamanımı, işlerimi muntazam tasarlamama çok yardımcı olmuştur.

Tarsus o senelerde üç tip öğrenciye sahipti:

Birinci grup "Gündüzlüler" di ki biz onlara "Nehari" derdik. Bunlar Tarsus'ta oturup akşamları evlerine dönen çocuklardı.

İkinci grup Adana ve Mersinli çocuklardı. Bunlar o zaman Cumartesi günleri de yarım gün okul olduğundan, Cumartesi öğleden sonra evlerine dönerlerdi.

Üçüncü bir grup ise aralarında benim de bulunduğum "hafta sonu çocukları" dediğimiz değişik kentlerden gelen kişilerdi. O dönemdeki ulaşım sıkıntısı nedeniyle Ceyhan, Kozan, Kadirli'den gelenler dahi hafta sonunda memleketlerine gidemez, okulda

kalırlardı. Senede ancak birisi yılbaşı tatilinde, birisi de bahar tatilinde olmak üzere iki sefer evlerimize gidebilirdik. Babamın memuriyeti gereği ailem Ankara'da oturduğundan ben de ailemi ancak bu tatillerde görebiliyordum.

Bu üç arkadaş grubu birbirleriyle çok yakın olmakla birlikte "hafta sonu çocukları" birlikte daha çok vakit geçirirlerdi. Nehari olanlar okulun ders saati dışındaki faaliyetlerine daha az katılırlardı. 1955 ve 1956 da operetler yaptık. Bu Tarsus'taki eğitim ve öğretimin bir başka boyutunu daha bizlere gösteriyor. Sadece derslerinde başarıyı değil, iyi yetişmiş bir insanın kültürü, merakları olması gerektiğini de aşıladılar.

Mr. ve Mrs. Kesselheim'in evlerinde Çarşamba akşamları klasik müzik programı olurdu. Bugüne göre oldukça ilkel olan müzik setleri (Victrola denirdi) Mrs. Kesselheim klasik müzik parçaları çalar, parçalar

hakkında bizlere bilgi verir, sonrasında sorular sorardı. Böylece bizler çok yönlü yetişmenin faydasını gördük ve anladık.

İnanır mısın, bugün ailecek klasik müzik hayranıyız. Opera ve Klasik Müzik konserlerini mümkün olduğunca takibe gayret ediyoruz.

Tarsus yıllarının bende etkisi çok derin olmuştur. Çok disiplinli olmayı öğrendik, çok iyi İngilizce öğrendik ve yatılı olmamızdan dolayı her işimizi kendimiz halletmek zorunda olduğumuzu öğrendik. Bulduğumuz koşullar nedeniyle herkesle iyi geçinebilmeyi, insanlarla ilişkilerimizi yönetebilmeyi öğrendik ve tüm bunlar sayesinde çok farklı bir deneyim yaşadığımızı düşünüyorum.

Tüm bu güzel yönleri anlatıp olumsuz koşullardan bahsetmemek elbette olmaz. Birincisi, Tarsus bir erkek okuluydu. Kızlarla birlikte okuyamayınca, onların arkadaşlığından, medeni ilişkiler geliştirmekteki katkısından mahrum kaldık. İkincisi, Tarsus o senelerde bugünkü gibi günün koşullarına uygun, gelişmiş bir şehir değildi. “ Hafta sonu çocukları “ için hafta sonlarında sosyal etkinlik imkânı yoktu. Bu nedenle de hayatı nispeten sıkıcı bulur, kendimizi adeta mahrumiyet bölgesinde hissederdik. Ancak bu mahrumiyet bizi okulla ilgili faaliyetlerimizde daha etkili olmak ve arkadaşlarımızla bağımızı kuvvetlendirmemiz konularında büyük

katkı sağlamıştır.

O yıllarda okul idaresi şöyle bir telkinde bulunurdu : “ siz, çocuklarınızın harçıklarını idareye teslim edin, idare çocukların harçlığını haftalık olarak versin”. Okulun buradaki temel kuralı her öğrenciye eşit tutarda harçlık dağıtmaktı. Elbette öğrencinin okuduğu sınıfına göre miktarlarda farklılaşma olurdu. Mesela hazırlık sınıfı öğrencisi haftada 1.5TL harçlık alırken lise son sınıf öğrencisi 5 TL harçlık alıyordu. Bu sistem sayesinde öğrenciler arasında olabilecek gelir farklılığı yaşamlarına yansıtılmıyor, bir arada ve eşit koşullarda hareketleri teşvik ediliyor, hem de para yönetimi öğretiliyordu. Çok iyi hatırlıyorum, 2.5TL haftalığımızla hafta sonu Mersin’e gidip kebabı yiyip geri dönüyor, kalanı ile de hafta içinde muhallebici Akif Ağa’dan muhallebi yiyebilecek veya kooperatiften bisküvi veya lokum alacak para ayırabiliyorduk.

TAC de kısmi burs desteği almamış olsam orada okuyabilmem sanırım mümkün olmayacaktı. Bu da hiç unutamadığım bir gerçektir. Her zaman gençlerimize, ihtiyaç halinde destek vermenin önemine inandım.

Hafta sonu çocukları birbirlerine yakın dönemler arasında da yakın arkadaşlıklar kurabiliyorlardı. Ben de, basketbol oynamamızın da katkısıyla, en çok Tamer Şahinbaş ve Gürhan Türelî ile çok iyi arkadaşlık yaptım. Gürhan’ da Ankaralıydı. Tamer Eskişehir’den geliyordu ama Ankara ile güçlü aile bağları vardı. Bu vesile ile hem okulda hem de tatillerde Ankara da görüşme imkanı buluyorduk. Yıllar içinde bu arkadaşlık aynı yakınlıkla devam etti.

Güner Baykal’da benden bir yıl büyüktü. Meşhur bir tekeri (bisiklet) vardı, okula onunla gelip giderdi. Bir seferinde Eshab’l Kefh e, bir gün de Mersin Viranşehir’e bisikletle gittiğimiz. Viranşehir’e gittiğimizde öylesine yorulmuştuk ki dönüşte mecburen bisikletleri otobüsün üzerine atıp getirmiştik.

Bu noktada, yaşadığım farklı bir tecrübeyi de aktarmak isterim; 1957 yılında ilk kez Tarsus’a American Field Service öğrenci mübadele programı gelmişti. Bu programa seçilenlerden birisi ben oldum. Lisenin devamını

Amerika California da tamamladım. Dolayısıyla lisenin son iki yılını Tarsus’taki arkadaşlarımla yaşama fırsatım olmadı. Üniversite ve master eğitimime de Amerika da devam edince, bir dönem Tarsus’taki arkadaşlarımla bağlantım koptu. 1964 yılında geri döndüm. Sonraki yıllarda gerek TAC mezunlar derneği, gerekse de Sağlık Eğitim Vakfı eski arkadaşlarıma yeniden kavuşmamda çok önemli etken olmuşlardır.

Yurda dönüşümün temel nedeni İstanbul Üniversitesi bünyesinde kurulmakta olan Siyaset İlmi Kürsüsü’nde asistan olarak göreve başlamaktı. Nitekim kısa süre içinde de görevime başladım. İlk sosyal aktivitem de American Field Service bünyesinde kurulmuş, Field Service’nin Türkiye’deki faaliyetlerini yürüten ve tamamen o programa katılmış olan gençlerden oluşan derneğe katılmak oldu. Sanırım 1969 yılında o derneğin genel başkanlığını da yaptım. Sonraki yıllarda Sağlık Eğitim Vakfı kurulunca onun faaliyetlerine katılmaya başladım. Vakfımızda iki dönem yönetim kurulunda görev aldım. Sonrasında da iki dönem Mütevelli Heyet başkanlığı yaptım. Başka etkinliklerimin yanı sıra Siyasi İlimler Türk Derneği çalışmalarına katıldım ve 2000 yılı ile 2009 yılları arasında bu derneğin de genel başkanlığını yaptım. Yine 2000 yılından itibaren Uluslararası Siyasi

İlimler Derneğinde (International Political Science Association (IPSA)) iki dönem yönetim kurulu üyesi olarak çalıştım. Bir dönem de dünya kongresi başkanlığı yaptım. 2016 yılı temmuz ayında da bu derneğin (IPSA) in genel başkanlığına seçildim.

IPSA gibi bir derneğin Türk başkanı olmasını çok istiyordum çünkü Türkiye'de dünya genelindeki pek çok yayına makale veren çok değerli bir siyasal bilimler camiası var. Bu değerli kişilerin arasından görevin bana verilmesi benim için de şahsım ve ülkem adına ayrı bir gurur ve mutluluk vesilesi oldu. Bugün, dünyanın her köşesindeki kişi/kurumlarla yapılan resmi yazışmalarda kağıdın kenarında "IPSA/İlter TURAN (TURKEY) PRESİDENT" yazıyor. Türkiye adının, Türk siyasal bilimler camiasının söz sahibi oluşunun burada anılması çok önemli. Daha önceleri başkanlar hep Amerika, batı Avrupa ülkeleri, Japonya, Kore gibi ülkelerden seçiliyordu Güneydoğu Avrupa ve Ortadoğu ülkelerinin hiçbirisinden başkan çıkmamış. Biz ilk olduk. Bu da memnuniyet vericidir.

Bu röportaj vesilesiyle iletmek istediğim bir mesajım da var:

Tarsus'tan sonra her birimiz değişik okullara gittik, değişik meslekler icra etmeye başladık. Ben kendi tecrübeme dönüp baktığımda, Tarsus'un tüm hayatımı şekillendirmiş bir kurum olduğunu görüyorum. İngilizceyi çok iyi

öğretmiş olmasının verdiği avantajlar, açtığı kapılar, kendi başımıza inisiyatif almayı, karar vermeyi, soru sormayı, dolayısıyla da tek yönü değil, çok yönlü bir insan olmayı öğrettiler. Tüm bu unsurlar hayatın sonrasındaki başarıların esasını oluşturdu.

Şimdi bizlerin de görevi, nasıl bu eğitim bizler için büyük bir fırsat teşkil etmişse bizim de gençlerimize bu fırsatları geliştirerek sunabilecek kurumları yaşatmamız, desteklememiz ve geliştirmemizdir.

Dolayısıyla, tüm camiamızı okullarımızı desteklemeye davet ediyorum. Burs vererek, dersane veya laboratuvar donatarak veya daha değişik şekillerde destek olunabilir. Yine bu destek mezunların ilgi, alaka ve özverilerine bağlıdır. Vakfımıza ve okullarımıza katkısı tüm mezunlarımız ve ailelerinden özellikle talep ve rica ediyorum. Türkiye genelinde gelecek vaat eden çalışkan öğrencileri okulumuza kazandırabilmek için vakfımızın yeterli maddi imkanlara sahip olması çok önemlidir. İmkan dahilinde lütfen ilgili ve cömert olalım. NOT: Babam, adımlı çok sevdiği, saydığı arkadaşı İlter Turan' dan almıştır.

TÜRKİYE İMSAD GÜNDEM BULUŞMALARI

SEÇİM SONRASI TÜRKİYE

PROF. DR. İLTER TURAN
Bilgi Üniversitesi Uluslararası İlişkiler
Bölümü Öğretim Üyesi

İMSAD AKÇANSA DemirDöküm wilo

www.imsad.org [/imsadtr](https://www.facebook.com/imsadtr) [turkiyemsad](https://www.instagram.com/turkiyemsad)

EĞİTİM

Kanada'nın önde gelen özel yatılı kolejlerini Türkiye'de temsil etmekteyiz. Bu okulların yaz dönemi İngilizce ve Fransızca dil programları ile tam zamanlı akademik programlarına Türk öğrencilerini yollamaktayız. Programlarımız 12-18 yaş grubunu kapsamaktadır.

Toronto Üniversitesi'nde 14-18 yaş grubu öğrenciler için ESL ve Kuzey Amerika'da üniversite eğitimi almak isteyen 16-18 yaş grubu öğrencilere uygun University Prep programlarını sunmaktayız. 18+ yaş grubu öğrenciler için McGill Üniversitesi yoğun yabancı dil programlarını temsil etmekteyiz.

GÖÇMENLİK

Yatırımcı ve girişimci işadamları göçmenlik programlarında uzmanlaşan firmamız, Kanada'nın önde gelen göçmen avukatları ve finans kuruluşlarıyla işbirliği yapmaktadır. Firmamız, size ve ailenize en uygun programı seçmenize yardımcı olmakta, bu sürecin hızlı ve sorunsuz geçmesini sağlamaktadır.

Göçmenlik Programlarımız:

- Canadian Permanent Residency-Quebec Immigration Investment Program (QIIP)
- Antigua&Barbuda Citizenship by Investment
- EB-5 US Business Immigration

Study in Peace &
Immigrate with Ease

ERENCA

IMMIGRATION&EDUCATION SERVICES

Abdullah Şehoğlu, RCIC, McGill BA 82,TAC'77

Erenca Eğitim, Danışmanlık ve Ticaret Ltd
Abdi İpekçi Cad.Bostan Sok.No:15 Orjin Apt.Kat 5

Nişantaşı/Şişli İstanbul

T: 0212 373 9421 **GSM:** 0532 231 0677

E-mail:asehoglu@erenca.com

GİRİŞİMCİLİK ATMOSFERİ

Girişimcilik; yenilikçi, yaratıcı ve inovatif fikirlerin hayata geçirilerek bir değer yaratılması demektir. Bu fikirleri başarılı noktaya getirmek için “girişimci” dediğimiz kişinin yetenekli, cesaretli ve bilgili olması en temel faktörlerdir. Yenilikleri takip etme, fırsatları değerlendirebilme ve tüm bunları hayata geçirebilme süreci de girişimcilik olarak tanımlanmaktadır.

Yakın zamanda girişimcilikle ilgili yapılan bir araştırmaya göre Türkiye’de kendi işini kurmaya ilgi duyanların oranı %32 ile ifade edilmekte. Ülkemizde özellikle son yıllarda giderek yükselen ve değerlenen bu kavram, internet ve teknolojiyle birlikte hızla gelişmektedir. Yeni neslin internet çağında yaşaması, birbirinden farklı projelerin hayata geçmesini kolaylaştırıyor. Yenilikçi, işe yarar fikirlere sahip olan girişimciler, yeteneği, cesareti ve bilgisiyle hem kendi işlerine sahip oluyor hem de ekonomiye önemli bir katkı sağlıyor.

Türkiye ekonomisinin büyümesi ve daha sağlıklı sosyal bir yapıya sahip olması için girişimcilik çok önemli. Ancak bunun için yenilikçilik ve girişimciliğin önünün daha da açılması gerekmektedir. Bu da ilk adım olarak üniversitelerin yanı sıra liselerde de ders olarak okutulmasıyla sağlanabilir. Lise döneminde ortaya çıkan parlak fikirler(tohumlar), üniversitelerin kuluçka merkezleri/teknoparkları sayesinde filizlenerek, yatırım aşamasında ise melek yatırımcı ağları ile fidan haline gelmelidir. Ülkemizdeki bu girişimcilik ve melek

yatırımcılık ekosisteminin gelişmesi amacıyla farklı sektörlerde uzun iş tecrübesine ve iş dünyasında önemli iş kontaklarına sahip 6 ortak tarafından 2013 yılında kurduğumuz ŞirketOrtağım Melek Yatırımcı Ağı olarak; rehberlik ettiğimiz girişimcilerle melek yatırımcıları bir araya getirerek yatırımcıların girişimlere finansman, bilgi birikimi ve tecrübelerini aktarmalarını sağlamaktayız. Ağ olarak titizlikle seçtiğimiz ve bir araya geldiğimiz girişimlerde dikkat ettiğimiz en önemli özellik girişimciler ve ekip ruhu diyebiliriz. Bugüne

kadar dinlediğimiz 2000' in üzerinde girişimciyle ilk görüşmemizde öncelikle ekibi tanımak isteriz. Gözü parlayan genç girişimcilerin güçlü bir takım oluşturmaları oldukça önemli bir husustur. Girişimci kişiler kendine güven duymalı ve karşı tarafın da muhakkak kendine güven duymasını sağlamalıdır. Girişimin neye çözüm getirdiği, nasıl farkındalık yaratacağı, iş modeli, nasıl para kazanacağı, ölçeklenebilirliği, hedef pazarı, satış kanalları, fiyatlama gibi konularda girişim seçerken dikkat ettiğimiz

hususlar arasındadır.

Sektör farkı ayırt etmeksizin satış aşamasına başlamış ya da başlamak üzere olan tüm inovatif erken aşama girişimlerin değerlendirmeye alındığı ağıma web sitemiz üzerinden girişim başvurusunda bulunulabilmektedir. Başvuruları incelenen ve titizlikle seçilen girişimler 2 ayda bir düzenlenen Yatırımcı toplantılarımızda sunum yapma imkanına sahiptir. Yatırım arayışında olan değerli TAC girişimcileri de www.sirketortagim.com web sitemizden üzerinden

başvurularını yapabilirler.

Ben de bir TAC ortaokulu 1969 mezunu ve girişimci olarak yatırımcı arayışında olan girişimcilere tavsiyem; projelerine inanmaları, sebatkar olmaları ve iyi bir ekip kurmalarıdır. Ayrıca yatırım arayışında olan girişimcilerin açık ve şeffaf olmalarını, neden yatırıma ihtiyaç duyduklarını açıkça belirtmelerini ve yatırımcının karşısına çıkarken hazırlamış oldukları girişim sunumlarının net ve anlaşılır olmasına dikkat etmelerini öneririm.

Umut Ergensu '97 ile İpek Yolu'nda Türkiye-Çin İlişkileri ve TAC'liler

Sevgili Umut, 2014 ekim sayımızda ağırlamıştık seni. 5 Ağustos 2014'te Pekin'de Yasemin Hanım'la dünya evine girmiştiniz. Biz letter haber yapmıştı bunu arkadaşın Emre Deliveli'nin kaleminden. Çin'desiniz. İpek Yolu projesiyle ilgileniyorsun. Bu proje hakkında bilgi verir misin?

Erdoğan Hocam, öncelikle bana bu fırsatı verdiğiniz için teşekkür ederim. Evet Yasemin ile Pekin'de tanıştığımız için Pekin'de evlenmemizin uygun olacağını düşündük. İlginç olayların yaşandığı (Bizletter' ın Ekim 2014 sayısında kardeş okullarımızdan Robert Lisesi mezunu Emre Deliveli'nin kaleminden çıkan bir makalede de okuyabileceğiniz gibi) bir nikâh törenimiz olmuştu. O günden bugüne hayatımızda değişen fazla bir

şey olmadı, halen Pekin'de yaşıyoruz. Yasemin doktorasını bitirdi, Tsinghua Üniversitesi Otomotiv Bölümü'nde doktora sonrası araştırma görevlisi olarak çalışmaya başladı. Ben ise Pekin Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde yaptığım doktorayı birkaç ay sonra bitirmeyi umuyorum. Siyaset ve ekonominin kesiştiği Uluslararası Politik Ekonomi (International Political Economy, IPE) ilgimi çok çekiyor ve araştırma yaptığım alanların başında geliyor. Bu aralar Çin'de ve yavaş yavaş da dünyanın bu bölgesinde (bu yazıyı Pekin'de yazıyorum) yani Doğu Asya'dan Orta Asya'ya kadar olan bölgede IPE denince akla gelen girişimlerin/stratejilerin başında Çin devlet başkanı Xi Jinping'in ortaya koyduğu "İpek Yolu Ekonomik Kuşağı ve 21. Yüzyıl Deniz İpek Yolu"

(buradan itibaren "Kuşak ve Yol" olarak anacağım) geliyor. O nedenle doktora tezimi Çin'in "Kuşak ve Yol"u ve Türkiye'nin "Orta Koridor" girişimi üzerine yazıyorum.

Eminim birçoğumuzun TAC'de okuduğu yıllardan hatta bazılarımızın ilkokulda okuduğu yıllardan itibaren "Tarihi İpek Yolu" ile ilgili kulak dolgunluğumuz olmuştur. Peki nedir "Tarihi İpek Yolu"? Basite indirgeyerek söylemem gerekirse "Tarihi İpek Yolu"; belli güzergâhlar üzerinden ticari ilişkiler kurma yoluyla, devletlerin siyasi anlamda ilişkilerini kuvvetlendirmesi ve halkların birbirlerini tanımlarına olanak sağlanmasıdır. Tarihçilere göre, bazı olumsuzluklar yaşanmış olsa dahi "Tarihi İpek Yolu", genel anlamda devletlerin yakınlaşması ve halkların

birbirleri ile kaynaşmaları için önemli fırsatlar yaratmıştır.

Çin Hakkında Her Şey (www.cinh.com) isimli web sitemiz için yazdığım bir yazıda da belirttiğim gibi, Çin Halk Cumhuriyeti Devlet Başkanı Xi Jinping, 7 Eylül 2013'te Kazakistan Nazarbayev Üniversitesi'nde yaptığı bir konuşmada "İpek Yolu Ekonomik Kuşağı"nı, aynı yıl 3 Ekim'de Endonezya parlamentosunda yaptığı bir konuşmada "21. Yüzyıl Deniz İpek Yolu" vizyonunu açıklamıştır. "Kuşak ve Yol" ile planlanan hem karadan hem de denizden Doğu Asya—Orta Asya—Afrika—Batı Asya ve Avrupa'nın birbirine bağlanmasıdır.

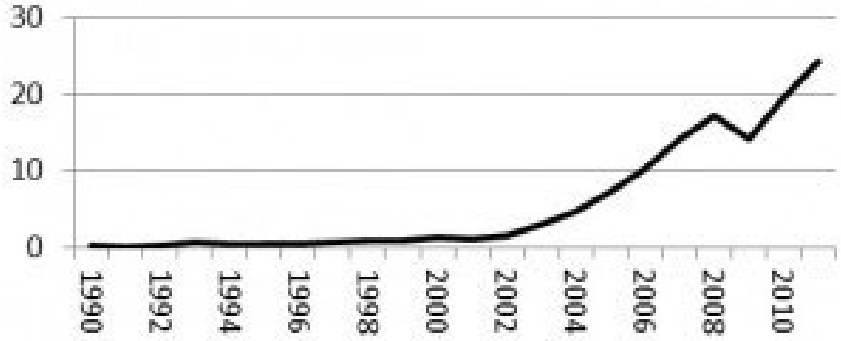
"Kuşak ve Yol" girişimi, Asya, Avrupa ve Afrika kıtalarının ve bunların komşu kıyılarının birbirine bağlanabilirliğini arttırmayı, "Kuşak ve Yol" üzerindeki ülkeler arasında ortaklıklar kurmayı ve bu ortaklıkları güçlendirmeyi, çok boyutlu, çok sıralı ve karma bağlanabilirlik ağları oluşturmayı ve bu ülkelerde çeşitli, bağımsız, dengeli ve sürdürülebilir kalkınmalar gerçekleştirmeyi amaçlamaktadır.

"İpek Yolu Ekonomi Kuşağı" Çin, Orta Asya, Rusya, (Baltık ülkeleri) ve Batı Avrupa'yı bir araya getirmeye; Çin'i Orta Asya ve Batı Asya boyunca Basra Körfezi ve Akdeniz'e; Güneydoğu Asya, Güney Asya ve Hint Okyanusu ile bağlamaya odaklanmaktadır. "21. Yüzyıl Deniz İpek Yolu"nun bir güzergâhı Güney Çin Denizi ile Hint Okyanusu yoluyla Çin kıyısından Avrupa'ya, diğer bir güzergâhı ise Güney Çin Denizi yoluyla Çin kıyısından Güney Pasifik ülkelerine doğrudur. "Kuşak ve Yol", Çin-Pakistan Ekonomi Koridoru ve Bangladeş-Çin-Hindistan- Myanmar Ekonomi Koridorunun "Kuşak ve Yol" Projesi ile yakın ilgisi bulunmaktadır.

Ayrıca, Çin Halk Cumhuriyeti Ankara Büyükelçisi Yu Hongyang, bir gazeteye yaptığı açıklamada, projenin Türkiye'yi yakından ilgilendirdiğini, üçü deniz, ikisi kara yolu olmak üzere toplam beş güzergâhla inşa edilmesi tasarlanan projede her iki karayolunun da mutlaka Türkiye'den geçeceğini vurgulamıştır.

Şunu vurgulamak gerekir ki, Çin,

Grafik 1. Türkiye-Çin Ticaret Hacmi(milyar dolar)

Kaynak: T.C. Dış Ticaret Müsteşarlığı

"Kuşak ve Yol" girişimiyle, iç sorunlarını çözmeyi amaçlarken dış politikasını daha dengeli hale getirmeyi, dünya sahnesindeki gücünü artırmayı ve kendini barışçıl bir güç olarak konumlandırıp yumuşak gücünü arttırmayı hedefliyor.

Dünya devi Çin ile ülkemiz arasında ekonomik alanda nasıl bir işbirliği mevcut? Takip ediyorsunuzdur mutlaka.

Ekonomi, tarih boyunca Türk-Çin ilişkilerinin merkezinde yer alan başat bir unsur olagelmıştır. Kökenleri yüzyıllar öncesine dayanan bu ilişkiler, siyasi açıdan gel-gitlerle dolu olsa da, ticaret daima toplumları bir araya getiren bir etken olarak ayrıcalıklı yerini korumuştur. Bugün "Türkiye-Çin ilişkilerinden söz edilince ilk akla gelen alan ticaret olmaktadır" tespitini yapan ünlü tarihçi İsenbike Togan'ın belirttiği gibi, bu durum tarih boyunca geçerli olmuştur.

Grafik 1'de Türkiye Çin arasında gerçekleşen ticaretin 2000'li yıllarla beraber çok hızlı bir şekilde büyüdüğü görülmektedir. 1999 sonunda 1 milyar dolardan az olan ticaret hacmi, 2011 sonu itibarı ile 24 milyar doları aşmıştır. Çin ile ticari ilişkiler ithalat ağırlıklı bir gelişim sergilemektedir. 2011 yılında ticaret açığı 19,22 milyar dolara yükselmiş, ihracatın ithalatı karşılama oranı ise yüzde 11,37 olarak kaydedilmiştir.

Çin'den gerçekleştirilen ithalatın yapısı incelendiğinde, geniş bir ürün

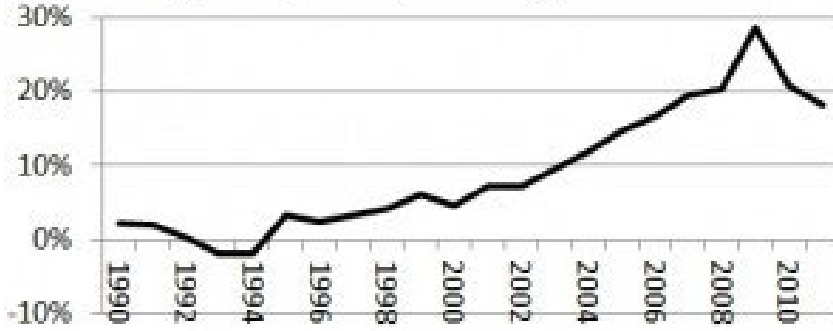
çeşitliliği ile karşılaşılmaktadır. 2011 yılında Türkiye'nin Çin'den ithalatının yüzde 76,3'ü yatırım malları ve ara mallar, yüzde 23,7'sini ise tüketim malları oluşturmaktadır.

Türkiye'nin Çin'e ihracatı incelediğinde, Çin ekonomisinin ihtiyaç duyduğu hammaddeler ve kimyasallar ağırlıklı bir yapının olduğu görülmektedir. 2011 yılında Türkiye'nin Çin'e gerçekleştirdiği ihracatta madencilik ve metallerin yüzde 60,13'lük bir pay ile ilk sırada yer aldığı görülür. Kimyevi maddeler ile tekstil ve hammaddelerin sırasıyla yüzde 16,7 ve yüzde 6,61 pay ile ikinci ve üçüncü sırada yer aldığı görülmektedir.

Grafik 2'de Türkiye dış ticaret açığı açısından Çin'in artan önemi görülmektedir. Son yıllarda Türkiye'nin toplam dış ticaret açığının ciddi bir bölümü Çin kaynaklıdır.

2011 yılında Türkiye ile Çin arasındaki ekonomik işbirliği 842 milyon dolara ulaşmıştır. Buna ek olarak, Çinli şirketlerin Ankara-İstanbul hızlı tren projesi gibi büyük çaplı altyapı projelerine katılmaya başladıkları görülmektedir. Ankara-İstanbul hızlı tren projesinin ikinci etabı 1,27 milyar dolar toplam bedelle Türk ve Çinli firmaların oluşturduğu konsorsiyuma ihale edilmiştir. Bu yatırımın gerçekleşmesinde Çin Eximbank'ından sağlanan 720 milyon dolar değerindeki kredi önemli rol oynamıştır. Ayrıca, Çin telekomünikasyon devi Huawei'in AR&GE merkezini de içeren Türkiye'deki yatırımları dikkat çekmektedir.

Grafik 2. Türkiye'nin Çin'den Kaynaklı Dış Ticaret Açığının Toplam Dış Ticaret Açığındaki Yüzdesi

Kaynak: T.C. Dış Ticaret Müsteşarlığı

Kasım 2012 itibari ile Türk şirketlerinin Çin'de gerçekleştirdiği doğrudan yatırım miktarı 150 milyon doları bulmuştur. Son dönemde, en dikkat çeken Türk yatırımı FIBA Holding'in Çin'in Shenyang şehrinde 300 milyon dolar yatırımla inşa ettiği alışveriş merkezidir. 2011 yılına kadar tüm Türk şirketlerinin Çin'de gerçekleştirdiği toplam yatırım miktarından daha büyük bir yatırım olması itibarıyla dikkat çekicidir. Bunun haricinde, Beko ve Aksa Jeneratör'ün de Changzhou şehrinde, Enka'nın Ningbo'da fabrika yatırımları (Çimtaş) bulunmaktadır. Yatırımlara ek olarak Türk Hava Yolları'nın Çin'deki faaliyetlerinden elde edilen gelir de ticaret açığını dengeleyici etki yapmaktadır. THY son 5 yılda Çin'e direk uçuşlarını 10 hattan 31 frekansa çıkarmıştır, anakara Çin'de Pekin, Şanghay, Guangzhou, Hong Kong, Tayvan olmak üzere 5 şehre aktarmasız uçmaktadır. Ulaştırma Bakanlığı, Çinli yetkililerden Çin'in Chongqing gibi başka şehirlerine de direk uçuş için izin istemiştir.

Uçak düşürme sonrasında önümüzdeki sezon Antalya otelleri boş kalacak gibi. Acaba Çinli turistleri Antalya'ya çekebilir miyiz? Ne yapılabilir seneca?

Yakın bir tarihte Türkiye Çinli turistlere e-vize vermeye başladı. E-vize başladıktan sonra daha çok Çinli turist Türkiye'yi tercih etti, 2015 yılında Türkiye'ye gelen Çinli turist sayısı 300.000'i geçti. Bu bir önceki yıl ile kıyaslanınca ciddi bir artışı ifade ediyor. Fakat, turizm acenteleri arasındaki rekabetten dolayı fiyatlar

çok aşağı çekildi ve kalitesiz turist gitmeye başladı. Türkiye'deki tüm lokal hizmetleri yaklaşık 300-400 dolara mal eden bir turizm politikası geliştirilmiş oldu, yani bir Çinli turist Türkiye'de bir hafta kalıp ülkemize sadece 300-400 dolar bırakıyorlar. Takdir edersiniz ki, turizm şirketi bu 300-400 dolardan para kazanamıyor, bu nedenle turistleri alışverişe yönlendirip örnek vermek gerekirse, deri satıp, halı satıp o parayı çıkarmaya çalışıyorlar. İşin üzücü yanı ise turizm şirketleri Çinli turistlere çok kalitesiz hizmet veriyorlar.

Çinli turistlerin Japon ve Koreli turistler gibi bir özellikleri var, o da şu; güneş ve deniz tatilinde hoşlanmıyorlar. Antalya'ya gittiğinizde dikkat ederseniz etrafınızda Japon, Koreli ve Çinli turist olmaz. Doğu Asyalı turistler kültür, doğa turizmi ve alışveriş

severler. Onlar İstanbul, Kapadokya, Safranbolu gibi mekanlarımızı tercih ediyorlar genelde. Dolayısıyla, Antalya'da boşalan otellerimizi Çinli turistlerle değil de gene Rus turistlerle doldurmamız daha gerçekçi bir çözüm olur diye düşünüyorum.

Çin cumhuriyeti ile siyasi ilişkilerimiz nasıl gidiyor bu aralar? Özellikle uygur türkleri üzerindeki politikası, iki ülke arasında Gerginliklere neden oluyor...

Türkiye ve Çin arasındaki diplomatik ilişkiler 1971'de tesis edildikten sonra, iki ülke arasında "düşük yoğunluklu" bir seyir izleyen ilişkiler 2000'li yıllarla birlikte dikkat çekici bir ivme yakalayarak gelişmiştir. Yakalanan bu ivmenin sonucu olarak 2010 yılında iki ülke arasında stratejik ortaklık başlatılmıştır.

Türkiye Çin siyasi ilişkileri siyasi güven yoksun bir şekilde inişli çıkışlı bir şekilde ilerliyor. 2010 yılında, iki ülke ilişkilerini stratejik ortaklık seviyesine yükseltti fakat Uygur meselesi demoklesin kılıcı gibi ilişkilerin üzerinde sallanıyor. Hatırlayınız, en son 2015'te Erdoğan'ın Çin ziyaretinden hemen önce Uygurlara ramazanda oruç tuturmuyorlar diye gerçek dışı haber üretilip Sultanahmet'te Çinli sanıp Koreli turistlere saldırdılar. Bu durum Çin'de çok olumsuz karşılandı, bir yandan Çinli turisti Türkiye'ye çekmeye çalışırken diğer yandan yalan

haberden dolayı turiste saldırmak hiçbir medeni topluma yakışmaz dediler ve haklıydılar. Dolayısıyla, siyasi ilişkilerimizin gelişebilmesi için atılması gereken daha çok adım var. Biz en önemli olanını yani Uygur meselesini biraz açalım isterseniz:

Bazı Uygurlar, Çin'de uygulanan politikalar nedeni ile kendilerini baskı altına alınmış hissediyorlar. Aslında bu durum bizim de çok uzak olmadığımız "Kürt meselesi" ile benzerlikler gösteriyor. O nedenle ülkesinin bir bölümü bölünme tehlikesi ile karşı karşıya olan Türkler olarak Çin'in iç işleri hakkında konuşmadan önce iki kere düşünmemiz gerektiğine inanıyorum.

Ben size Uygur meselesi ile ilgili iki tarafın görüşlerini yansıtmak istiyorum. Yorumu size bırakacağım: Uygurların bir bölümü, kendilerine tepeden bakılıp aşağılandıklarını, zamanla topraklarının ellerinden alınıp Çin'in başka bölgelerinden göçmenlere verildiğini, ticaretten adeta çıkarıldıklarını, sudan bahanelerle gençlerin hapse atıldığını bir daha da bu gençlerin bazılarının

haber alınmadığını, kimi gençlerin de başka bölgelere göçe zorlandıklarını söylüyorlar.

Çin'in batısındaki Sincan Uygur Özerk Bölgesi'nde sadece Uygurlar değil aynı zamanda Han Çinlileri ve birçok başka etnik unsur var. İzlenen ayrımcı politikalar nedeni ile Uygurların, Kazak Kırgız, Tatar ve Özbeklerle de birbirine düştüklerini düşünen Uygurlar var.

Ayrıca, Türkiye Cumhuriyeti'ni eleştiren Uygurlar da var. Türkiye'nin vize vermekte güçlük çıkarttığını söylüyorlar.

Han Çinlileri açısından bakarsak da, Uygurlar tembel, topluma uyum sağlamak istemeyen ve sürekli sorun çıkaran bir azınlık. Çin'de 10 kadar Müslüman azınlık var. Bunlardan sadece Uygurlar soru çıkarıyor. Bunun nedenlerinden birisi ise aynı Kürt meselesinde olduğu gibi Uygur meselesini kullanarak Çin'i bölmek veya en azından zayıflatmak isteyen yabancı güçler. Han Çinlileri de bunun niye böyle olduğunu sorguluyor. Uygur meselesinin bazı batılı devletlerce kullanıldığını düşünüyorlar. Ayrıca, Han Çinlilerine göre Uygurlar bu kadar tembel olmasa ticari hayatta daha

başarılı olurlar...

Şayet Türk-Çin stratejik ortaklığı gerçekleşecekse Uygur boyutu onun çok önemli bir parçasını teşkil ediyor. Çin Halk Cumhuriyeti'nin iç işlerine karışmış algısı yaratacak şekilde medya üstünden açıklamalar yapmadan, sonuç getirmeyecek uluorta eleştirilere sapmadan "back door" yapıcı arabulucu olarak rol üstlenmemiz herkesin yararına olacaktır. Böylece Uygur meselesi Türkiye ve Çin ilişkilerinde bir sorun olmaktan çıkıp bir köprü halini almaya başlayabilecektir.

Ailemde çinli gelinimiz var. Türkçe'yi öğrendi. Türkiye'yi çok seviyor. Genelde Çinliler bizleri nasıl görüyorlar? Kendimizi yeterince anlatabiliyor muyuz? Devletimiz gereğince bu alanda projeler üretebiliyor mu?

Çinliler Türkiye'yi tanımıyor maalesef, bizim Çin'i tanımadığımız gibi... Devletimizin bu alanda atması gereken çok adım var.

Çin'i biz üçüncü kaynaklardan öğrendik, okuduk. Yıllardır Çin'i

CNN'den Reuters'den veya benzeri kanallar üzerinden öğrenmeye alıştık. Bu batılı kurumlar da tabii, istedikleri gibi bu konuyu işliyorlar. İlk aşamada haber alacağımız kanalların çoğalması gerekiyor.

Şu anda Çin'de Anadolu Ajansı'nın, TRT Türk'ün yetkilileri var.

Bu oluşum yeterli değil. Örneğin, İran haber ajansının Pekin'de iki katlı ofisi

var. Bizim kurumlarımızın da Çin'de daha köklü bir şekilde bulunmaları icap ediyor. İki ülke arasında haber alma konusu sıkıntılı. Öncelikle TRT ve Anadolu Ajansı'nın daha çok çalışanı ile Çin'de bulunması gerekiyor. Örneğin Lübnan'da çok büyük bir ofis ve 3-5 eleman istihdam edebiliyorlar ama Çin'de sadece 1 kişi var. Bu durumda şöyle diyebiliriz: Anadolu Ajansı'nın

nazarında Çin'in Lübnan kadar değeri yok. Bu nedenle Türk insanı Çin'i tanıyamıyor.

Çin'in Türkiye'de birçok Konfüçyus Merkezi var. Aynı şekilde Türkiye Çin'de Yunus Emre Türk Kültür Merkezi'ni ivedilikle açmalı. Yunus Emre Türk Kültür Merkezi'nin mutlaka Çin'de açılması lazım çünkü Çin 1 milyar 350

milyon nüfuslu bir ülke, dünyanın en büyük pazarlarından birine sahip, siz buraya mal satmak istiyorsunuz fakat onlar sizi hiç tanımıyorlar.

Çin'den Türkiye'ye yatırımcı gelmemesinin en önemli nedenlerinden bir tanesi bu konuda karar vericilerin Türkiye'ye tanımıyor olmaları. Adamın elinde 250 milyar dolarlık bir fon var, Türkiye'yi tanımıyor veya yanlış tanıyor, Türkiye'yi Suriye,

İran veya Suudi Arabistan zannediyor. Bu durumu değiştirmenin en önemli yolu, Yunus Emre Türk Kültür Merkezi'nin açılması, Kültür-Turizm Müşavirliği'nin gerektiği gibi çalışması. Bunlar tabii bir yılda veya kısa vadede olacak işler değil. Buraya 3 yıl süreyle göndermiş olduğunuz görevlilerin yapacağı bir konu da değil, uzun vadeli olması gerekiyor. Yeni gelmiş birinin ülkeyi tanınması 1 yıl, 1,5 yıl. 2. Yılda bu defa dönüş için toplanmaya başlıyorlar. Dolayısıyla verimli bir çalışma olmuyor. Uzun vadeli elemanlarda ve uzun vadeli çalışmalar gerekiyor. Yunus Emre Türk Kültür Merkezi, ilişkilerimizi ciddi anlamda değiştirecek bir oluşum olacak. Sadece Türkçe eğitimi, kültürel etkinlikler değil, Türkiye'nin tanıtımı ve Türkiye markasının oluşturulması için fayda sağlayacak.

Çin'de bir çok iş adamlarımızın yanı sıra tac mezunlarımızın da olduğunu duyuyoruz. Mesela Selçuk Celil (TAC'00) üniversite öğretim üyesi olarak çalışıyor. İrtibatın var mı bu dostlarımızla?

Öncelikle, şu tespiti yapmamız lazım: DEİK Türkiye-Çin İş Konseyi Başkan Yardımcılığı görevinde bulunmuş olan Necati Abacıoğlu (TAC'78) abimiz Çin ile ilgili konularda yol göstericimiz olmuştur her zaman. Necati Abimizden çok şey öğrendim. Bunlardan en önemlisi Çin ile ilgili de değil aslında, kendim ve hayat ile ilgili, TAC abiliği böyle bir şey işte. Bir gün Pekin'de geçen bir sohbetimizde, hoş bir girizgâh yaptıktan sonra, çok olan enerjimi kullanırken zaman zaman dikkatli olmam gereken durumlar olabilir minvalinde şeyler söylemişti. Necati Abi'nin kastettiği, tabii ki TAC e-posta grubunda gerçekleşen tatsız olaydı. Bu vesile ile TAC grubumuza kalbini kırdığım kişiler olmuşsa eğer, kendilerinden özür dilediğimi de vurgulamadan geçemeyeceğim. Önemli olan, farklılıklarımızı sakın bir biçimde tartışabilmek, tartışırken de birbirimizden öğrenmek, yani "amacımız üzüm yemek, bağcıyı dövmek değil!" Bunu bize öğretenlerin başında TAC'den Erdoğan Hocam gibi değerli öğretmenlerimiz geliyor.

Necati Abi de TAC'deki abilerin bir cümlelerinin bazen hayat denen bu yolda onlarca yılda elde edilen tecrübeden daha değerli olduğunu hatırlattı bana. Teşekkürler Necati Abim, Temmuz sıcağında puslu ve kirli Pekin havasında otobüsün önünde bana verdiğiniz o değerli nasihat için.

Ayrıca, Selçuk Celil (TAC'00) ve eşi Eylül Yaycıoğlu (TAC'03) Çin'in güneyinde Shenzhen yaşıyorlar. Selçuk, TIMES Higher Education 2016 sıralamasında Çin'in 1 numarası, dünyanın en iyi 29. üniversitesi olan Pekin Üniversitesi Shenzhen Kampüsü'ndenki İngilizce Ekonomi Bölümü'nde öğretim üyesi olarak çalışıyor. Eylül ise Selçuk ile evlenip, Türkiye'den ayrılıp Shenzhen'e yerleşti. Allah bağışlasın, resimde görebileceğiniz gibi bir bebekleri oldu. Çin'deki yaşamı ve Çin ekonomisini merak edenler olursa Eylül ve Selçuk ile de iletişime geçebilirler. TAC li Çin uzmanlarımız gittikçe artıyor.

Camiamıza vermek istediğin bir mesaj var mı?

Camiamıza vereceğim tek mesaj, sizi seviyorumdur... Kişiliğimin oluşumunda çok önemli bir rol oynamış olan kurumun önünde saygı ile eğiliyorum. Arkadaşlık olarak başlayıp kardeşliklere dönen ilişkileri sana borçluyuz TAC!

Son olarak, Pekin'e yolu düşen olursa bana 0086 188 11539655 nolu telefondan ulaşabilir. Çin ile ilgili sorusu olanlar bana ergunsu@gmail.com e-posta adresinden ulaşabilirler. Ayrıca Erdoğan Hoca, Necati Abi, Uluç Gürkan Abi gibi abilerimizin de üyeleri arasında olduğu Çin Hakkında Her Şey isminde bir e-posta grubumuz var. Arzu eden TAC li dostlarımızı bu gruba da alabiliriz.

Pekin'e gelenlere güzel bir Pekin ördeği ismarlama sözüm olsun!:=)

Söyleşi için teşekkür ediyor, Yasemin Hanım'la mutluluk diliyorum.

Rica ediyorum, ben de size teşekkür ediyorum Erdoğan Hocam.

SELDA

2011 Mezunlarımızdan Yağmur Araz'ın Araştırma Görevlisi olarak görev yaptığı AZ Celtic ve Infidel Films yapımı olan, pre-production aşamasındaki Selda Bağcan Belgeseli projesini Yağmur'un ağzından dinledik....

Sevgili Yağmur, bize kendinden kısaca bahsedebilir misin?

TAC'den 2011 yılında mezun olduktan sonra eğitim hayatıma İstanbul Üniversitesi Fransız Dili ve Edebiyatı bölümünde devam ettim. Üçüncü sınıfta freelance olarak cast asistanlığı yapmaya başladım. Birkaç projeden sonra işin yapım kısmına daha yakın olduğumu fark ettim ve şanslıydım ki çağırıldığım projeler de

hep beni o yönde geliştiren işler oldu. Çalıştığım projelerin büyük bir kısmı AZ Celtic adlı yapım şirketinin işleri olduğu için o ekiple tanışma fırsatı buldum ve Selda projesine de onlar çağırdılar. Amerika menşeli Infidel films ve İstanbul'da bulunan AZ Celtic yapım şirketi işbirliğiyle çekilecek olan belgeselin pre-production kısmındayız ve ben bu projede araştırmacı olarak yer alıyorum. İnanılmaz yetenekli

insanlarla çalışıyor olmanın ötesinde ülkemiz için çok büyük bir değer olan Selda Bağcan'ın belgeselinin yapımında yer aldığım için çok şanslıyım. Bu proje için şu an destek (funding) aramakta olduğumuzu bilmenizi isterim. Selda Bağcan seven ve ülkemizin böyle bir değerinin belgeseline katkıda bulunmak isteyen tüm mezunlarımıza duyurulur..

“Bu proje için şu an destek (funding) aramakta olduğumuzu bilmenizi isterim. Selda Bağcan seven ve ülkemizin böyle bir değerinin belgeseline katkıda bulunmak isteyen tüm mezunlarımıza duyurulur.. “

Eminim ki yardımcı olmak isteyen mezunlarımız olacaktır. Bize biraz da projeden bahsedebilir misin?

“Selda Bağcan'a sesinin nereden geldiğini soruyorum. Bir insan nasıl

bu kadar aktif, derin, yaratıcı ve aynı zamanda duygusal bir şekilde şarkı söyleyebilir? Son olarak şu soruya geliyorum, neden? Onu bunu yapmaya ne zorluyor? Onu iten şey ne? Neden? Selda gibi şarkıcılar neyi ortaya

çıkarmaya çalışıyor?”

(İspanyol müzik eleştirmeni, Vincente Fabuel)

Bu belgesel, Türkiye'de ilk kadın rockstar ve protest müziğin en önemli

bir de üzerine hapse girince, bu olay dünya basınında yankı bulur. The Guardian Gazetesi'nin yaptığı "Protest şarkıcı hapiste" haberinden sonra, 86 yılında yapılan ve dünyanın en önemli festivallerinden biri olan WOMAD Festivali'ne çağırılır. Fakat o dönem pasaportuna el konulmuş olduğu için festivale katılamaz. 87 yılında tekrar çağırılmasıyla birlikte yurtdışında popülaritesi giderek artmaya başlar.

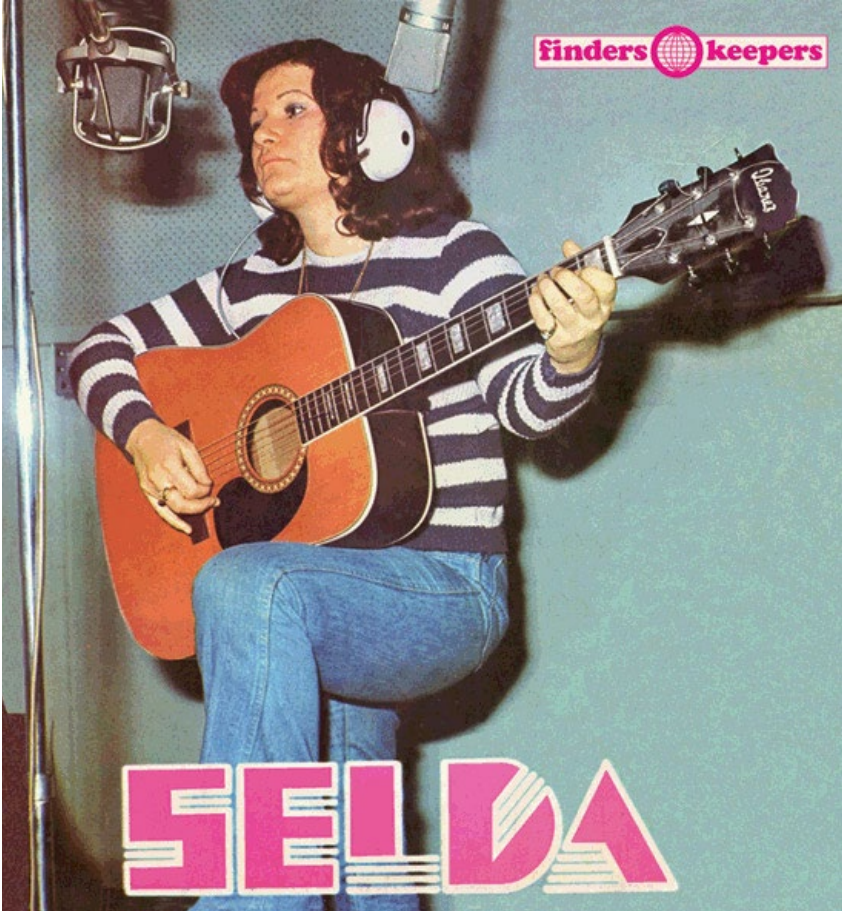
Yıllar geçer, dönemler değişir ama Selda Bağcan'ın sanatı asla eskimez. Bir kuşak öncenin sesi olarak ünlenen Selda Bağcan, ondan sonra gelen kuşağın da sesi olur. Ulusal olduğu kadar uluslararası festivallerde de adını sıkça duyarız. Türk kültürünü ve Anadolu mozaiğini bünyesinde barındıran bu güçlü ve vahşi ses, bizi uluslararası platformda tanıtır, 7den 70'e herkesi sesiyle büyüler. Günümüz popüler gruplarının bir çoğu Selda Bağcan'ın müziğini işlerinde kullanır ve onunla beraber şarkı söylemek ister. Belgeselde bulunan arşiv videolarında, Selda Bağcan'ın bizi nerelerde temsil ettiğini ve aynı sahneyi paylaştığı dünyaca bilinen diğer sanatçıları görürüz. Aynı zamanda, festivallere giderken yolda neler yaşadığına, yakınlarıyla arasındaki iletişime, kuliste neler olduğuna ve kedileriyle nasıl veda ettiğine tanık oluruz. Belgesel, protest sanatçı olan Selda Bağcan'ın hayatının yanı sıra, naif ve insani Selda'ya odaklanır.

Belgesel, Selda Bağcan'ın müziğinin altyapısını oluşturan Türkiye'nin siyasi konumuna da detaylı bir şekilde yer verir. Ankara Üniversitesi Fen Fakültesi'nde olduğu dönemlerde siyasi olayların artması ve Selda Bağcan'ın sanatındaki politik duruşunun keskinleşmesiyle birlikte kariyeri de bu siyasi olaylardan etkilenir. 72 yılında "Hapishanelere Güneş Doğmuyor" şarkısından sonra "Sanatçının gereksiz reklamı yapılıyor" gerekçesiyle TRT tarafından 20 yıllık bir yayın yasağı başlar. Röportajlar, arşiv videoları ve eşsiz görsellerle desteklenerek anlatılan 70'ler ve 80'ler Türkiye'si, Selda Bağcan'ın bugünkü görüşünü ve sanatının buraya kadar nasıl geldiğini açıklar.

temsilcilerinden biri olan Selda Bağcan'ın, babasını kaybetmesiyle başlayan ve hapishane günlerinden, dünyaca ünlü psychedelic festivallerde yer almasına kadar uzanan 45 yıllık müzik serüvenini içerir. Selda Bağcan, şarkılarında sağ veya sol görüş olmadığını, sadece ülkenin gerçeklerini anlattığını savunur. Ünlü ozanların şiirlerinden bestelediği

şarkılarıyla bu gerçekleri ve Anadolu insanını olduğu gibi anlatır.

Tipik kadın profiliyle uyuşmadığını düşünüp, duruşunun her zaman birilerini rahatsız ettiğinin farkındadır. Şarkılarında anlattığı azınlık, Türkiye'nin politik durumuyla çatışır ve başı birçok kez belaya girer. Hem kadın, hem de protest bir şarkıcı olup

Nanu Bedtime

“Nanu Bedtime markası kurucusu. Harika işler yapıyor. Bana da onu sizlerle buluşturmak düşünüyor.”

İnsan çok gururlanıyor gerçekten, okulda küçücük hâlini gördüğü kişilerin şimdi kocaman kocaman işler yapmasıyla, sıcaklıklarından hiçbir şey kaybetmemeleri ile, daha iyisini yapabilmek için kendileriyle yarışmalarıyla, özgüvenli ama bir o kadar da alçakgönüllü hâllerleriyle,... İşte sevgili Nazmiye Sabuncuoğlu Arslantürk (TAC'92) bu kişilerden.

Nazmiyecğim, sen benim TAC'li küçük kardeşimsin. Seneler sonra Nanu Bedtime ile karşıma çıktın. Okul ve Nanu Bedtime arasında neler yaptığını anlatır mısın?

Tabiki Defne'cim seve seve ... TAC'nin son yıllarında aklıma Mimar Sinan'a girmeyi koymuştum. Ressam olmayı istiyordum. Yağlıboya tablolar yapıyordum ve çok da beğeniliyordu. Üniversite sınavından bir hafta önce tek başıma otobüse atlayıp Mersin'den Mimar Sinan'ın yetenek sınavına girmeye İstanbul'a gelip, aynı akşam geri dönmüştüm. Sınavı ka-

zanamadım, sadece yeteneğin yeterli olmadığını, eğitilmem ve teknik öğrenmem gerektiğini anlamıştım. Ne istediğime karar vermiştim, İstanbul Üniversitesi'nin iki senelik “Reklamcılık Bölümü”ne girip hem üniversite okuyacak, hem de Mimar Sinan'ın iki sene sonraki yetenek sınavına hazırlanmanın yollarını arayacaktım. Üniversitenin birinci senesinde bir gün cesaretimi toplayıp Mimar Sinan Üniversitesi'ne gittim ve resim bölümü hocasını bularak ders alacak maddi gücüm olmadığını ama benim mutlaka resim bölümüne girmek istediğimi anlat-

tım. Benim kararlılığım ve isteğimi gören hoca, Perşembe günleri onun dersine dışarıdan katılmamı teklif etti. Kulaklarıma inanmadım, haftada bir gün de olsa Mimar Sinan'a gidip ders alabilecektim. Bir ay sonra Reklamcılık Bölümü'nün mecburi staj dönemi başladı ve ben o zamanın en büyük reklam ajanslarından birine staja kabul edildim. İki aylık staj dönemi sonunda bana yarı zamanlı iş ve maaş teklif ettiler. Benim için önemli bir adımdı. Bu nedenle ressam olma hayalimi rafa kaldırdım.

Çeşitli uluslararası ajanslarda çalıştıktan sonra, bugünün başarılı kreatif ajanslarından birinin kurucu ortağı olma teklifini aldım. 25 yaşında, 1999 senesinde bu ajansın kuruluşuna dahil oldum. Ajansı sıfırdan bir çok reklam verene hizmet veren, 150'yi aşkın ödüle sahip, Türkiye'nin önde gelen reklam ajanslarından biri haline getirdik. 14 sene sonra ise kuruluşundan itibaren başında olduğum ajanstan ayrıldım.

Artık tüm markalaşma bilgimi ve pazarlama uzmanlığımı kendi markama aktarmak vakti gelmişti. Yepyeni ve neredeyse hiç bilmediğim tektstil konusuna el atmak istedim. Terzide çalıştım bir süre, kısa bir dikiş ve dikişi kritik etme eğitimi aldım. Bu arada Merter senin, Eminönü benim İstanbul'daki tüm kumaş, akse-

suar, etiket vb. üreticilerinin yerlerini öğrendim, gezdim, analiz ettim. Marka ürün ailesi, üretim şekil ve yöntemleri, tasarımları üzerinde gece gündüz çalışır iken, şirketi kurmadan KOSGEB'e başvurmanın faydalı olacağını öğrendim. Projem ile KOSGEB'e başvurdum ve girişimcilik eğitimi almaya hak kazandım. 10 günlük hızlandırılmış bu eğitim sonucunda hem girişimcilik sertifikası, hem de hibe almaya hak kazandım :) 3-4 ay sonra şirketimi kurdum. 2014 yılı sonunda tüm ürün gamı ile aynı anda nanubedtime.com'u satışa açtık.

2014-2016 seneleri arasında da boş durmadın takip ettiğin kadarıyla. Marka hep gelişti. Bu süreçte neler oldu?

Aradan geçen zaman içerisinde binlerce anne, anne yakını ve hamile, Nanu ile tanıştı ve müdavimi oldu :) Bir çok yeni doğacak bebeğin oda hazırlığı heyecanını anne adayları ile paylaştık, birbirinden güzel odalar yarattık. Hediyeelerin en özeli, en güzeli olduk çocuklar için, en güzel sevgi mesajlarıyla yanlarında olduk en özel günlerinde... Nanu pijamasını giymenin keyfini, yumuşaklığını ve rahatlığını tadan çocuklar için uyku vakti daha büyük bir keyif oldu. Bizim için hâlâ bir bebek olan NANU da böyle sevilerek, büyük bir ilgiyle, sevgiyle büyüdü, iki yaşında bir çocuk oldu :)

Bir senelik mağazacılık tecrübemiz ve annelerden, çocuklardan aldığımız büyük beğeni bizleri ikinci mağazamızı açma noktasına getirdi. 11 Haziran'da Kanyon 'da çocuk katında ikinci "Rüya Mağaza"mızı da böylece açtık.

Nanu Bedtime'in üzerinde hassasiyetle durduğu konu "doğru uyku" ve "sağlıklı uyku ortamı". Bu konuda sence biz yetişkinler ne durumdayız? Dikkat ediyor muyuz? Daha neler yapılmalı sence?

Çok önem verdiğimiz bir konu "kaliteli uyku". Kaliteli uyku için annelerin aslında eğitim alması, doğru kaynaklardan bilgi edinmesi şart. Uyku konusunda sahip olduğumuz hazır bilgiler çoğu durumda yetersiz kalabiliyor. Biz kurulduğumuzdan bu yana bu konuda Uyku Koçu ve pedagoğlar ile çalışıyoruz. Doğru ve sağlıklı uyku için nelere dikkat etmek lazım, çocuğun nasıl giyinmesi lazım, yatağının çarşafının mobilyasının nasıl

olması lazım, uzman bilgisine dayanarak tüm ürünlerimizi tasarladık, geliştirdik ve ürettik. Uyku hassasiyeti ile de üretmeye devam ediyoruz.

Önceki yıllara göre anneler bu konuda kendilerini eğitmeye ve bebeklerinin kesintisiz uyku uyuması için gerekenleri uygulamaya çok daha fazla dikkat ettiklerini söyleyebilirim. Biz Nanu olarak 2016 itibari ile annelere bu konuda daha fazla destek olabilmek için dört kişilik gruplar halinde Uyku Koçu Seride Samurkaş tarafından her bir bebeğe özel uyku eğitimi vermeye başladık. Ayda bir düzenlediğimiz bu eğitimleri Instagram ve Facebook hesabından duyurarak annelere ulaşıyoruz.

Nanu Bedtime kendine paralel yapıda markalarla işbirliği yapıyor. Birbirlerini tamamlıyorlar sanki. Kendi ürünlerin dışında hangi markaları sunuyorsun ve neden?

Evet Defne'cim çok doğru bir saptama yapmışsın yine. Gerçekten de bizi tamamlayan markalar ile işbirliği yapmak konusunda çok büyük özen gösteriyoruz. En az bizim kadar kalite ve üretim detaylarına takıntılı markalar arıyor, buluyoruz. Bunlardan bazılarını belirtmek isterim. Tasarımları ve renkleriyle Nanu çizgisine çok yakın bulduğumuz Lil&Gaea bebek/çocuk mobilyası, kalite ve uyku anlayışımıza çok uygun **Altın Yatak Markası tüm yatak, yorgan, yastık, vb ürünleri için (Doğa Yarman - TAC'92)**, Miniko'nun pa-

zarladığı minimonkey slingler, Oioi uyku arkadaşlı emzikler, **Babu&Coco marka bambu battaniyeler (Özlem Erdem - TAC'86)**, Tril marka tril tril koton pikeler (Özgür Yaşa - TAC'87), AW İngiliz marka antialerjik halı ve yine İngiliz marka birbirinden güzel tasarımlı duvar kağıtları, **Mama Mio anne kozmetik bakım ürünleri (Zeynep Karamehmet - TAC'93)**, Esogurumi örgü uyku arkadaşları, **Lucky&Me çocuk iç çamaşırları (Ertuğ Erdem - TAC'92)** ve bunun gibi burada sayamadığım onlarca kaliteli marka ile de işbirliği yapmanın keyfini yaşıyoruz :) **Burcu ve Berk ile... Serisi** ise uyku öncesi keyifli okuma yapılmasını desteklemek amacıyla Nanu Bedtime seçenekleri arasında sunuluyor.

Son derece girişimci bir kişiliğin var. Çok genç yaşta ajans kurucularından olmuş, kendi hayalleri için kapıları aşındırmış (az kaldı ressam olacaktımsın!), riskler almış, atılımlar yapmış bir insansın. Öğrencilere ve taze mezunlara gerek okul hayatları, gerekse sonrası için can alıcı birkaç ipucu verebilir misin?

Evet aynen öyle Defne'cim, sanırım girişimcilik de bir karakter. Ben kendimi bildim bileli hep böyleydin ve hep çok çalıştım, hâlâ da çok çalışıyorum. Çalışmak, üretmek, fayda sağlamak benim için bir yaşam biçimi. Hayatta var olma sebebi. Benim başta kendi kızlarıma olmak üzere en büyük tavsiyem varolma amaçlarını bulmaları. Bu bir cümlede bahsedildiği kadar kolay değil elbet, bu bir uzun yolculukta fark edilebilen, emek ve farkındalık isteyen bir süreç. Okul yıllarından itibaren içindeki gücü farketmeye çalışmak, kendini tanımak, keşfetmek lazım. Bunları da sadece eğitim olarak anlayabilmek mümkün olmayabilir. Part time da olsa, sadece yaz aylarında da olsa çalışmak çok kıymetli. İnsanın içindeki gücü farketmesi, neye yatkın neye değil, ne yapmayı seviyor ya da sevmiyor anlaması için çok kıymetli. Bağımsız ve hür iradesi ile bir fayda sağlamak ve değer katmak insanı hem çok olgunlaştırıyor, hem de kendine güvenini artırıyor. Bütün bunlar da kişiyi kendi geleceğini doğurmaya yönlendiriyor. Bu arada ilerde hâlâ ressam olacağımı söylüyorum, vazgeçmiş değilim :) O benim en büyük hayalim çocukluğumdan beri, ama öncesinde Nanu olarak gerçekleştirmek istediğim çok şey var :)

VASİSDAS

Bu ayki
konuğum
Canan '96,
nam-ı diğer
Djanan Turan

Bir kulağımda dupduru bir ezgi, diğerinde meydan muharebesiyle uyandığımda, gözlerimi açasım gelmedi, ne yalan söyleyeyim. Sabah sabah bu ne cümbüş, daha atmosfere girmedik.

Ama rüyalar âleminde döndüğümü hissediyorum. İşte, atmosfere girerken birden çalgılar yavaşlıyor, sesleri kısılıyor. Mark'ın o alelade sesi nereden bulduysa bir sihir takmış koluna, gözlerimi açıyor: Kızım, ne güzel görünüyor gözüme, her zamanki gibi

O İspanyol şehri gibi, çocukluğumuzdaki Gitar solo adım adım giriyor, kapa tekrar gözlerini, klavye şarkıyı bitirirken kalkarsın ayağa.

Mark Knopfler 21 yaşında yerel bir gazetede çalışırken bir gün haber editörü gelip, "Jimmy Henderson mı, Jimi Hendrix mi, her ne haltsa, ölmüş. Bilir miydin? Yaz bunun hakkında bir yazı" der. Mark yıkılır, bir yazı karalar, sonra istifasını basıp sarhoş olmaya gider. Öykünün gerisi malum: Dire Straits grubuyla tüm dünyanın tanıdığı bir müzisyen olmaya yelken açar.

Grubun bence en güzel şarkısı olan Tunnel of Love, Knopfler'in, memleketi Newcastle'da kurulan İspanyol şehri adlı lunaparkta bir kızla yaşadığı bir gecelik bir romantizmi öyküler. Şarkının yapısı adeta müzisyenin, adını koymadığı o sihri, kelimelere dökmeye çalışmaktan vazgeçip gitariyle anlatmayı seçtiğinin ilanıdır. Ruhı ısıtır, bedeni üşütür, tüyler diken diken.

İngiliz yazar Tolkien'in Silmarillion eserindeki tekvin yorumu, ezeli ve tek olan Eru'nun ilk önce kendi düşüncesinden Ainur'u, Kutsal Olanlar'ı yaratması ile açılır. Eru onlara müzikle hitap eder, Ainur da buna karşılık huzurunda şarkı söylemek suretiyle O'nu mutlu eder.

Yaratıcı'yı dahi mutlu edebilen bu sihir zamanla dünyanın dört bir köşesine yayılmış olsa da sanki son 60-70 yıldır küçük bir adaya torpil geçiliyor. Akıllara ziyan bir cüret göstergesiyle 20 grupla sınırlandırılacak bir liste oluşturup Britanya'nın bu dönemde dünyalarımızı nasıl zenginleştirdiğine bir bakalım: Animals, Beatles (milyarı aşan satışlarıyla tüm zamanların bir numarası), Bee Gees, Black Sabbath, Deep Purple, Depeche Mode, Dire Straits, Genesis, Iron Maiden, Jethro Tull, Led Zeppelin, Moody Blues, Motörhead, Pink Floyd, Police, Queen, Rolling Stones, Roxy Music, Sex Pistols, Who! Listeye almadıklarımız vesilesiyle bir kamyon küfür yedik belki. Canına yandığının adasında yaşayan herkes müzikle iştigal ediyor sanki.

Ne adaymış arkadaş, sorusunun cevabı uzun olduğu için burada öne çıktığına inandığımız özet bilgilere yer verelim: İsmi muhtemelen halen '71 Selim abinin de yaşadığı Fransa'nın Breton bölgesinden alan (ya da tersine oraya adını veren) Britanya adası toplam 60 milyon kadar insanın yaşadığı, İngiltere, İskoçya ve Galler'i kapsıyor. (Bretonlar ve başka) Kelt halklarıyla Cermen kavimlerinin bir potada erimesine, bir de ilerde sömür-

gecilikten gelen küresel köken zenginliği eklenince, ortaya geniş bir etnik tayf ve buna paralel engin bir kültürel çeşitlilik çıkıyor haliyle.

Parlementer monarşi ile yönetilen Britanya, günümüzde demokrasi treninden yönetilen kimi saltanattan en az 800 (yazıyla sekiz yüz) yıl önce kralın yetkilerini sınırlandıran Magna Carta anlaşmasının anavatanı. Kısa bir Cromwell arası dışında monarşi hep tercih edilmiş diyelim.

İngilizce'nin bizde de 1. yabancı dil olarak öğretiliyor oluşu, birçok gencin yolunu bu karınca yuvasına düşürebilir. Dünyanın en fazla uluslararası yolcu ağırlayan havaalanlarından olan Heathrow'un yer aldığı adadaki her altı kişiden biri, üç ana küresel finans merkezinden biri sayılan Londra'da yaşıyor. Ada'nın diğer büyük kentleri Manchester ve Birmingham sanayi devriminin ilk kalelerinden. Günümüzde endüstriyel imalatla rekabet şansını önemli oranda kaybetmiş bulunan Birleşik Krallık artık finansa ek olarak enerji ve sağlık/ilaç sektörlerinden besleniyor. Öne çıkan firmalar BP, Barclays, GSK, HSBC, Shell ve Vodafone.

Ada deyince algımızda coğrafi kopukluk yanılgısı oluşabilir, oysa Britanya bugün dünyayı döndüren pozitif bilimlerin temellerinin atıldığı yer. Günümüzün yaygın hastalıklarından telefonun mucidi Bell, evrim teorisiyle bizi tanı katından indiren Darwin, elektromanyetiğin babası Faraday, penisilini borçlu

olduğumuz Fleming, yaşayan en büyük fizikçi kabul edilen Hawking, fizik tarihinin tartışmasız en ünlü ismi Newton ve sanayi devriminin mübaşiri Watt adanın bilim geleneğinin bayraktarlığını yapan isimlerden. Başta dünyanın en eski iki üniversitesi olan Cambridge ve Oxford ile bilimsel araştırmalara sürekli büyük katkılarda bulunan Britanya, tarihe mal olmuş birçok bilim insanını, İngiltere Kilisesi'nin ana mabedi Westminster Abbey'nin altında toprağa vererek onurlandırma geleneğini de sürdürüyor.

Britanya'yı tanıtırken düşünürlerini anmadan geçmek günah. Felsefede bilimsel deneyciliğin hamilerinden Bacon, üç konuşmalarıyla ünlü Hylas ve Philonous'un kulak misafiri Berkeley, evrenin temelini insan zihnine oturtan Hume, aylaklığın yılmaz avukatı Russell ve ekonomi biliminin köşe taşı görünmez eli gören Smith'i anıp kimleri atlıyorsak, günahı boynumuza.

Dünyada en yaygın konuşulan dilin edebiyatında, "ayakkabıcı" Chaucer, taşlaşmış kalplere yazılmış en güzel öykü Bir Noel Şarkısı'nın yazarı Dickens, Dr. No'nun kâbusu Jimbo'nun yaratıcısı Fleming, Faust'u Goethe'den iki yüzyıl önce yazan ve Goethe'nin aksine öykünün sonunda ona insaf etmeyen harbi Marlowe, uzaylılar gelince bizi tanımaları için alın okuyun ki bizi tanıyın diye ileteceğimiz Shakespeare, Büyük Birader'i yarattığı 1984 romanıyla yalnız Murakami'yi değil hepimizi esinleyen Orwell yine kısa listemize giren isimler. Birçoklarının Britanya'da ilk yirmiye almayacağı Agatha Christie, bugüne dek en çok roman satan yazar.

Britanya sinemasını Jimbo'ya indirgeme-yeceğiz tabii. Birçok eleştirmene göre gelmiş geçmiş en kral film olan, başrol-lerde Celine Gölü'nde hiç yüzmemiş Kim Novak ve rahmetli dedeme benzeyen James Stewart'ın oynadığı Ölüm Korkusu (Vertigo), (sonradan ABD'li olan) İngiliz yönetmen Hitchcock'un imzasını taşıyor. Sinemada Ada ünlü centilmenler Caine ve Niven, "best Bond ever" Connery, (evet, o) Chaplin, bugüne dek üç kez en iyi erkek oyuncu Oscar'ı alan tek aktör Day-Lewis, "Hannibal" Hopkins, bir numaralı Shakespeare yorumcusu Olivier ve bizim kuşağın kült filmi Snatch'in yönetmeni Ritchie ile de haklı olarak övünüyor.

Son yılların en tatlı İngiliz filmlerinden biri olan Still Crazy, Vasisdas'ın bu sayısında ağırlık verilen müzik kültürüyle örtüşüyor. Başta Bill Nighy ve Bruce Robinson olmak üzere cuk oturan oyuncuların seçildiği bu komedi filminin konusu, yetmişlerin baba (hayal ürünü) grubu Strange Fruit'un yeniden bir araya geliş serüveni. Bir dizi konser için önce ana karaya sürülen grup, solist Ray'in Hollanda'daki ilk konseri "İyi akşamlar Belçika!" diyerek açması ve klavyedeki Tony'nin bir bar kavgasında yumruk yiyen Jimi Hendrix'in kaybettiği dişini yıllarca sakladıktan sonra bir gün karda düşürüp kaybetmesi gibi aksiliklerden yılmıyor, Syd Barrett karizmasına sahip eski gitaristleri Brian'ın zincirlerini kırarak son bir solo için de olsa konser sahnesindeki arkadaşlarına katılmasıyla gözlerimizi dolduruyor. Malzemeci Hughie, bunun bir komedi filmi olduğunu hatırlatmak istercesine, filmin kapanışındaki konuşmasına şu cümleyle başlıyor: "Tanrı hakkında yanılmışım. 70'lerin zimbirtisini seviyormuş meğer..."

Britanya'da belki Live Aid kapsamındaki Queen konseriyle zirve noktasına ulaşan konser ve gezgin müzisyenlik kültürünün kökleri Ortaçağ'ın trubadur veya minstrel olarak anılan ünlü halk ozanlarına uzanıyor denebilir. Conan'daki Rinaldo gibi politik eleştirilerini şarkı yapan trubadurlar da olmakla birlikte, esasında ilginç öyküleri şarkılaştırarak insanları eğlendiren ve "doğru dürüst" bir iş tutmak yerine gezerek, şakiyarak karın doyurmaya çabalayan özgür ruhlar da var günümüzde. Ve bunlardan birini birazdan Vasisdas'la kucaklıyoruz.

Gelin, sözü TAC'li trubadurumuza vermeden önce, kısaca bir hatırlayalım kimlerimizin yolu düşmüş Britanya'ya. Bilgimiz güncel ise '61 Taner abi Nottingham Üniversitesi, '80 Tacihan abi ve '93 Emel Cambridge, '00 Emre de Aberdeen Üniversitesi bünyesinde. '75 Korkut abi Liverpool'da, '89 Cem, '96 Onur, '00 Cenar ve daha birçok gölge üyemiz başkent Londra'da.

Yolu Vasisdas'ın bu sayıdaki konusu olan müzikle bir ölçüde kesilen '80 Tacihan abi modern müziğin mabedi haline gelmiş topraklarda Stained Glass Heroes adlı grubuyla sahne almış, müziğiyle bizi gururlandırmış iki kişiden biri. Ada'daki (bildiğimiz) diğer müzisyenimizin kim ol-

duğunu tahmin edenler oldu belki. İyisi mi lafı uzatmadan mikrofonu, ayakları ritime dans eden, sesi sihirli birine, Echo'cu, '96 Canan (nam-ı diğer, Djanan) Turan'a bırakalım.

İngiltere'ye bilinçli, planlı şekilde göç etmedim, ama hep çağırıyordu beni. Bunca yıldır öğrendiklerimi, yaşadıklarımı düşündükçe, bir kere bile pişman olmadım. Hayatımın gerisini nerede geçirirsem geçireyim, benimki bir müzik yolculuğu ve İngiltere bunun içinde olması gerekendi sanki hep.

Şarkı söylemek de keza, bir karar değil, içgüdüsel bir davranıştı. Genelde insanlar, sanki sesinin güzelliğinin bilincinde olarak başladığın bir şey sanıyor. "Benim sesim hiç güzel değil" diyenlere hiç inanamam. Orada mutlaka bir şeyler vardır, sen keşfetmemişsindir, ya da ağzını açtığın anda birileri susturmuştur, özgüvenin yerle bir olmuştur.

"Şarkı söylemek de keza, bir karar değil, içgüdüsel bir davranıştı"

Nasıl girdim bu işe

Çocukluğumda fantezilerimin çoğu performans üzerineydi. Samsun'daydık, ilkokulu orada bitirdim. Annem de babam da çalışıyordu. Evde kendi başıma hayal kuracak bitmez tükenmez saatlerim olurdu o zaman. 1 karışık klasik müzik kasetimiz vardı, hatırlıyorum, yalamış yutmuştum, Carmen, Çıplak Dağda Ateş Dansı, In The Hall of The Mountain King'e kendi çapımda koreografi yazmıştım. Saatlerce dans ederdim. Sonra Zülfü Livaneli'nin kasetleri... Hiroşima parçasına eşlik ederdim, kendimi uzun beyaz bir elbise giymiş velilere konser verirken hayal ederek. Şarkıyı bu şekilde icra edip, herkesi ağılatmam, onlara mesajı ulaştırmam gerek diye düşünüyordum. Savaşları durdurabilirdim, bir beni dinleselerdi...

İlkokul bittikten sonra beni Tarsus'a yolladılar. Babam iflas etmişti ve Samsun'dan çıkmak istiyordu. Birkaç yıl anneannemle yaşadım. Yine hayal kuracak bir sürü saatim vardı her gün. Anneannem şahane bir kadındı, çok güçlüydü, ama ben uzakta olmanın zorluğunu yaşıyordum. Okul beni aile gibi sardı o zaman. Tersine gidiyordu her gün, okulda ailemleydim, eve gelince yine hayallere dalıyordum. Kendimi durduramayacak şekilde şarkı

söylüyordum, kitapların arasına şarkı sözleri koyup ders yerine onları ezberliyordum.

Yılın 6 ayı annem anneannemin moteli ni işletiyordu, Kızkalesi'nde. Bütün çarpık çurpukluğuna rağmen dünyanın en büyüğü yerlerindendi, en başta karma karışık insan profili sayesinde çok şey öğrendim. Müzik de onlardan biriydi. Almanya'da yaşayan Türklere, İncirlik askerlerinden, Almanlardan, türkülerdeki gruplardan...İnternetsiz zamanda benim için büyük şanstı. Otelin barına geçip saatlerce herkesin arşivini kasetlere kaydediyordum. Şimdi de gerçi ne öğreniyorsam gezgin müzisyenlerden öğreniyorum, şarkıları o ülkeden bu ülkeye taşıyan.

"İnternetsiz zamanda benim için büyük şanstı. Otelin barına geçip saatlerce herkesin arşivini kasetlere kaydediyordum."

Kızkalesi'nde kumsalın bir ucundaki kalyonlara gidip saatlerce söylerdim, yollarda yürürken, dağlara, taşlara her yere şarkılar söylerdim.

14 yaşındaydım, Deniz Coşkun, arkadaşım gitar dersleri almaya başlamıştı. Benden ilk resitalinde ona eşlik etmemi istedi. Neden bana sorduğunu hiç anlamamıştım çünkü öyle sesim güzel falan sanmıyordum, ama tamam dedim. İlk performansım Oh pleaaassee stay by me Diana'ya oldu. Sesimi amfiden ilk duyduğumdaki şoku hatırlıyorum. Sesim benden başka bir varlığa dönüşmüştü, bana tanıdık bildik gelen herhangi bir hissi yoktu. Yıllarca daha iyi tanımak için peşinden gittim durdum ben de, şimdi iyiyiz :)

15 yaşındayken beni Echo seçmesine kollarımdan çekiştirerek götürdü birkaç arkadaşım. Yıllarca penisilin yedim, iğnemi alıp doktor giderdim, hiç birinde bu kadar korktuğumu hatırlamıyorum. Seçildim. Echo'nun solisti oldum. Konserlerde baston yutmuş gibi dururdum, her konserden önce de heyecandan sesim kısılırdı.

İstanbul

Lise sonda bir albüm çıkardık. Dershaneye gitmem gereken zamanları stüdyoda geçirdim. Üniversite sınavı zamanı geldi, hiç çalışmamıştım! Yine de bir yere girip İstanbul'a bir gideyim bari dedim,

hayata atılayım. Çalışma Ekonomisi'ni kazandım kaza bela, vardım İstanbul'a. Yine Echo'yla konserler veriyorduk. Bu işi doğru düzgün yapayım dedim. Timur Selçuk'un okulunu buldum. Timur Selçuk'un tek tük öğrencisi olduğunu ve onları seçerek aldığını biliyordum.

Beni seçti, ben yine şaşırdım tabi. 3 yıl ders aldım. Benim için hâlâ çok değerli bir insandır. Sadece teknik değil, müzik ahlakı, profesyonellik, bütünlük adına çok şey öğrendim ondan. 3 yıl sonra Timur Hoca derslere ara vermek istediğini söyledi, albüm hazırlaması gerekiyordu. İngiltere beni çağırıyordu, yine nedenini bilmeden. Pink Floyd, Queen gibi hastası olduğum birkaç grup ve orada yıllardır sahnelendiğini bildiğim müzikaller vardı ama orada işler nasıl döner, ne yapılır, nasıl yapılır, hiçbir fikrim yoktu. İnternet

"Lise sonda bir albüm çıkardık. Dershaneye gitmem gereken zamanları stüdyoda geçirdim. Üniversite sınavı zamanı geldi, hiç çalışmamıştım!"

de böyle uçsuz bucaksız bir kaynak değildi, ben zaten anca maillerimi okumayı becerebiliyordum.

Havaalanında bir promosyon işi geldi, bir hafta viski tanıtımında çalıştım, kazandığım parayla hemen uçak bileti alıp Londra'ya gittim. Müzikallere gittim. "Ben de yapabilirim, yaşasın!" O kadar atla deve değilmiş. İnsan bir şeyi yakından görünce böyle hissediyor, "Koyun beni Operadaki Hayalet'e, hazırım!" En kötü ihtimal bir barda söylerim, tecrübe olur. Timur Hoca da madem ara verdi, Şimdi tam zamanı.

İngiltere

O zamanlar “şarkıcı mı olacaksın” alaycı ses tonuyla sorulan bir şeydi, biraz ucuz bir istek, sanki bir de kolay bir işmiş gibi. Bu soruya sonunda orada “evet” dedim, “şarkıcı olacağım, İngiltere’ye gidip”.

Maddî durumumuz iyi değildi, öyle okula, mastıra falan gidecek bir durum yoktu. Benim altyapımdan gelen biri için de bunlar olmadan göçmek diye bir kavram yoktu. Tutturdum. Annem çok destek oldu. Biletimi aldı, ilk 6 ay için de az da olsa harçlığım vardı, ama yetmeyeceğinin farkındaydım. Gelir gelmez garsonluk yapmaya başladım, 2,5 yıl vizemi halledene kadar kaçak çalıştım. Bir yandan sürekli seçmelere gidiyordum, her türlü-süne, Girl Band seçmelerinden, müzikallere, korolara kadar.

İngiltere’yle ilgili gözlemlerimden biri, buraya insanlar kolay olacağını düşünerek

geliyor, fırsatlar ülkesi, bir de hepimiz İngilizce biliyoruz, az buçuk grupları, müziğini, filmini biliyoruz. Belki yabancılar için bir derece kolay, toleranslı bir tutumu olsa da, neticede yabancısın. Senden önce Britanyalı, Avrupalı, Hintli, Pakistanlı, Avustralyalı, vs. bir sürü millet var, kültürü daha iyi tanıyan ve parçası olan. Kültür farkı da öyle hemen çıplak gözle görülen şeylerden çok, uzun zamanda ayrıntıların içinden çıkıyor. Yine de zor açılan kapılar, geçim sıkıntısı, vs. hiç yıldırmadı beni. Yabancıyım ve çok çalışmam gerek bilinciyle yürümeye devam ettim.

Keşif uzun yıllar sürdü. Kültürü anlamaya, para kazanmaya çalışırken müziği de neredeyse baştan öğrendim. Bildiğim, saydığım kriterlerin çoğu çöpe gitti, yerine yenileri geldi. Çok çalışmak gerekiyordu, “zıplamak” gibi bir şey olmayacaktı.

Her yerde müzik vardı, parklarda, kafelerde... Müzikaller olayın sadece küçük bir parçasıydı - öyle ki, Şimdi beni müzikale koysan durmam, nerden nereye... Müziğin tam içinde olmak istiyordum, burayı şarkı söyleyerek keşfetmek istiyordum. İlk performansım bir klasik koroyla oldu. 3 aylık prova süreci sonunda Royal Festival Hall’da konserle neticelendi. Koronun yaş ortalaması 70 falandı ve hemen hemen hepsi İngiliz’di, ortalarında 22 yaşında ben. Sonra Viktor adında Yunan/Makedon asıllı arkadaşımla tanıştım, beraber çalmaya başladık. Restoran, bar, düğün, ne gelirse. İçine girdikçe daha da büyüleniyordum, her müziğin dinleyicisi vardı burada, en önemli şey de kendin olmaktı. Profesyonel profesyonel olmak istediğin yerde başlıyordu, yüklü çekler aldığın yerde değil, ben de profesyonel olmak adına her-

Djanan Lake

şeyi yapmaya kararlıydım. Bir sefer bir ekstraya kendi ses sistemimizle gitmemiz gerekiyordu, benim de hiçbir şeyim yoktu. Viktor'dan "ne biçim şarkıcısın, mikrofonun yok" diye azar işittim. Sonraki 2 hafta yemeyip içmeyip kendime mikrofon aldım. Sonra bir grup müzis-

"Bir sefer bir ekstraya kendi ses sistemimizle gitmemiz gerekiyordu, benim de hiçbir şeyim yoktu. Viktor'dan "ne biçim şarkıcısın, mikrofonun yok" diye azar işittim. Sonraki 2 hafta yemeyip içmeyip kendime mikrofon aldım."

yenle tanıştım, adları Bazaar'dı, onlarla bir provada ilk şarkımızı yazdık. Sonraki 3 yıl beraber çalıştık. Albüm yaptık. İnternet hala gelişme aşamasında, Myspace'ler, Facebook'lar yok. Konser veriyorsak saatlerce poster yazdır, kes, biç, dağıt, her şey "kendin yap" modunda ama fazlasıyla da emek istiyordu. Ben bunların yaptıkça kolaylaştığını, bir yerlerde başkalarının devreye girip bunları senin için yapacağını düşünürken bir yandan da daha çok insanla tanışıyordum kendi müziğini yapan. Öyle olmadığını görmeye başlamıştım. Kolay değildi, kolaylaşacağını da garantisi yoktu. Ancak bütün zorluğuna rağmen müziğin içinde kendi küçük dünyanı yaratmak mümkündü, ben de o dünyayı tasarlayıp gerçekleştirmeye kararlıydım.

İngiltere ve müzikten bahsederken genelde duyacağın şey "orada tabi imkânlar çok". Oysaki öyle değil. Müzisyen çok, her yerden, her tarzdan, kazançlar çok küçük. Ama müzik hiç durmuyor, festivaller, konserler hiç bitmiyor. 10 yıl para kazanmasa da yağmur çamur demeden devam ediyor, çayırlara kuruyor ses sistemlerini, işi bir şekilde olduruyor. Bir sürü insan işe dâhil oluyor ve son derece kendini vererek çalışıyor, ortada star falan yok, hepimiz sahnenin parçası oluyoruz. Biraz Rönesans kültürünün de mirası, hep birileri var evini açan, bahçesini açan, direk finansal olmasa da bir şekilde destek olan, etrafında müzik olsun istediği için. Zaten bunca yıldan sonra gördüm ki, para bazı şeyleri kolaylaştırır da işi her zaman güzelleştirmiyor. İş aşk güzelleştiriyor, çok

şükür etrafımda da işine âşık yüzlerce insan var.

Olanı, istikrar olduruyor, paralar, imkânlar, vs. değil. Bu sistemin içinde güzel çalışan insanlar tutunuyor, birbirini de tutuyor, Bunca rekabetine rağmen, o kadar da destekçi bir ortam. 'Music scene' dediğimiz şey, içindeki insanlarla var oluyor, içindeki insanlar düzgün çalıştığı sürece devam ediyor. Birbirine destek olmamak demek, o ortamı yavaş yavaş öldürmek demek, o yüzden beraber çete gibi çalışıyoruz diyebilirim.

Size burada İngiliz'i, İngiltere'yi genel tanımlarla anlatabilmek isterdim ama bu yetiye sahip değilim. Ben İngiltere'yi kendimle son derece bütün bir şekil-

de yaşıyorum, o da beni olduğum gibi kabul etti. Londra'da yaşıyorum, müzik yapıyorum deyince, hele bir de önümde bir sentisayzır, insanların aklına böyle modern bir bina, loft falan geliyor. Oysaki burada müzisyenler olarak büyük çoğunluğumuz garajdı, ambardı, zemin kattı, konfordan son derece uzak koşullarda yaşıyoruz ve işimizi yapıyoruz. Ben kendimi Londra'dan çok, başka bir ekosistem içerisinde yaşıyor görüyorum, buradaki sanatçıların oluşturduğu bir sistem. Modern şehir hayatından çok bence doğada yaşamaya benziyor. Mevsimlerin getirdiği çalışma koşulları, sezonluk işler, iklim, kendi enerjin, etrafın enerjisi, hayatını idame ettirebilmek

için kazanmak zorunda olduğun para ama bir yandan ihtiyacın olan esneklik, üstünden geçen yaratıcılık dalgaları... Senin dört duvar arasında kurduğun ve kontrol edebildiğin bir sistemden çok ormanda gibi, birçok etkenden günbegün etkilendiğin, durmadan avcı toplayıcı modunda, işin için gereken kaynakları oluşturmak zorunda olduğun, bunları yer yer toplayarak yer yer avlayarak tedarik ettiğin bir yaşam tarzı. Bildiğim herkes sürekli böyle bir düzensizlik düzeninin içerisinde üretim yapıyor. Prestij sonra bir şekilde gelirse de ortaya koyduğun ürünün ardından geliyor.

What's the weather like today İngiltere'den bahsederken havasını es geçmek olmaz. Hava ciddi konu, önemli konu, insanları yıpratın, üzen bir konu, mizacı hafiften çekingen İngiliz için muhabbeti kolaylaştıran konu. Ben, küçük-lüğümü Samsun'da geçirmiş olmamdan dolayı belki de, yağmuru severim. Güneş, denize girme şansım yoksa öyle hep olmasa da olur. Ama kişisel hava tercihimden ziyade, buranın havasının üretime çok katkısı olduğunu düşünüyorum. Eve, stüdyoya kapanıp çalışabiliyorsunuz. Ancak hem güneşli hem de sıcak bir günse -güneşli günün buz gibi soğuk da olabildiğini anlamam epeyce bir zaman aldı- o zaman işler değişiyor iste. O günün tekrar ne zaman geleceğini bilmediğinden insanlar hemen kendini dışarı atıyor. Artık yakında büyük park mı var, evinin önünde anca kıvrılabileceğin bir avuç çimen mi var, neyse, hemen mümkün olan en minimal kılık kıyafetle yeşillige seriliyor insanlar.

Ben birkaç yıldır yazları, sıcak günlerde (yaz de sıcak demek değil zira) Cambridge usulü bir gondolda şarkı söylüyorum. 45'er dakikalık turlar yapıyoruz. Bu sayede güneşten de faydalanmış oluyorum bir yandan çalışırken.

Neyse ki bu tür esnek performans işleri Londra'da bol, başka türlü zaten biraz zor. Bir yandan kendi grubumla konserler verip, festivallerde yer alıp, prodüksiyon yaparken, bir yandan da bu işlerde çalışmak durumundayım. Yeni disko parçamı piyasaya sürme hazırlığıyla uğraşırken, bir yandan da Ortaçağ halk ozanları (minstrel) gibi, elimde gitarım, onlarca müzisyenle birlikte küçük-küçük büyük-küçük dağ bayır bahçe orman, kumsal,

nereye davet edilmişsek, gidip şarkılarımızı söylüyoruz. Bu tür ortamlarda özellikle kendi parçalarım kadar türkü ve Türk Sanat Müziği söylemekten hoşlanıyorum şahsen. Çok samimi ortamlar ve meraklı gözlerle bekleyen dinleyici, ben de elimden geldiğince o gezgin müzisyen kültürünün içine daha önce duymadıkları sesler, hikâyeler getiriyorum.

Başka gruplarla da yazmanın ve söylemenin keyfi ayrı. Yıllardır The Egg, Sam and The Womp gibi elektronik gruplarla da yazdım, söyledim.

Bu çeşitlilikte hem ilham bol, hem de kendini sürekli geliştirmeni sağlıyor.

Yeni Single, Oley!

Ekim'de çıkacak olan parçamın adı, Long Live Rhythm in My Dancing Feet. Aslında eski parçalarımın diyebilirim, grubumla yıllardır çalışıyoruz ama o kadar harika tepki aldı ki hep, en iyi şekilde olamayacak kaygısıyla bir türlü düzgün kaydetmemiştim, sürekli ertelemiştim. Sonunda geçen kış bir aydınlanma yaşadım, şarkıyı nasıl duymak istediğimi buldum ve Aralık'ta stüdyoya girdik grupça. Parçanın kaydını George Botis, son mix'ini daha önce de beraber çok çalıştığım Raz Olsher yaptı. Geçen ay videosunu çektik. Ben bu prodüksiyonların da içinde aktif şekilde yer alıyorum ve bundan çok zevk alıyorum. Küçük bütçelerle, büyük işler yapmaya çalışırken kucak kucak sevgi ve destek gördüğüm için işimin her alanını seviyorum. Bu iş için de çok emek verdik ama sonuç çok güzel oldu bence. İçeriğini Robin Harvey adlı bir arkadaşla hazırladık, yönetmenliğini ve montajı Deniz Kavalalı yaptı.

"Küçük bütçelerle, büyük işler yapmaya çalışırken kucak kucak sevgi ve destek gördüğüm için işimin her alanını seviyorum."

Kayıt aşamasında ben genellikle su artma sistemleri gibi bir ruh haline giriyorum. Eski şarkıları kafadan çıkarırken yenileri geliyor. Dünyanın hali belli, ben de zaten dünyanın adaletsizliğine bekleğimden beri takık, disko kraliçesi modunda dolanırken, bir yandan diyorum "ama dünyada neler oluyor, dans edelim derken içimde üzüntüden eriyip biten insana ne olacak?" E dürüst de olmak lazım, dünyada neler oluyor, ama

hiç mi dans etmiyorum? Birbirimizi kandırmayalım, falan derken, bir gece tam rüyaya dalmak üzereyken bir şarkı yazdım, Dünya adında, dünyayla da ilgili. Hemen ham bir şekilde kaydedip, yukarıda bahsettiğim beni keşfeden -ha bir de söylemeden geçmeyeyim, kendisi hala can dostumdur ve yıllardır bütün albüm kapaklarımı da o tasarlamıştır- Deniz Coşkun (Ka-Bum tasarlama)'a yolladım. O da Sabri Tuluğ Tırpan'a yolladı, beğenmiş, aranjman yapıyor, beraber bitireceğiz parçayı. Benim için harika oldu, zaten Tuluğ'nun işlerini çok beğenirdim. Duygusal tarafından bakarsak da, bir yandan insanlara kendinizi iyi hissetmek için dansa devam derken, bir yandan da Dünya ile büyük resime de dokunacağım, ruh sağlığım için iyi oldu.

Bu yazı biraz İngiltere'ye methiye gibi oldu ama yanlış da anlaşılmasın, bizim ozanlarımız, müzisyenlerimiz de bitmez tükenmez. Her Türkiye'ye geldiğimde mutlaka küçük de olsa konser veriyorum, her seferinde birbirinden yetenekli insanlarla çalışıyorum. Ancak, sanat, müzik hayat kalitemizi birebir arttıran giridiler, bunların sunumunu ve sürekliliğini sadece sanatçıdan beklemek gerçekçi değil, ancak ortak çalışmalar ve içten ilgi ve saygı sayesinde elde edilecek şeyler, belki bu farkı kavramak açısından burayı biraz incelemek iyi gelebilir.

Küçük bir pencereden izlediğim tek şarkılık konser sonuna yaklaşırken ayakları dans etmeye devam eden güzel kız mikrofona kenara koyuyor. Ancak dikkat et, şarkı henüz bitmedi, bak. Gitarda Ritchie Blackmore, flütte Ian Anderson devam ediyor "play, minstrel, play". Ben bu kızı uzaktan Candice Night sandımdı önce, gözlerimi kısarak bakınca Canan'ı seçiyorum. Ian flütüne nefes üflerken bir sağa bir sola zıplayıp duruyor toynaklarının üstünde, Ritchie'ninse ellerinin momentumu ve yeri aynı anda belirlenmiyor.

Yahu bunlar Ainur olmasın, diyorum yüksek sesle, hayal âleminden dönüp yeni bir meydan muharebesinin ortasına dalarken.

Çocuklar kavgalarına ara veriyorlar, babaları yine dayanamayıp bir şey anlatacak, belli.

Yandılar.

Neyse canım, aşka gelip şarkı söylemesin de...

Turgay Gümüş '74 ile TAC, Hayat ve Tuğla üzerine dopdolu bir söyleşi

HOMEcomings'de son gün yaptığı \$120.000'lık bağışla 10.000 Tuğla Eşiğinin geçilmesinde önemli rol oynayan Turgay Gümüş '74'le TAC, Hayat ve Tuğla'yı konuştuk.

Merhaba Sevgili Turgay. Öncelikle seni Tuğla Bursu projemize verdiğin müthiş destek için kutluyoruz. Senin adına bir kardeşinin TAC'de okuyacak olması gurur verici olmalı.

Çok teşekkür ederim. Dedığınız gibi, TAC'nin ülkemiz insanına sağladığı eğitim hizmetine katkıda bulunmak gerçekten gurur verici. 11 yaşında küçük bir çocukken tanıştığım ve hayatımda derin izler bırakan bu muhteşem abidenin faaliyetlerine bir şekilde destek olabilmek insana tarifsiz haz veriyor diyebilirim. Eminim ki, bu hazı sizler, uzun zamandır yaptığınız hizmet ve katkı nedeniyle, benden çok daha

iyi biliyor ve yaşıyorsunuz. Dolayısıyla, işin gerçeği, hepinize ve özellikle senelerdir TAC'ye direkt hizmet eden sınıf arkadaşım Kemal Tarım'a teşekkür borçluyuz diye düşünüyorum. Ayrıca, kıymetli vakitlerini TAC ve tüm SEV kurumları için harcayan Refik Kutluer, Salim Erdem ve Mustafa Emre gibi sınıf arkadaşlarımda isimlerini burada geçirmeli ve teşekkür etmeliyiz.

Bize kendini biraz anlatır mısın? Tanımayan mezunlarımız tanımış, bizler de hatırlamış oluruz.

7 Mart 1955 doğumluyum. İlk okulu, ikisi İzmir de ve biri İzmit'de olmak

üzere toplam üç okulda okuduktan sonra TAC'nin sınavına girdim. Sınavı, ki benim senemde toplam 15 kişi alındı diye hatırlıyorum, yedekden beşinci olarak kazandım.

İlk senemde, Hazırlıkta, kaldım. İyi ki kalmışım. Böylece yedi yerine sekiz sene okulun havasını koklamış oldum :)

1974 yılında TAC'den mezun oldum. Halen, 35 sene önce, bir başka TAC'li abim Ömürlü Kısagün ile kurduğumuz Unirep AŞ adlı şirketin yöneticisi ve ortağı olarak iş hayatına devam ediyorum. Kendime, hobilerime, seyahate

ve -en önemlisi- sevdiklerime mümkün olduğu kadar fazla vakit ayırıyorum !! Bir oğlum var. Can Gümüş ACI'99 ..

“İlk senemde, Hazırlıkta, kaldım. İyi ki kalmışım. Böylece yedi yerine sekiz sene okulun havasını koklamış oldum :)”

TAC'den sonra neler yaptın?

Mevzun olduktan sonra Boğaziçi Üniversitesi Bilgisayar Programcılığı Bölümü'nü kazandım. Orada 2 sene okudum. Daha sonra, Manchester Üniversitesi'nde (UMIST) Computer Science okudum. Askerliğimi Deniz Kuvvetlerinde 2 sene Asteğmen olarak yaptım. 1981 yılında, yukarıda belirttiğim gibi Unirep AŞ'yi kurduk. Her ne kadar bilgisayar konusunda eğitim görmüş olsam da, asıl sevdiğim işin ticaret, hatta uluslararası ticaret olduğunu -biraz geç olmakla birlikte- üniversiteyi bitirince anladım. Doğrusu söylemek gerekirse, eğitimimi uluslararası ticaret veya içinde bulunduğu alımış olmayı tercih ederdim. Ama yine de, sevgimin ve yetkililiklerimin bu yönde olduğunu fark edip, iş hayatımı ona göre yönlendirmiş olmam sebebiyle şanslı olduğumu düşünüyorum.

Unirep'i kiminle kurdunuz?

İnsan hayatı gerçekten enteresan rastlatılar ile dolu denir. Bence çok doğru. Kim derdi ki, gün gelecek ve TAC'deki yatakhane abim Ömürlü Kısagün ile iş ortağı olacağız. Ama oldu. Ömürlü ile 1979 yılında Yedeksubay Okulunda karşılaştık. Kendisini uzaktan görünce yanına koştum ve heyecanla “merhaba Ömürlü abi” dedim. O da bana, “oğlum beraber askerlik yapıyorsunuz, ne abisi” dedi. Abi'den bir kez daha ders almıştım :)

Daha sonra aramızda çok sıkı bir arkadaşlık başladı. Ailece görüşüyorduk. Birbirimizin çocukları kucaklarımıza doğdu diyebilirim. Askerliğin boş geçen ve çoğu hayal kurmak ile harcanan nöbetleri sırasında birlikte şirket kurmaya ve ticaret hayatına atılmaya karar verdik. O gün bu gün aynı işte devam ediyorum.

Ancak şunu belirtmeliyim. Ömürlü ile her ne kadar arkadaş olduk desem de, o benim her zaman dayanabilece-

ğim sapasağlam ve zarif yatakhane abim olmaya devam etti. Sanırım ben de onun hep kardeşi oldum. İlişkimizin cimentosu TAC geçişimizdi diye hep düşünmüştümdür.

“Kim derdi ki, gün gelecek ve TAC'deki yatakhane abim Ömürlü Kısagün ile iş ortağı olacağız.”

Yaptığın işi biraz daha detaylı anlatır mısın? Hammadde sağlıyorsunuz anladığım kadarıyla.

İşimize özetle, kağıt üreten ve kullanan sanayi sektörlerine tedarikcilik

hizmeti vermek diyebiliriz. Bu bağlamda, yurt dışında selüloz (kağıt'ın ham madesidir) ve kağıt (özellikle ambalaj kağıtları) üreten şirketlerin Türkiye temsilciliğini yapıyoruz. Aynı zamanda, bir kısım iş yaptığımız şirketlerin Orta Doğu pazarlarındaki satışlarını da yürütüyoruz.

Uluslararası ticaretin, TAC'de edindiğimiz bir çok yetkinliği ve bilgiyi kullanabileceğimiz bir platform olduğu kanısındayım. O nedenle, hem çok az zorluk çektiğimi ve hem de işimden çok zevk aldığımı düşünüyorum.

Çok seyahat ediyor olmalısın. Ayrıca bir de motosiklet tutkun olduğunu duyduk. Çok sık motosikletle seyahate gider misin?

Evet. Hem iş için hem de özel olarak epey fazla seyahat ediyorum. Bu konuda; pasaport polislerinden, havayolu kontuar görevlilerinden, hatta terminal çalışanlarından beni hatırladıklarına dair yorum almışlığım vardır.

Hani bazı dolmuşların arkasında yazar. "tek rakibim THY" diye .. Benim de tek rakibim, THY'da kıdemli kaptan pilot sınıf arkadaşım Uğur Çınar'dır :) Ama onu geçebileceğimi sanmıyorum ... Sonuçta, ben seyahati seviyorum. O nedenle, hem üşenmiyorum hem de yorulmuyorum diyebilirim.

Evet motorsikleti de seviyorum. Ama hız ve adrenalin sebebiyle değil. Ben motorsikleti mükemmel bir seyahat aracı olduğu için seviyorum. Özellikle, Enduro veya Touring tarzı motorlara biniyorum. Çünkü onlarla gittiğim yerlerin kokusunu içime çekebiliyorum. Tabiatın en derinliklerine kadar, hatta yol dahi olmayan yerlere, girebiliyorum. Böylece, yerleri kokularıyla yaşama ve hatırlama imkanı oluyor. Bu da bana tarifsiz bir keyif veriyor.

Nereleri gezdin? Gezmekten en keyif aldığın yolculuğun hangisiydi?

Çok yer gezdim ama işin güzel yanı, hala yeterli olmadığı kanısındayım.

Türkiye'de epeyce fazla motosiklet seyahati yaptım. Ama hala görmediğim yerler var. 1996 yılında iki arkadaşım-la Los Angeles'den başlayıp, her sene 2-3 hafta süreyle, Pasifik Okyanusu kıyısını takip ederek hep güneye gitmek üzere bir motor seyahatine başladık. 2002 yılında Güney Amerika'nın en güneyinde Arjantin'in Ushuaia şehrine ulaştık. O kadar hoşlandık ki, hadi şimdi de Atlantik Okyanusu kıyısından kuzeye çıkalım dedik :) Maalesef 2008 yılında, global krizin

getirdiği zorluklar sebebiyle, işlerimizi bir süre bırakamadık. Seyahati de, başladığı gibi anlık bir kararla, Brezilya'nın Salvador de Bahia şehrinde bitirdik. Motosikletlerimizi satıp, parasını Brezilya'daki kimsesiz sokak çocuklarına hizmet eden bir sosyal projeye gönderdik. Toplamda 20,000km civarında yol yaptık sanırım.

Daha sonra, 2014 yılında Avrupa'nın çeşitli ülkelerinden gelen bir grup ile İstanbul'dan başlayıp, HongKong'da bitecek bir motosiklet seyahati plan-

ladık. Seyahate katılanların hepsi kağıt sanayinden geliyordu. Amaç, İpek Yolu'nu takip ederek, Doğu'dan Batı'ya gelen Kağıt'ın tarih içindeki yolunu tersten takip etmektir. Toplam 3 sene, her sene 30-40 gün arası motorsiklete binerek, toplam 28,500 km'lik yolu 110 günde tamamladık. Bu sene 2 Temmuz'da HongKong'a vardık .. Bir sonraki seyahat için bazı fikirler var ama sizin de öneriniz varsa, duymak isterim :)

“Toplam 3 sene, her sene 30-40 gün arası motorsiklete binerek, toplam 28,500 km'lik yolu 110 günde tamamladık.”

TAC sana ne kattı sence?

Bir çok şey !! Fakat özet olarak belirtmek gerekirse; iddialı ama alçak gönüllü olmayı öğretti diyebilirim. Bunun yanı sıra arkadaşlık, dayanışma, networking, ekip çalışması ve ruhu gibi önemli yetkinliklerin ilk tohumları TAC yıllarımda atıldı diye düşünüyorum. Diğer taraftan, benim okuduğum yılların Türkiye'sinde TAC, Dünya'ya açılan önemli bir pencereydi. Haftalık, aylık Amerikan dergilerini okul kütüphanesinden takip edebiliyordum; spor, fotorafçılık, müzik, otomotiv gibi hobilerimi geliştirebiliyordum. Okuldaki öğretmenlerin ABD'den gelen plaklarını dinleyerek, dünya müzik trendini güncel olarak takip edebiliyordum. Bir kısım öğretmenlerle birlikte evlerinin mutfaklarında, şimdiki yemek yapma zevkimin köklerinin, “Cooking Club” sayesinde oluştuğu kanısındayım. Yani bir anlam-

da, TAC'de uluslararası olmanın veya global olmanın ne demek olduğunu gözlemladım, ama aynı zamanda yerel değerlere de önem vermeyi öğrendim. Paylaşmayı, ortak paydalara odaklanmayı, bencil olmamayı TAC'de öğrendim diye düşünürüm.... Ayrıca, TAC sadece sosyal anlamda değil akademik olarak da hiç fena değildi. Benim okuduğum senelerde TAC'den Üniversiteye giriş başarısı epeyce yüksekti. Örneğin; o zamanlar Tıp dalları en yüksek puanla öğrenci alırdı. 47-48 kişilik sınıfımın mevzunları arasından; Levent Işıklı, Hüseyin Yalçın, Galip Şimşek, Fevzi Öztekin, Bülent Erdoğan, Mehmet Sungur, Necah Barutcu, Oğuz Demirsoy, Zafer Uysal, Tanay Oğuz gibi toplam 10 adet doktor arkadaşımız

çıktı !! Sevgili Baha Karabudak'da Tıp Fakültesinde başlayıp, daha sonra başka bölüme transfer oldu. Onunla birlikte 11 kişi Tıp Fakülterlerine girdi. Sınıfın %20'sinden fazlası Doktor olarak ülkeye ve halkımıza hala hizmet veriyor ... Daha ne olsun !!!

Okulla ilgili unutamadığın anın mutlaka vardır?

Tabiki çok fazla hatıra var. Bir çoğunu bu gün yaşamış gibi detaylı hatırlıyorum. Düşündüğümde, hala o zaman aldığım keyifi alıyorum diyebilirim. Tek tek olaylardan daha çok TAC hatıraları benim içim mekanlarla özdeşleşmiş paket halinde oluşuyor. Mesela; yatakhane'deki hayatımız. Dolapların, yatakların hali. Ortamın kokusu gibi.. Veya, Kızkalesinde yaptığımız kamplar. Benzer şekilde, Mersindeki Amatör Küme basket maçları. Bu maçlardan sonra Koko Aleksoğlu, Hakan Mutlutürk ve Göksan Arman ile -maç kazandığımız takdirde- bize ikram edilen künefenin lezzeti .. gibi anılardan bahsediyorum. Bunun yanı sıra; unutulmaz Lounge mavraları, kenef arkası sohbetleri de var tabiki .. Kısacası, tonlarca hatıra var ama düşündüğüm zaman TAC'deki değişik mekanları ve onların bendeki etkileşimini çok özliyorum diyebilirim.

“Tek tek olaylardan daha çok TAC hatıraları benim içim mekanlarla özdeşleşmiş paket halinde oluşuyor. Mesela; yatakhane'deki hayatımız. Dolapların, yatakların hali. Ortamın kokusu gibi..”

Döneminizden arkadaşlarınızla sık sık bir araya gelebiliyor musunuz?

Evet. Sık sık bir araya geliyoruz ve bundan çok keyif aldığımızı düşünüyorum. Öncelikle, her sene Home Coming'e bizden epeyce katılım oluyor. Sınıf arkadaşlarım Orhan Beşkök, Cengiz Sönmez, Adnan Saybaşılı, Haldun Kancal bu toplantıların iddialı katılımcıları diyebilirim. Sevgili Kemal Tarım'da her türlü kaptisimize katlanıp, Home Coming'lerde müthiş ev sahibi performansı ortaya koyuyor. Hakkını teslim etmeliyim.

Son senelerde İstanbul Grubu olarak Alp Ötüş ve Ömer Kükner'in önderliğinde bir Hamsi Pub (kısaca HP) alışkanlığı başladı. Her Cumartesi günü müsaait olanlar Kadıköy Çarşısı içinde HP'a gidiyor. 6-7 saatten daha kısa sürmeyen müthiş mavra atılıyor.

Ancak, bence son dönmin en büyük başarısı, Sevgili Esat Yürekli'nin kurduğu ve modaratörü olduğu bir WhatsApp grubumuz var. Grupta hergün 1000 civarında mesaj post ediliyor.

Grubun adı "Enken Enken" ... Manasının ne olduğunu gerçekten bilmiyorum :) .. Bana sorulduğu zaman "hiç bir şey demek değil ama her manaya gelir" diyorum. Bu benim tanımım. Grupda mavra müthiş. Ama çok daha önemlisi; gerek yurt dışında yaşan - Nuri Kantarelli, Hüseyin Sarioğlu, Şahin Kol- gerekse Türkiye'de olup çok sıklıkta görüşme fırsatı bulamadığım - Bahadır Özdemir, Baki Uzer, Doğan Güneş, Ekmel Okay, Haldun Çatıkkaş, Halim Pekcan, Hüseyin Sungur, Kahraman Yavuz, Özcan Öztürk, Sami Güner, Uğurtan Doğan, Corc Hara- gibi arka-

daşlarımın yorumlarını her gün okuma fırsatı bulup, onlar ile günlük temas içinde olmanın keyfini yaşadığımı düşünüyorum.

Konu bir araya gelmek olunca; aramızda olmayan ama aklımızdan da hiç çıkmayan Sevgili Ali Yılmaz ve Tunç Süsoy'u anmak isterim. Mekanları cennet olsun. Nur içinde yatsınlar.

TAC camiasına ve TAC'de okuyan kardeşlerine bir mesajın var mı?

Var. Olmaz mı :)

Hayatı sevgi üzerine kurmalarını ve bundan keyif almayı öğrenmek için çaba göstermelerini tavsiye etmek istiyorum. Zorda kaldıklarında, kalplerini dinlemelerini öneriyorum. Yaşamlarında rasyonel, pratik ve dürüst olmaları. TAC tecrübesini yaşamış olmanın ayrıcalığını, zaman içinde artan bir yoğunlukta, yaşayacaklar. Orta yaşı geçtiklerinde TAC ile oluşan ilişkilerinin büyük ve yoğun bir aşka evrildiğini görecekler. Özellikle bu dönemde, geriye dönüp hayat kazanımlarını TAC ile paylaşımlarını hararetle tavsiye ediyorum. Bunun hazzının tarifsiz olduğu söyleşinin başında belirtmiştim. Tekrar altını çizmek isterim

"Hayatı sevgi üzerine kurmalarını ve bundan keyif almayı öğrenmek için çaba göstermelerini tavsiye etmek istiyorum. Zorda kaldıklarında, kalplerini dinlemelerini öneriyorum. TAC tecrübesini yaşamış olmanın ayrıcalığını,

zaman içinde artan bir yoğunlukta, yaşayacaklar."

Söyleşinin sonuna sakladığım, ama önemli olduğunu düşündüğüm bir notum var. Kişilik olarak, yukarıda belirttiğim ve TAC'de kazandığımı düşündüğüm alçak gönüllülük adına, okula yaptığım finansal katkı konusunun dile getirilmesini başlangıçta pek istemedim. Ancak daha sonra, bunun doğru olmayacağını, hatta tersinin çok daha faydalı olacağını düşünmeye başladım. Çünkü, ancak böyle davranarak; diğer arkadaşlarımın, abilerimin veya kardeşlerimin de aklına benzer yardımları yapabileceklerini getirebileceğimi ve onları motive edebileceğimi düşündüm. O nedenle, sizlerle yapılan bu söyleşiyi, kişisel tanıtımım olarak değil, yapılan yardım ve desteklerin tanıtımı olacağını var sayarak kabul ettim ... Sorularınız cevaplandırırken çok keyif aldım. Bir kez daha teşekkürler .. Sevgilerimle

TAC'nin GELECEĞİ

Geleceğine iyi bir yön vermek ve alabileceği eğitimin en iyisini sunan bir okulda olmak herkesin aradığı bir şeydir. Bu bağlamda Türkiye'de bu işi yapabilen nadir kurumlardan biri olan Tarsus Amerikan Koleji sunduğu imkanlarla yeni nesillere meşale olmaya devam ediyor. TAC'nin kültüründe olan basketbolla akademik başarısını bir arada götürebilen gençlere sunulmuş olan burslarla geleceğin liderleri yetiştiriliyor.

Bu sene Merit bursuyla Çukurova Üniversitesi Spor kulübü oyuncusu, Adana Bahçeşehir Kolejinden Başar Eren Yelken adlı bir öğrencimiz okulumuza kazandırıldı. Başar 2002 doğumlu 1.91 boyunda gelecek vaat eden bir çocuğumuz. Anne baba Adana'da öğretmenler.

Bu yıl ilk defa Tuğla bursuyla yine akademik anlamda oldukça başarılı ve aynı zamanda iyi bir sporcu olan Erkin Emirtekin adlı bir çocuğumuz okula kazandırıldı. Erkin'in baba astsubay emeklisi, anne ev hanımı, ablası Botaş'ta basketbolcu.

Bu sene bir ilk daha yaşandı.76 mezunu abilerimiz bir çocuğa %50 burs vereceklerini taahhüt etmişlerdi. Bunun içinde yine akademik anlamda başarılı ve Antalya AGGİK Spor kulübünden, Türkiye şampiyonasında istatistiklerde Sayı kralığında Türkiye 4.sü olan Samet Biçer adlı bir çocuğumuz seçildi, vakfımız 76 mezunlarının vermiş olduğu %50 bursun geri kalan %50 sini vermeyi kabul ederek bu çocuğumuzu da okula kaydettirdik. Antalyalı olan bu çocuğumuzun anne babası satış temsilcileri.

Bu çocuklarımızın yanı sıra bu sene okula Gaziantep Sanko'dan, Adana Bilfen'den, Mersin Gelişim

Kolejinden(Babası TAC '81 Lütfi Arman),Mersin Gelecek Kolejinden, İstanbul TED kolejinden basketbolcu çocuklar da okulumuza girdiler. Yani hazırlık sınıfında bu sene oldukça iyi bir jenerasyon oluştu.

Bunun yanı sıra yeni SEV Yönetim kurulu tarafından oluşturulan Spor Komitesinin ve SEV profesyonellerinin de gayretleriyle SEV Okullarına önümüzdeki seneden itibaren geçerli olmak üzere her sene burslu iki sporcu öğrenci alma konusunda somut adımlar atılmaya başlandı. Tüm Türkiye'ye örnek olacak bir burs yönetmeliği hazırlanıyor. Ekim ayından itibaren başlayacak olan sezon için çocuklarımız 1 Ağustos'tan itibaren antrenmanlarına başladılar.

Bu sene yine Genç ve Yıldızlarda çok iddialıyız. Geçen sene her iki jenerasyonda kıl payı kaçırdığımız Türkiye Şampiyonasına gitme hakkını bu sene elde edeceğimize inanıyorum. Ayrıca U14 ve U12 takımlarımız da oldukça iddialılar. Basketbolda Gençlerde iki,Yıldız,U14,U13,U12,U11 olmak üzere 7 takımla, Voleybolda Genç, Küçük ve Minik Kız takımlarımızla toplam 10 takımla liglere katılacağız.

Bu sene Okulumuza değerli çocukların kazandırılmasını sağlayan Merit bursu adına Erdem ailesine, Tuğla bursu için mezunlar derneği adına Ali Cerrahoğlu abimize ve okul tarihinin sporda en başarılı senesi olan 76 mezunu abilerimize tek tek teşekkür ediyorum. Sevgi ve saygılarımla.

"Geçen sene her iki jenerasyonda kıl payı kaçırdığımız Türkiye Şampiyonasına gitme hakkını bu sene elde edeceğimize inanıyorum."

SPORCULARIN GÖZÜNDEN TAC

Okuyabileceğim en iyi okulda en iyi eğitimi alacağımı düşünüyorum. Benim hedefim zoru başarmak yani hem eğitimi mi hem de basketbolda yapabileceklerimin en iyisini yapmam gerekiyor. Bunları daha çok geliştirmek için ise yurt dışına çıkmayı düşünüyorum.

Başar Eren Yelken

TAC çok köklü ve gelecek vadeden bir okul. Öğrencileri gerçek hayata hazırlıyor. Ayrıca kardeşlik ve dostluk ortamı çok güçlü. Ben bu okuldan mezun olmak ve iyi bir geleceğimin olmasını istiyorum. Basketbol alanında da Türkiye şampiyonasına gidebilmek arkadaşlarımın ve benim en büyük hedefidir.

Erkin Emirtekin

TAC'nin ne kadar iyi bir okul olduğunu başlayınca daha iyi anladım. Söylemek isterim ki TAC benim hayatımda büyük bir etken olacak. Sadece yaptığım sporla değil diğer her yönde ; akademik , sosyal ve yaşamışlık olarak büyük bir tecrübe olacağını düşünüyorum. Hedef olarak da Türkiye'de ya da yurt dışında iyi bir üniversitede okumak istiyorum.

Samet Biçer

GÜLAY DAMAR GERİ DÖNDÜ!

87-88 Eğitim ve Öğretim Yılından Bu Yana Okulumuzda Edebiyat Öğretmenliği ve Türk Dili ve Edebiyatı Bölüm Başkanı Olarak Görev Yapan Gülay DAMAR Hocamız --Üç Yıllık Bir Aradan Sonra- Daha da Dinamik ve Heyecanlı Bir Şekilde Tekrar Okulumuzda ve Bizlerle!..

Sevgili Gülay Hocam, sizi aramızda tekrardan görmek gerçekten bizler için çok özel ve de güzel. 29 yıllık bir süreç içerisinde TAC'nin farklı kuşaklarını birbirine bağlayan önemli bir değersiniz. Üç yıllık bir aradan sonra yeniden yuvanıza döndünüz. TAC'ye dönüşünüzle ilgili neler hissettiğinize sorarak röportajımıza başlayalım istedim.

- Öncelikle sizlere bana değerli derginizde yer verdiğiniz ve benimle ilgili güzel düşünce ve duygularınız için çok teşekkür ediyorum. Şimdi, dönüşümle ilgili neler

hissettiğimi belirteyim. Sevgili TAC'mizde yani yuvamda, sevgili mezun öğrencilerim, şu andaki öğrencilerim, değerli velilerim, arkadaşlarım ve dostlarımla kısacası TAC VE TARSUS SEV AİLEMLE yeniden bir arada olduğum için çok mutlu, gururlu ve huzurluyum.

TAC'den ayrı kaldığınız üç yılda neler yaptınız?

- Bu üç yılda TAC'den sadece ve sadece fiziki olarak ayrı kaldım. Kalbim hep okulumdaydı. Bu üç yıl benim

için gerçekten dolu dolu geçti. Bu süre zarfında; tecrübeme tecrübe kattığım, özel, verimli, eğlenceli olmasının yanı sıra çok fazla anı biriktirdiği, arkadaş ve dost edindiğim yıllar oldu. Yurt dışında International Okullarda Türkçe Dil Koordinatörlüğü ve Kıbrıs'taki İngiliz Koleji'nde A-LEVEL ve IB Türkçe Öğretmenliğinin yanı sıra Bölüm Başkanlığı da yaptım. Türk ve Amerikan eğitim sistemlerine ait bilgimin üzerine İngiliz eğitim sistemine ait bilgiler edindim ve

uygulama fırsatı buldum. Biliyorsunuz, ben gelişime açık ve yenilikleri seven bir öğretmenim. Benim için zorlu ama bir taraftan da verimli oldu.

“Bu üç yılda TAC’den sadece ve sadece fiziki olarak ayrı kaldım. Biliyorsunuz, ben gelişime açık ve yenilikleri seven bir öğretmenim. Benim için zorlu ama bir taraftan da verimli oldu.”

Gülay Hocam, TAC serüveninizin nasıl başladı?

- Ben, İstanbullu’yum ve 5 yaşında ilkokula başlayıp 19 yaşında da İstanbul Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünden mezun oldum. Milli Eğitim Bakanlığı tarafından Erzurum Atatürk Lisesi’ne Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni olarak atandım. Ancak, ailemin tek kızıyım ve babam kızına kıyamadığı için Erzurum’a gitmeme izin vermedi. Anlayacağınız Erzurum’daki okulu görmeden istifa ettim. 5 yaşından beri “Ben, öğretmen olacağım!..” diye karar vermiş biriydim. Öğretmen olamamama çok üzülmuştüm. Bir pazar günü gazete okurken, TAC’nin Edebiyat Öğretmeni ilanını gördüm ve mektup yazarak başvurdum. Tabii ki o yıllarda elektronik posta gibi iletişim yolları yok. Kismetmiş ve çağrıldım. Görüşmeye babamla birlikte geldik. Yıl 1987 aylardan Eylül!.. O yaşına kadar Ankara’dan ötesini görmemiş bir genç kız olarak kafamda deli sorularla

birlikte Tarsus’a ayak bastım. Tarsus Otogarı, o zaman Kleopatra kapısının yanındaydı. Otobüsten indiğimde, etrafıma bakışım ve Tarsus’la ilgili ilk izlenimim hala aklımda. Okula girdiğimde ise, TAC bambaşka bir dünyaydı. Kız ve erkek öğrenciler, şartlarıyla geziyorlar. Fonda yabancı müzik çalıyor. Öğretmenler modern giyimli. İşte, tamam burayı sevdim, dedim içimden. Burada kalabilirim, dedim. Aslında bir seneliğine gelmişim. Ancak, senenin sonuna doğru, kismetmiş, eşimle nişanlanmamız ve evlilik... Daha sonra Tarsuslu olmak!.. Ben, kadere inanırım. Demek ki Tarsus ve değerli eşim, çocuklarım benim kaderim ve kısmetmiş. İyi ki de gelmişim ve eşimle evlenmişim. Böylelikle de bir erkek bir de kız çocuğuma da kavuşmuş oldum. Allahıma şükürler olsun!..

TAC ‘ye ilk başladığınız zamandan bu yana sizce okulumuzda neler değişti? Sevgili Alp, zaman hızla akıp geçiyor ve her şey ama her şey çok değişken. Tabii ki okulumuz da bu değişim rüzgarı içerisinde kaldı ve kalacak da... Okulumuz eğitimde, Türkiye’de olduğu gibi özellikle de Çukurova Bölgesi’nde yeniliklerin öncüsüdür. Ama ilk olarak aklıma gelen değişiklikler, ben 1987 yılında geldiğim zaman, yatılılık bitmek üzereydi. Yatılı öğrenci alınmıyor, daha önceden girmiş olanlar etap etap mezun ediliyordu ve böylece yatılılık bir süre sona erdi. Daha sonra çok şükür yeniden başladı ve hem de kız yatılı öğ-

rencilerimizi de başlattık!.. Stickler’in restorasyonu, kapalı spor salonu, kısacası yeni binalar, son teknolojinin derslerde uygulanması, TAC’nin ilkokulu olan Tarsus SEV İlköğretim Okulu, TAC’nin hazırlık sınıfının liseye aktarılması gibi. Aklıma bir çırpıda bunlar geldi.

TAC’de sizin çalıştığınız, özellikle de, ilk yıllarınızda, okulda iz bırakmış öğretmenlerle birlikteydiniz. Bize o ortamdan biraz söz eder misiniz?

Ahhhhh!.. Gerçekten o yıllar bambaşka kaydı!.. TAC’nin unutulmaz Süper Öğretmenleriyle çalışmak, onlardan bazılarının kızları, bazıların kız kardeşleri olmak bana nasip oldu. Bu anlamda gerçekten çok mutlu oldum ve bu konuda onlarla birlikte çalıştığım için de kendimi şanslı sayıyorum. Bir Zuhal Altaylı, Mr. Robeson, Ali Karamık, Mustafa Nacar, Nurcihan Doğru, Mr. Mayer, Selçuk Biçer, Mr. Yomoah, Rahmetli Ahmet Halil, Mr. Manickam, Ali Geyikli, Ahmet Karagözlü, Erdoğan Kaynak, Rahmetli Suna Şalfun, Asım Keskin, Mrs. Melling, Döne Aydın(Döne Ablam), Betül Öcal(Betül Ablamız), Kemal Tarım (Kemal Abi), Sami Işıksal, Öznur Pelit, Mr. Trujillo, Onur Ersoy, Jale Sever, Mina Moatazedi, Esma Çalık, Sevil Koca, Eşref Taşucu, Kütüphanecimiz Rahmetli Fehime Ablamız... Aklıma bir çırpıda gelenler bunlar. Adını burada zikredemediğim arkadaşlarım çok ama çok. 29 yıl!.. Dile kolay. Şimdi listelemeye kalksam, sayfalar yetmez. TAC, çok özel bir eğitim kurumu. Tabii ki öğretmenleri de özel insanlar. Ben, onların her birinden çok şey öğrendim. Kişilik olarak iyi bir gözlemciyimdir ve burcumun özelliği olarak da iyi bir analizci ve sentezciyim de... Yenilikçi, ilkeli, adil, dengeli, disiplinli, hoşgörülü, merhametli, anlayışlı olmayı; risk alınması gerektiğinde alabilmeyi, inisiyatif kullanmayı, zaman yönetimi gibi birçok konuda arkadaşlarımı, hocalarımı örnek aldım. Yani karşınızda bir TAC Öğretmen Sentezi bulunmakta. Buradan tüm arkadaşlarımı saygı ve sevgi ile anıyor, bu dünyadan ayrılanları rahmetle anıyor geride kalanlara da en içten saygılarımı sunup sevgilerimi gönderiyorum. Tüm arkadaşlarımla aramızda hep bir saygı ve sevgi vardı. Tabii ki arada da TAC’nin olmazsa olmazlarından kendi aramızda

“mavra”larımız, eğlencelerimiz vardı.

“TAC’nin unutulmaz Süper Öğretmenleriyle çalışmak, onlardan bazılarının kızları, bazılarının kız kardeşleri olmak bana nasip oldu. Ben, onların her birinden çok şey öğrendim. Yani karşınızda bir TAC Öğretmen Sentezi bulunmakta.”

90’lar ve 2000’lerin başında daha doğrusu 2013 yılında sizin ayrılışınıza kadar geçen süreçte okulumuzun organize ettiği Uluslararası Folklor Festivallerinin düzenlenmesinde emeğiniz çok fazla. Bu festival, birçok farklı milletten çocuğun ve yetişkinin Tarsus’a gelip hem yöreyi tanınması hem de bizim öğrencilerimizle kültür alışverişinde bulunması açısından çok değerliydi. Bu Folklor Festivali nasıl başladı?

Evet, yaaa... TAC’nin Uluslararası Folklor Festivalleri!.. Hem Türkiye’de hem yurtdışında hem de bölgemizde tanınan, bilinen ve özlemle beklenen festivaller!.. Folklor Festivali, değerli hocalarım ve arkadaşlarım Ahmet Karagözlü ve Mustafa Nacar hocalarımla başladı. Festivalin 3. Yılından itibaren bu takıma ben de dahil oldum. Daha sonra Ahmet Hocam’la ben uzun süre birlikte yürüttük. Ahmet Hocamın ayrılışından sonra ben, arkadaşım Eray Varol’la birlikte gerçekleştirdik. 2013 yılında 20.sini gerçekleştirdik ve benim ayrılışımla birlikte bu güzel festival de sona ermiş oldu. Üzgünüm!.. Ama inşallah gelecek yıllarda bir başka konseptte o festivale benzer başka uluslararası festivaller gerçekleştir-

meyi planlıyorum. Folklor Festivallerimiz, sen de hatırlarsın, Alp’çiğim, çok neşeli geçirdi. Hazırlıklarımız, okulun açılışıyla birlikte başladı. Öğrencilerimizle birlikte canla başla çalıştık. Misafirperverliğimiz, dillere destandı. Ülkemizde, bölgemizde ve de yurtdışında yazılı ve görsel basında ülkemizi, bölgemizi, Türk insanını ve TAC’mizi tanıttık. Gerçekten çok güzel günlerdi ve o festivallerde hepimizin, daha çok da siz öğrencilerimin anısı çoktur. Bana anlatılanlar var, bir de anlatılmayanlar!.. Geziler, diskolar, eğlenceler, arkadaşlıklar!..

Festivalin en güzel yanı bölge halkına açık olmasıydı. Okulu Tarsus’la kucaklaştıran, halkın okulu sahiplenmesini, okulumuzun da Tarsus’a

kültürel anlamda artılar getirmesini sağlayan önemli bir etkinlik, ciddi bir organizasyondur. Sizin bu konudaki görüşlerinizi alabilir miyiz?

Kesinlikle öyleydi. Zorlu ama verimli ve hedeflenen amacına her zaman fazlasıyla erişen bir etkinlikti. Bu festivalde hepimiz özellikle de organizasyonda görev alan herkes çok ama çok yorulurduk ancak sonuçta hepimiz artıları, dostluk ve arkadaşlıkları görüp eğlenip çok mutlu olurduk. Her festival sonrası, Çukurova güneşi altında sunum yaparken amele yanığı ve sesimin hiç çıkmamacasına kısılması da cabası olurdu. Ama olsun!.. Bizler, çok mutlu oluyorduk. Sonuçta, okulumuzun bireyleri olarak iyi bir turizm elçiliği yapıyorduk. Polonya, Rusya, Makedonya, Bulgaristan, Finlandiya, Arnavutluk, Gürcistan, Azerbaycan, Macaristan, Arnavutluk, Kıbrıs, Robert College, ÜAA, ACI, Manisa, Trabzon, Van, Gaziantep, Bursa, Kahramanmaraş gibi yurt dışından ve yurt içinden birçok yerden konuklarımız olur ve onları ağırlardık. Öğrencilerimiz ile birlik ve beraberlik içerisinde kaynaştığımız, tek vücut olduğumuz ve başarıyla sonuçlandırdığımız 20 büyük festival yaptık. Bugün bu tür büyük festivallerine yazık ki hiçbir yerde göremiyoruz. Dışişleri Bakanlığı’ndan ve Milli Eğitim Bakanlığı’ndan teşekkürler ve sertifikalar aldık. İnşallah, gelecek yıllarda buna benzer etkinlikler yapacağız TAC’mizde, yine!..

Gülay Hocam, okulda unutamadığınız anılarınız var mı?

Ahh, Alp!.. Olmaz mı? Çooooook!.. İnan

yazsam, roman olur. İleride, TAC anılarımı yazacağım!.. TAC, diyorsun. Her anın bir anı!.. Öğretmenler odasında-kiler mi desem, sınıftakiler mi desem, bahçedekiler mi... Çok ama çok fazla... Neyse, bir iki tanesini paylaşayım sizlerle!.. Okula yeni başladığım günlerden biriydi. O zamanlar öğretmenlerin sınıfları yoktu. Öğrencilerimiz sabit sınıflarda ders yapıyorlardı. Tabii ki, ben edebiyat öğretmeni olarak kitap, defter vs. çok fazla. Kocaman bir çanta ve elimde kitaplarla bahçede ilerliyorum ve yanıma bir delikanlı geldi. "Hocam, çantanızı taşıyabilir miyim?" diye sordu. Ben de, teşekkür edip çantamı kendisine verdim. Bu arada, arkamdan gelen bir öğretmen arkadaşım, yanıma geldi ve Gülay Hoca, çantanı kime taşıttığını biliyor musun, dedi. Ben de daha öğrencileri filan tanımıyorum. "Hayır, Hocam, bilmiyorum." dedim. "O delikanlı, Sabancı Ailesinin veliahtı, Demir Sabancı. Vay be, çantanı kimlere taşıtıyorsun, Gülay Hoca!.." demez mi. O an şoke olmuşum. Bir gün de dersteyiz ve Friendship henüz restore edilmemiş. Pencerelerin tahta pervazı var ve tavana yakın bölümde. Ama tahtalar eskimiş. Sıcak bir yaz günü... Derse başlamak üzereyken Ahmet Gazi, TAC'90 mezunu, Hocam pencereyi açabilir miyim, diye sordu. Hayır, dedim. Çok ısrar etti ve "Çok sıcak, Hocam ne olur, açayım." dedi. Ben de, Ahmet, bir şaka vesaire yapmaz, çok akıllı ve uysal bir öğrencim olduğu için altında herhangi bir şaka vs. aramadan, "Peki, aç bakalım!.." dedim. Sıranın üstüne çıktı ve pencereye tutunması ile, pencerenin kasası yerinden çıkıp başından aşağıya, kol-ye gibi geçti. Bütün sınıf bakakaldık. Ben, bir an acaba şaka mı yapıyorlar diye düşündüm ama bir de baktım ki Ahmet'in alnından kanlar süzölmeye başladı. O anki telaşımı anlatamam. Neyse 4 dikişle atlattık. Bir daha ikinci bir emre kadar, benim sınıfımda pencere açmayı yasaklamışım. Bir de son olarak; öğretmenler ve çalışanlar arasında "kurban parası" muhabbetimiz, şakamız vardı. Tabii ki bu da kulakları çınlasın Ali Karamuk Hocamızın icadı idi. Birgün öğretmenler odasına geldi ve benimle birlikte, birkaç eski öğretmene haydi gelin, biraz eğlenelim, yeni gelen öğretmen-

lere şaka yapalım, dedi. Bizler de ne yapacağız ki, diye sorunca. Ben, elimde paraları sayarak Öğretmenler Odasına gireceğim, Gülay sen bana, Hocam, kurban parasını mı aldınız? Vermeye başladılar mı diye sor. Ben de, evet diyeceğim, daha sonra sen ve birkaç arkadaş da sanki muhasebeden paraları almış gibi, elinizde paralarla, sayarak içeri girin, dedi. Biz de öyle yaptık. İşe o yıl başlayan, yeni arkadaşlar şaşkın bir şekilde bize bakıp sordular. Bu nedir, dediler? Biz de "kurban parası!.." dedik. Muhasebe, ödemeye başladı, dedik. Derhal çok fazla sayıda kişi muhasebede Kemal Abi(Tarım) başta olmak üzere, Namık Abi'yi soru ve istek yağmuruna tuttular. Ve gelenlere dil döküp böyle bir şey yok deyip ikna etmeye çalıştılar. En sonunda, Kemal Abi, Ali Hoca'nın yanına gelip "Ya, ne olur bunun şaka olduğunu söyleyin de işimize bakalım." inandırıyoruz, diye dert yandı. Tabii ki bizler, kakhahalara boğulduk. Ama işe yeni başlayan arkadaşların suratları asık vaziyette. Birkaç gün soğuk rüzgarlar esti ama... Mavramız mavraydı işte...

"Bu nedir, dediler? Biz de "kurban parası!.." dedik. Muhasebe, ödemeye başladı, dedik. Derhal çok fazla sayıda kişi muhasebede Kemal Abi(Tarım) başta olmak üzere, Namık Abi'yi soru ve istek yağmuruna tuttular. En sonunda, Kemal Abi, Ali Hoca'nın yanına gelip "Ya, ne olur

bunun şaka olduğunu söyleyin de işimize bakalım." inandırıyoruz, diye dert yandı. Mavramız mavraydı işte..."

Sevgili Alp'çiğim, işte böyle!.. Anılar, anılar... TAC, büyüü ve gerçekten kendi içerisinde öğrencisi ve öğretmenleri, çalışanları ile inanılmaz, ayrı bir dünya. İnsana bağımlılık yapıyor. TAC'deki birlik ve beraberlik ruhu, dünyanın hiçbir yerinde yok, desem yalan olmaz. Bıraktığım yerden yola tam gaz devam!.. Her zaman her yerde TAC!.. "Bom. Bom. Bom bom bom. Bombalaki, bombalaki, bom bom bom. Tarsus, Tarsus, zım zım zım. Kolej, Kolej, Kolej!.." Nice güzel, başarılı ve verimli yıllarımıza!.. Her şey TAC için!.. Bu röportaj için sana ve Nuran'cığıma (Baykal) çok teşekkür ediyorum, sizleri seviyorum. Bu vesileyle de tüm öğrencilerime, velilerime ve arkadaşlarıma sevgilerimi gönderiyorum. Mezun öğrencilerimi TAC'ye geldiklerinde görmeyi diliyorum.

2016 - 2017 Eğitim - Öğretim yılı okulumuza yakışır bir açılışla başladı

5 Eylül 2016, Pazartesi günü düzenlenen eğitim-öğretim yılı açılış töreni, öğrencilerin yanı sıra veliler, mezunlar ve okul görevlilerinin de katılımıyla gerçekleşti.

Yoğun geçen iki haftalık hazırlık döneminden sonra yeni öğretmenlerimiz, TAC ailesi ile tanışmanın, eski öğretmenlerimiz ise sevgili öğrencilerimizle buluşmanın heyecanı içindeydik. Yıllar geçtikçe heyecanın azalacağını düşünürken, daha da arttığını belirtmek isterim; bu okuldaki 23. yılımda öğrencilerin yerlerini almasını yine yoğun duygular içinde izledim.

9, 10 ve 11.sınıf öğrencilerimizin sırayla tribünlerde yerlerini almasından sonra, okulumuza yeni kayıt olmuş Hazırlık sınıfı öğrencileri abi ve ablaları tarafından alkışlarla karşılandılar. Daha sonra, 12.sınıf öğrencileri TAC geleneği haline gelen davullu-zurnalı girişlerini yaptılar. Elleri büyük bir Türk bayrağı ve meşaleler eşliğinde tören alanına giren öğrencilerimizin heyecan ve coşkuları görülme-

ye değerdi.

Her yıl olduğu gibi mezunlarımız bizi yine yalnız bırakmadılar. 1963-2021 arasında farklı yılların mezunlarının buluşması her birimize büyük bir ailenin bireyleri olduğumuz hissini bir kez daha yaşattı. Açılış konuşmalarından sonra Mezunlar Derneği Başkanı Ali Cerrahoğlu 2015-2016 Öğretim yılı "TAC Puanı" en yüksek öğrencilerimize sertifikalarını ve hediyelerini takdim etti ve 2016-2017 eğitim-öğretim yılı için iyi dileklerini ifade etti.

TAC 2017 Öğrenci Birliği Başkanı Efe Çelebi de yaptığı konuşmada yeni eğitim-öğretim yılı ile ilgili duygularını ve 2017 mezunlarının temennilerini dile getirdi. Yeni eğitim-öğretim yılının tüm TAC ailesi için sağlıklı ve mutlu, öğrencilerimiz için bol aktiviteli ve başarılı geçmesini diliyorum.

Good Morning

I would like to welcome everyone to a new and exciting year at TAC. First a warm welcome to our new prep class – it is our largest in many years and I want you all to know that you have now joined an amazing lifelong family. I also welcome our new faculty – 18 new teachers will work with us this year and I expect they will find this among the best schools in Turkey to work in. We are truly fortunate to become part of this amazing community. A special note to our grade 12's – let this last year be your best at TAC and we all wish you the best of luck in the year ahead and beyond as you join that incredible network of TAC alumni.

To close I would like to briefly talk of my holiday. I spent three weeks in Canada – I come from a large family with 5 brothers and sisters and many nieces and nephews. I live in a beautiful small city in the mountains called Nelson. It was a very busy time – visiting with family and friends and playing some sports I can not do here, such as golf and baseball. A truly wonderful time – but through it all I had odd feelings I could not recognize. With some of the turbulent events in Turkey most of my family and friends begged me not to come back for fears it was unsafe. I told them “I love the students in Tarsus and they are my first responsibility”. As I prepared to leave Canada and come back I was burdened with sadness and wondered if I was feeling that way because I was leaving my son and other family members. I got on the plane and traveled 30 hours to get back to Tarsus. As my plane landed in Adana the sadness lifted and when Ramazan dropped me off at the gate of TAC I thought “I am home”.

I realized my feelings of sadness are because when I visit Canada I am now a guest in Nelson, that Turkey is my home and that YOU – the students, alumni and faculty of TAC – are now my family. I have felt so warmly welcomed here and am tremendously proud to be part of this family and it will again be my honor and privilege to serve all of you as your Headmaster.

Ömer Güzel bundan sonra yazılarıyla BİZLETTER'da..

TAC '21 döneminden Ömer Güzel. Mardinli. 2002 Senesinde Mardin'in Nusaybin ilçesinde soğuk bir kış günü dünyaya geldi. Edip Mungar ilkokulunda başlayan öğrenim hayatına, daha sonra Zeynel Abidin ortaokulunda devam edip, bu sene TAC'yi kazanarak yükselişini sürdürdü. Kitap okumayı, uyumayı ve nemli çimlere uzanmayı çok seven Ömer, TAC'den mezun olduğunda Hukuk okuyup, ilerde azılı bir insan hakları savunucusu olmayı çok istiyor. TAC yatılı geleneğinin son halkası olan kardeşimizin en çok özlemine duyduğu şey ise köy yumurtası ve köy yoğurdu..

Yatılı öğrencilerin okula ilk geldiği gün tanışma ve "Nereden geldiniz?" , "Nerelisiniz ? " gibi sorularla geçti. Sırasıyla yemek ve akşam tanışmak için yapılan etkinliklere de katıldık. Bu tanışma konusunda rehber öğretmenlerinin hakkını vermek gerek çünkü orada öyle konuşup kaynaştık ki akşam yatakhaneye geldiğimizde yeni arkadaşlarla bir aylık samimiyeti daha ilk günden kurmuş olduk.

Biraz yatakhaneye değinelim. Evlerinden ayrılp Yurdun dört bir yanından yatakhaneye gelen öğrenciler burada kendi kendilerine yetebilmeyi öğreniyorlar. Bir de kendini geliştirmenin yanı sıra yatakhanein kazandırdığı kültürel birikim var. Kendimden örnek vereyim; ben Mardin'den geliyorum ve oda arkadaşlarım İstanbul'dan. Düşünsenize ülkenin bir ucundan gelen bir öğrenci ülkenin diğer ucundan gelen başka bir öğrenciyle eğitim görmek için burada buluşuyor. Sizce de bu ufku açık öğrenciler için bile fazla büyük bir kültür şoku değil mi?

Ayrıca TAC ruhu yatılıda öğrencinin zihnine işler. Örneğin Mardin'in her yerini gezip sadece Eski Mardin'e gitmemişseniz orayı tam olarak gezip, tam olarak tadını çıkarmamışsınızdır. Yatılılık olmadan da TAC'nin tadını tam olarak çıkaramazsınız.

Öte yandan yatakhanein teknik açıdan güzellikleri var. Tamamen öğrenciyi çalışmaya adapte edebilmek üzere dizayn edilmiş. Çamaşır sıkıntısı yok, geç kalkma sıkıntısı yok, hiç sıkıntı yok. Daha önce iki ayrı yurttan hatta üniversitelerinin öğrenci evinde kalmış biri olarak söylüyorum. Bu yatakhane mis...

Okula gelince okul bambaşka bir dün-

ya abisi ablası olsun, dönem yerleri olsun, stickler olsun, bambaşka bir yer ve bir hazırlık öğrencisi için çok fazla şey barındırıyor. Buraya yeni gelen biri buradaki zorunlulukları hemen kaldıramaz. Yavaş yavaş TAC'yi sindirmesi gerekir. Özellikle okulda sıkı kuralları olan Abilik hiyerarşisini anlaması ve uygulaması gerek. Bu sistemde üstünlük sınıf büyüklüğüne bağlı olduğu için ilk zamanlarda hazırlık öğrencileri zorlanabilir. Sisteme ters bakabilir ama ilerleyen yıllarda biz büyüdüğümüzde bu trene alışacağımızı hatta bir sonrakine aktarmak için gönüllü bir parçası olacağımızı düşünüyorum. En azından ben böyle düşünüyorum.

Benim için özel olan başka bir nokta ise Stickler. Bir hazırlık öğrencisi derslerin büyük bir kısmını orada geçiriyor ve en çok orada vakit harcıyor o tarihi binada. TAC'nin simgesi olan Stickler'dayken insan düşünmeden edemiyor; bu bina nelere tanık olmuştur diye. Şimdi o sınıflarda hangi insanlar vardı? Neler yaşamışlardı? O koridorlarda ne koşuşturmacalar olmuştur? Ne öğretmenler geçmiştir? Zaten koridor duvarlarında duran dönem fotoğrafları size bu düşüncüyü ruhunuzda hissettiriyor. Bu TAC kampüsünde de var. O bahçede, o yemekhanede, o kampüste geçmişin ne eserleri vardır şimdi. Ne anılar, ne ayıollar, ne ilkler, ne sonlar, ne mutluluklar yaşanmıştır TAC' de.

Şimdi mezunlar okulu ziyaret ettiklerinde, biz yeni öğrenciler görmesek bile onlar bahçede Stickler'da, okulun her yerinde koca mazi gözlerinin önünde canlanır. Onlar orada eskileri görür, eski anıları, eski arkadaşları. Biz görmesek bile onlar görür, onlar duyar, onlar hisseder.

YENİ YATILILARIN

Ömer Güzel TAC '21

**Düzgüncan Güyildar (Tunceli)
Prep F**

TAC bir kere çok köklü bir okul. Ayrıca eğitimi de çok iyi. Bunu yanı sıra öğrenciyi çok sosyal bir birey ve derslerine odaklı bir kişilik olarak geliştirdiği için buraya gelmek istedim. TAC'yi seçmem için pek çok kişisel neden var; ablam da TAC'de öğrenci ve bu yüzden okula pek çok kez gelip, okul hakkında bir sürü bilgi ve fikir edindim. Bunların sonucunda okulu tanıdığım için fırsatlarına, değerlerine, cazibesine hayır diyemediğim için buradayım.

Yatakhane, öğrencinin tamamen derse odaklanmasına yardımcı olan bir yapıya sahip. Ayrıca yatakhane

özetleyen en güzel kelime; samimiyet. Öğretmenlerimizin ve Abilerimizin samimiyeti sayesinde yatakhane bulunmaktan daha çok keyif alıyoruz. Yatakhanein eksileri kısmında aslında fazla bir şey yok. Sadece ilk zamanlarda biraz aileye duyulan özlem var, fakat bunu kötü bir özellik olarak görmüyorum. Tam tersine öğrenciyi hayata hazırlayan bir artı olduğunu düşünüyorum.

İlk dikkatimi çeken TAC'nin gelenek ve adetlerine sıkı sıkıya bağlı olduğuydu. Bunun yanında bir o kadar da modern ve sıcak olduğunu fark ettim. TAC

bunun gibi pek çok şeyle "aile" kelimesinin hakkını verip, bu kelime ile özdeşleşiyor.

Okulun sağladığı akademik ve sosyal fırsatlarını kullanarak, seçeceğim meslek doğrultusunda TAC'den mezun olup, TAC ailesinin daimi bir üyesi olmak istiyorum.

TAC'yi annemin bir arkadaşı sayesinde öğrendik. Ondan sonra okulu sürekli araştırdım ve gerek sosyal yaşamı gerekse akademik başarısı yüzünden buraya gelmek istedim.

Artılar olarak bize bir birey olmayı ve kendi ayaklarımızın üstünde durmayı öğretmesini sayabilirim. Eksiler olarak da evdeki yaşamımızdan daha sıkı bir yaşam sürmemizi ve ailemizden uzak kalmamız sanırım. Gelmeden önce okul hakkında birçok şey bildiğim için alışmam pek zor olmadı. Aile içinde de pek düşkün olduğum olmadığı, biraz da

**Rezan Bağcıoğlu (Adana)
Prep B**

sanırım bağımsız olmayı sevdiğim için yatılılık da beni zorlamadı. Kısacası ilk izlenimlerim iyiydi. Abilik ablalık ilk başlarda biraz zorladı ama ona da yavaş yavaş alışıyorum.

TAC'yi seçmenin nedenlerinden biri de yurt dışında okumak istememdi. Yani burada IB okumak ve liseden sonra da dediğim gibi eğitimimi yurt dışında tamamlamak istiyorum.

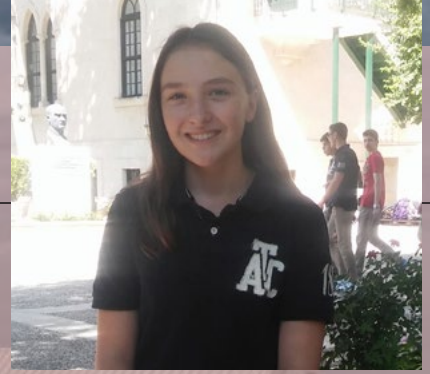
GÖZÜNDEN TAC

Elif İnan (Konya)
Prep

TAC'de ilk haftalarını geçiren bir yatılı olarak ilk günlerimden unutmayacağım en büyük şeyler evimi ve ailemi özlemem oldu yani alışık olmadığım duygularla baş başa kalmam. Ama ben burada yalnız olmadığımı edindiğim arkadaşlarla öğrendim.

Başlangıçta çevreme ve okula uyumda zorlandım ama zamanla buraya alıştığımı, insanlarla tanışmanın tadını çıkarmaya başladığımı ve artık sorunlarımı kendim çözmem gerektiğini fark ettim. Bunun için çabaladım ve bunu başardığımda her

şeyi başarabileceğimi anladım.

Gün Bedi Mavioğlu (İstanbul)
Prep F

Ben lise seçimi yaparken bayağı kararsız kalmıştım. TAC'yi ise sonradan fark ettim.. TAC'yi sonradan farkettim. İyi ki fark etmişim, çünkü şu an çok memnunum bu okuldan.

Yatakhane de neredeyse herkesle içli dışlı oluyorsun. Bu nedenle ister istemez kaynaşıp, bir aile oluyorsun. Ayrıca yatakhane sayesinde ders

çalışma imkanı da daha fazla oluyor.

İlk hafta okula alışamadım ama ilk haftadan sonra okul beni hızla sardı. Hocaların ve abilerin dediğine göre tatil dönemi ayrılmak istemeyecekmişiz. Ben bunu yavaştan hissediyorum sanki. TAC'de özellikle İngilizcemi geliştirmek istiyorum. Bu sayede

en önemli hayalim olan yurt dışında üniversite okuyabilirim. Ayrıca ilerleyen dönemlerde TAC mezunu olmanın prestijinin benim için çok yararlı olacağını düşünüyorum.

“Bir Tuğla da Sen Koy!” Burs Fonu Haberleri - 162

Bu bülten; Temmuz- Eylül 2015 döneminde yapılan ve 8983-9056 nolu ‘Tuğla Bağışları’nı içermektedir.

Kişi/Dönem/Kurum	Tuğla Sayısı	Açıklama
76 Mezunları	58	“1976 mezunları bir çok farklı vesile ile Tuğla projesine bağışlarda bulunuyorlar. Bu 40 Tuğlalık bağış ile; mezun olduktan sonra vefat eden sınıf arkadaşları Ahmet Özderici’den sonra Fuat Çınar ve Ahmet Ercan Erkal’ın da adlarını Tuğla sayfasında ölümsüzleştirdiler. 9000. numaralı Tuğlanın da sahibi oldular. “
63 Mezunları	9	“Eğitim meşalesini yakan 63 mezunları meşaleye sonsuz yakıt için ‘virgül’leri bağışlamaya devam ediyorlar. Eğitim bursunun sonu, ‘nokta’sı olmadığını vurguluyorlar. Selin Sayek Böke için İskender Sayek, Torun Eda Manecolo için Zühtü Sezer, Kaan Burduloğlu (3), Yılmaz Yetmen, Ann Lockett Walko TAC’63 dönemi toplamda 435 Tuğlaya ulaştılar.”
Özkan Esmer ‘62	4	Özkan abimiz kredi kartı talimatı ile düzenli bir şekilde bağış yapmaya devam ediyor. Toplamda 79 Tuğlaya ulaştı. İlk hedefi 130 Tuğla. Özkan Abinin uzun vadeli hedefi 600 Tuğla ile kendi adına bir burs oluşturmak.
Erdem Gök ‘83	4	Erdem Gök de ailece TAC’li olan mezunlarımızdan. Babası, kendisi ve kızları adına; (Azmi, Erdem, İpek ve Buket Gök) 32 Tuğlayı hedefleyen Erdem Gök bu bağışı ile 28 Tuğlaya ulaştı.
98 Mezunları	4	Homecoming döneminde yapılan tshirtlerden toplanan miktarı Selçuk Doğan her sene Tuğla bursuna aktarıyor. SD tuğlasının 12. Ve döneminin de 125. Tuğlasını bağışlamış oldu.
2015’te Dereceye giren Öğrenciler	3	Mezunlar Derneği olarak her yıl okulumuzu ilk 3 sırada bitiren kardeşlerimizin isimlerini ölümsüzleştirmek amacıyla her biri adına birer Tuğla bağışı yapıyoruz. Okul birincisi Ecem Yağmur Demirtay, okul ikincisi Selen Terzi ve okul üçüncüsü Bade Turgut için TAC Mezunlar Derneği tarafından birer Tuğla bağışlandı.
66 Mezunları	2	“Ali Onur Bilgin Abimiz her ay 100 dolar düzenli bağış yaparak 25 Tuğlaya ulaştı. 1966 mezunları dönem olarak 47. Tuğlalarını bağışlamış oldular.”
Center	2	Cihangir Sonat ‘72 abimiz, şirketi “Center” adına aldığı bu Tuğlalar ile toplamda 40 Tuğlalık hedefine ulaştı.
2000 Mezunları	2	Kredi kartlarından düzenli bağış ile katkı yapmaya devam ediyorlar. 84’e ulaştılar. Hedefleri 90 Tuğla.
75 Mezunları	1	Sait Tosyalı’nın bağışı ile 128 Tuğlaya ulaştılar. Hedefleri 170.
İrfan Sevgi ‘80	1	İrfan Sevgi’80 ailesiyle ilgili başarıları ve özel günleri Tuğlalar olarak kutluyor. İpek Sevgi’den sonra da Selmin Sevgi için de bir Tuğla bağışladı. Toplamda 4 Tuğlaya ulaştı.
83 Mezunları	1	Atilla Dernek’in düzenli bağışıyla 1983 mezunlarının dönem Tuğlası 139’a ulaştı. Hedefleri 150
Berkan Sağlam ‘00	1	Daha önce kendi adına 2 Tuğla almış olan Berkan; Seda Sağlam adına yaptığı bağışla Tuğla sayısını 3’e çıkardı.

“Bir Tuğla da Sen Koy!” Burs Fonu Haberleri - 163

Bu bülten; Ekim-Aralık 2015 döneminde yapılan ‘Tuğla Bağışları’nı içermektedir. (Toplam 128 Tuğla)

Kişi / Dönem / Kurum	Tuğla Sayısı	Açıklama
Mrs. Ruth Robeson Tuğlası (Mr.Robeson)	26	Okulumuzun çok sevilen öğretmeni Mrs.Ruth Robeson’ın vefatından sonra eşi olan ve okullarımızda çok uzun yıllar öğretmenlik ve müdürlük yapmış olan Mr. Wallace Robeson 26 Tuğla bağışı yaptı ve toplam 75 Tuğla rezerve etti. Saygıyla anıyoruz.
Acıbadem Maslak Hastane- si Omurga Sağlığı Merkezi	16	İstanbul’da Zorlu Center’da SEV ve kardeş okullarımızın Mezun Dernekleriyle birlikte düzenlediğimiz “Şefika Kutluer’in Tango Goes Symphony” Konseri bilet bağışlarının tamamı Tuğla Projesine aktarıldı. Bu kapsamda; Çağlar Yılğör’01 ün organizasyonu ile Acıbadem Maslak Hastanesi’nden geniş bir grup konser katıldı ve 16 Tuğla bağışlandı.
68 Mezunları	14	1968 mezunu abilerimizden; Semih Bilgin (10 Tuğla) ve Şeref Etker, Nihat Tamer, Ahmet Ziya Akyıl, Semih Bilgin, Taylan Dericioğlu birer Tuğla bağışladılar
73 Mezunları	8	1973 mezunlarımız bağışlarına devam ediyorlar. Toplamda 72 Tuğlaları oldu
03 Mezunları	7	2003 mezunları güç birliği yaparak 7 Tuğla bağışladılar
63 Mezunları	7	“1963 mezunu abilerimiz projenin en başından bu yana bağışlarını devam ettiriyorlar. Eğitim meşalesini yaktılar. Şimdi meşalenin yakıtlarını tamamlıyorlar. Eğitime katkının sonu, ‘nokta’sı olmadığını vurguluyorlar. Son bağışlar: Selin Sayek Böke için İskender Sayek, Yılmaz Ayata, Mehmet Artun, Mehmet Hilmi Ergin, Demir Özkaya, Bülent Arpaç , Hazım Kantarcı 1963 dönemi toplamda 442 Tuğlaya ulaştılar.”
83 Mezunları	6	“1’i Şefika Kutluer’in Tango Goes Symphony Konseri biletlerinden gelen bağış. 5’i Murat Orhan’a düğün hediyesi olarak bağışlanan Tuğlalar: Hüseyin Öcal, Hasan Yalı, Ahmet Işık Ersöz, Sabri Uslu, Hayri Aydın, Cemil Ergin, Ahmet Erdem”
Erdem Gök ‘83	5	Erdem Gök de ailece TAC’li olan mezunlarımızdan. Babası, kendisi ve kızları adına; (Azmi, Erdem, İpek ve Buket Gök) 32 Tuğlayı hedefleyen Erdem Gök bu bağışı ile 31 Tuğlaya ulaştı
Özkan Esmer ‘62	4	Özkan abimiz kredi kartı talimatı ile düzenli bir şekilde bağış yapmaya devam ediyor. Toplamda 83 Tuğlaya ulaştı. İlk hedefi 130 Tuğla.
Konser Tuğlası	4	“Şefika Kutluer’in Tango Goes Symphony Konseri biletlerinden gelen bağış.
71 Mezunları	3	Tanju Uca ‘80, Tamay Sayın ‘87, Göze Üner ‘96, Zeynep Gülşen ‘02, Ömer Demir ‘04, Ömer Karatekin ‘04, Elif Cerrahoğlu ‘11”
74 Mezunları	3	Alp Ötüş, Adnan Saybaşıllı, Orhan Beşkök, Şefika Kutluer’in Tango Goes Symphony Konseri biletlerinden gelen bağış
84 Mezunları	3	Rasim Küçükkurt (Toplam 34 Tuğla), Selahattin Erten (2 Tuğla)
66 Mezunları	2	“Ali Onur Bilgin Abimiz her ay 100 dolar düzenli bağış yaparak 27 Tuğlaya ulaştı. 1966 mezunları dönem olarak 49. Tuğlalarını bağışlamış oldular.”
72 Mezunları	3	“Abdullah Paksoy, Mehmet Buldurgan Şefika Kutluer’in Tango Goes Symphony Konseri biletlerinden gelen bağış”

Kişi / Dönem / Kurum	Tuğla Sayısı	Açıklama
87 Mezunları	2	Ahmet Erdal Güncan, Önder Kaplancık, Yıldız Özölmez Sağlamcı, İdil Demirel Kaya, Özgür Yaşa tarafından Şefika Kutluer'in Tango Goes Symphony Konseri biletlerinden gelen bağış.
2000 Mezunları	2	
Talas Mezunları	1	
Umur Üstünberk '57	1	Şefika Kutluer'in Tango Goes Symphony Konseri biletlerinden gelen bağış.
75 Mezunları	1	Sait Tosyalı'nın Şefika Kutluer'in Tango Goes Symphony Konseri biletlerinden gelen bağış.
Ali Cerrahoğlu '78	1	Shell ile yürüttüğümüz 'Depolarınız Tuğlalarla dolsun' projesinde aldığı yakıtlardan gelen katkılar birikerek 1 Tuğla daha kazanıldı.
Cem Bahadır Mutlu'86	1	Şefika Kutluer'in Tango Goes Symphony Konseri biletlerinden gelen bağış.
87 Mezunları	1	Ali Ersin Doğan her ay düzenli bağış yapmaya devam ediyor. Biriken bağışlarla 1 Tuğla daha kazanıldı.
90 Mezunları	1	Bülent Savcı ve Cem İmren'in katkıları ile toplam Tuğlaları
94 Mezunları	1	İsa Tekgül kredi kartı talimatı ile her ay düzenli bağış yaparak dönemi adına 1 Tuğla daha aldı.
97 Mezunları	1	Evre, Egemen, Nilay ve Ceyda kredi kartı talimatı ile her ay düzenli bağış yapmaya devam ediyorlar.
98 Mezunları	1	Aylin ve Barış'ın Shell taşıt tanıma sistemi ile kazandırdıkları bağışlar birikerek 1 Tuğla olarak değer kazandı.
Çağlar Yılğör '01	1	Shell taşıt tanıma sistemi ile yaptığı bağışlar birikerek 1 Tuğla olarak değer kazandı
TAC Okul Aile Birliği	1	TAC Okul Aile Birliği her sene Öğretmenler Günü'nde okulumuzun öğretmenleri adına 1 Tuğla bağışlıyorlar. Bu yıl da bağışlarını yaparak öğretmenler gününde takdim ettiler

“Bir Tuğla da Sen Koy!” Burs Fonu Haberleri - 164

Bu bülten; Ocak - Nisan 2016 döneminde yapılan 'Tuğla Bağışları'nı içermektedir. (Toplam 105 Tuğla)

Kişi / Dönem / Kurum	Tuğla Sayısı	Açıklama
Samsa Karam Mehmet '65	50	“Samsa Abimiz düzenli olarak her yıl bağış yapıyor. Toplamda 228 Tuğlaya ulaştı ve böylece en büyük 7. Bağışçı oldu.”
Alican Poyraz '05	12	Genç mezunlarımızdan Alican Poyraz burs fonunun destek vererek 12 Tuğla bağış yaptı ve toplamda 13 Tuğlası oldu
Fabsit Bricks	8	Amerika'da yaşayan mezunlarımız ve dostlarımız bağışlarını kardeş kurulumuz FABSIT aracılığıyla ulaştırıyorlar.

Kişi / Dönem / Kurum	Tuğla Sayısı	Açıklama
71 Mezunları	9	“1971 mezunlarımız; Süha Önen abimizin önderliğinde her buluşmada Tuğla bağışı topluyorlar. Böylece 156 Tuğlaya ulaştılar. Hedefleri 164”
Özkan Esmer ‘62	4	Özkan abimiz kredi kartı talimatı ile düzenli bir şekilde bağış yapmaya devam ediyor. Toplamda 87 Tuğlaya ulaştı. İlk hedefi 130 Tuğla
63 Mezunları	3	Merhum Metin Acet abimizin eşi Esin Acet torunları; Leyla - Ali Batıbay için 2 adet Tuğla bağışladı. Metin Abimizi bir kez daha saygıyla anıyor ve eşi Esin Hanıma teşekkür ediyoruz.
63 Kumbarasında biriken	1	“Demir Özkaya, Noyan Sancar, Oğuz Ergin, Candan Bulutgil, Bülent Özsoy bağışları ile 1963 dönemi olarak 442 Tuğlaya ulaştılar.”
Erdem Gök ‘83	3	Erdem Gök de ailece TAC’li olan mezunlarımızdan. Babası, kendisi ve kızları adına; (Azmi, Erdem, İpek ve Buket Gök) 3 Tuğla daha bağışladı. Toplamda 39 Tuğlaya ulaştı.
Onur Aydoğan ‘97	2	Düzenli talimat ile bağış yapıyor. Hedefi 4 Tuğla
Depolarımız Tuğlalarla Dolsun Projesi	2	
TAC Mezunlar Derneği Adana Şubesi	2	
68 Mezunları	1	
Balamir Yasa ‘78	1	
97 Mezunları	1	Evre, Egemen, Nilay ve Ceyda kredi kartı talimatı ile her ay düzenli bağış yapmaya devam ediyorlar.
2000 Mezunları	1	

“Bir Tuğla da Sen Koy!” Burs Fonu Haberleri - 165

Bu bülten; 17 - 21 Mayıs 2016 döneminde yapılan ‘10.000 Tuğla Bağışları’nı içermektedir. (Toplam 911 Tuğla)

Kişi / Dönem / Kurum	Tuğla Sayısı	Açıklama
Turgay Gümüş ‘74	600	Turgay Gümüş Homecoming 2016 günü derneğimizi ziyaret ederek uzun süredir yapmak istediği bağışı gerçekleştirdi ve 10 bin Tuğlalık ilk hedefimizin fazlasıyla aşılmasını sağlayan mezunumuz oldu. Gelecek yıldan itibaren sürekli olarak bir öğrenci “Turgay Gümüş Tuğla Bursu” ile okuyacak. Bu değerli katkısı için Turgay Gümüş’e çok teşekkür ederiz.
Hüseyin Büyükyurtsever ‘91	72	Hüseyin Büyükyurtsever’91 rahmetli babası Adem Zafer Büyükyurtsever’in adını burs sayfamızda sonsuza dek yaşatmak amacıyla 72 Tuğla bağışladı ve Adem Zafer Büyükyurtsever amcamızın ismi sayfamızın genişlemiş olan alanın-da yerini almış oldu.
76 Mezunları	58	“1976 mezunları 40. Mezuniyet yıllarında 76 Tuğlaları olmasını hedeflemişlerdi ve bu bağışla hedeflerini tamamladılar. Tuğlaya katkı yapan 1976 mezunlarımız: Sait Kayahan, Mazhar Çelikoyar, Baha Kerimoğlu, Ömer Tarım, Rifat Tokbey, Levent Soylu, Koray Güç, Mehmet Reşat Karamehmet, Hakan Cankatan, Betül Öcal, Levent Aydeniz, Ali Kabaş, Şekip Karahan, Ayhan Kızıltan.”

Kişi / Dönem / Kurum	Tuğla Sayısı	Açıklama
Ömer Sabancı '78	31	Ömer Sabancı'78 projemizin başından beri çeşitli defalar yaptığı bağışlara ek olarak Homecoming'2016 da yaptığımız "10 yılda 10 bin Tuğla" kampanyasına da 31 Tuğla ile destek verdi. Toplamda 371 Tuğla ile en büyük 5. Bağışçımız durumunda.
63 Mezunları	26	1963 Mezunlarımız www.birtugladasenkoy.com sayfamızda oluşturdukları Atatürk büstü ve eğitim meşalesine yaptıkları katkılara devam ediyorlar. Yaptıkları son bağışların listesi şu şekilde:Nuri Çarkacı (6) (Lale Çarkacı, Nilgün Çarkacı, Nusret Çarkacı, Nedime Çarkacı, Ceyda Çarkacı, Beyza Çarkacı Tülünay adlarına); Esin Acet (5); İskender Sayek (2) (Torunları Can Böke ve Aksel Böke adına); Hazım Kantarcı (2); Bülent Arpaç (2); Ragıp Yılmaz Ayata (1); Bülent Özsoy (1); Gürkan Ertaş (1); Akar Burduloğlu (5) (Torun Ceylan adına); Mehmet Artun (1); Ayrıca Tuğla Kumbarasında biriken küçük bağışlarla tamamlanan(1 Tuğla)
Depolarımız Tuğlalarla Dolsun Projesi	26	Mezunlarımız ve dostlarımızın katılımıyla kocaman bir araç filosu oluşturduk. Hem indirimli yakıt alıyoruz, hem de Tuğla Burs fonuna katkı sağlıyoruz. Bu projede anlaştığımız 2 Shell distribütörü firma var; ORPET ve SENOS. Bu iki firma %4 lük indirimler biriktikçe burs fonuna aktarıyorlar. Homecoming2016'da 10 Bin Tuğlayı tamamlama çalışması öncesinde Shell distribütörü ORPET biriken 12500 TL yi Tuğla projesine aktardı ve sayfaya yansımamış olan 316 TL önceki bağışı ile birlikte 21 Tuğla bağışlanmış oldu. Burs fonuna katkı yapabilmek amacıyla yolda kalma pahasına sadece taşıt tanıma ile yakıt olarak şu ana dek toplam 142 Tuğla karşılığında kaynak yaratan yaklaşık 200 mezunumuz ve dostlarımıza çok teşekkür ederiz.
Mahmut Kölük '88	21	Mahmut Kölük'88 Homecoming 2016 da başlamak üzere, daha önceden rezerve etmiş olduğu 21 Tuğla bağışı yaparak 10 bin Tuğlalık hedefin aşılmasına katkıda bulundu.
98 Mezunları	15	Murat Öztürk (3); Mert Uğurses (2); Ömer Paksoy (2); Servet Nadirler (2); Gözde Karka (2); Çiğdem Demir Amado (1); Joe Amado (1); Özlem Şeyda Uluğ (1); Selçuk Doğan - (SD Tshirt Tuğlaları). 98 mezunları bu bağış ile toplamda 141 Tuğlaya ulaştılar. Hedefleri 196 tuğla.
96 Mezunları	8	Böylece 96 mezunları toplam 48 Tuğlaya ulaştı.
Serdar Çelikkol anısına '82 Mezunları	6	"Bu bağışla önceden rezerve ettikleri 44 Tuğlalık alanı bitirdiler. Yeni yerde tekrar bağışa başladılar. Katkıları 47 Tuğlaya ulaştı. "
Hilmi Oktar '62	5	Hilmi Abimiz Tuğla Projemizin başından beri her fırsatta bağışlar yapan bir abimiz. 10 Bin Tuğlaya ulaşmak için yaptığımız kampanyaya da 5 Tuğla ile katkı yaptı. Toplam 94 Tuğla oldu.
74 Mezunları	5	TAC 1974 mezunları 5 Tuğla daha bağışlayarak toplamda 67 Tuğlaya ulaştılar
Paksoy Tuğlası	5	Ömer Paksoy '98'in bu bağışla toplam 14 Tuğlası oldu
73 Mezunları	4	Bu bağışla TAC 1973 mezunları toplam 72 Tuğlaya ulaştılar.
94 Mezunları	4	Bu bağışla toplam 10 Tuğlaya ulaştılar.
Erdem Gök '83	3	Erdem Gök de ailece TAC'li olan mezunlarımızdan. Babası, kendisi ve kızları adına; (Azmi, Erdem, İpek ve Buket Gök) 40 Tuğlayı hedeflemişti. 36 Tuğlasını almış oldu. Diğer bağışları ile birlikte Erdem Gök 39 Tuğlaya ulaştı.

Kişi / Dönem / Kurum	Tuğla Sayısı	Açıklama
84 Mezunları	3	“Bağışı yapan 1984 mezunları; Atıla Arıdoğan, Rasim Küçükkurt, Erdal Çiftçi Böylece 1984 mezunları toplam 79 Tuğlaya ulaştılar. Hedefleri 105 Tuğla.”
Ertuğrul İçingir ve Elçin İçingir '94	3	
İbrahim Erol adına Sezgin Erol '89	2	Sezgin Erol'89 kaybettiği babası İbrahim Erol adına Tuğlalar alıyor. Daha önceki bağışları ile birlikte 4 Tuğlaya ulaştı.
Yavuz Gömeç '60	2	
Özkan Esmer '62	2	Özkan abi Tuğla Burs fonuna yıllardır her ay düzenli olarak bağış yapıyor. Toplamda 93 Tuğlaya ulaştı.
Adnan Saybaşılı '74	2	Adnan Saybaşılı böylece 56. Tuğlasını bağışlamış oldu.
Ramazan Dinçer '83	2	Böylece toplam 12 Tuğlaya ulaştı.
Erdal Çiftçi '84	2	Toplamda 3 Tuğlaya ulaştı.
Cem Bahadır Mutlu '86	2	Böylece 28 Tuğla bağışlamış oldu.
Orhan Kılıççı '86	2	Böylece 4 Tuğlaya ulaştı
2000 Mezunları	2	2000 mezunları bu bağışla toplam 89 Tuğlaya ulaştılar. Hedefleri 90 Tuğla.
Haminne Tuğlası	2	Oral Canbolat '02 kurucusu olduğu şirketi Haminne adına bağış yaptı. Hedefi 7 Tuğla
TAC Mezunlar Derneği Adana Şubesi	1	Mezunlar Derneğimizin Adana Şubesi gönüllüleri yaptıkları aktivitelerden kaynak yaratarak burs fonunu destekliyorlar. Daha önceki bağışlarla katkıları 3 Tuğlaya ulaştı.
Ali Cengiz Dolunay anısına Gözde Özgödek	1	Ali Cengiz Dolunay Abimiz Ankara'da yaşayan mezunlarımızın tüm etkinliklerine destek verirdi. Vefatından sonra Ankara'da gerçekleşen ilk buluşmada onun anısına 1 Tuğla bağışlandı. Ali Cengiz Abimiz kalbimizde yaşayacak. Bir kez daha saygıyla anıyoruz.
Talas Mezunları	1	Bir grup Talaslı abimiz düzenli bağış yapıyorlar. Bu bağışla birlikte 92 Tuğlaya ulaştılar
Necdet Öcal anısına	11	Betül Abla ve kardeşleri Hüseyin ve Ekrem Öcal ile torunu Kaan Öcal TAC 1948 mezunu abimiz Necdet Öcal'ın adını yaşatmak amacıyla Tuğla bağışladılar.
Haluk Mutlu TAO '64	1	
Cem Baysal TAO '64	1	Cem Abi bu bağışı ile toplamda 4 Tuğlaya ulaştı
Tuncay Sergen '70	1	Toplam 2 Tuğla bağışladı.
71 Mezunları	1	“1971 mezunlarımız; Süha Önen abimizin önderliğinde her buluşmada Tuğla bağışı topluyorlar. Böylece 158 tuğlaya ulaştılar. Hedefleri 164.”
İbrahim Orhon '72	1	Önceki bağışları ile birlikte 3 Tuğlayı ulaştı. Hedefi 15 Tuğla.

Kişi / Dönem / Kurum	Tuğla Sayısı	Açıklama
Refik Kutluer '74	1	Böylece toplam 11 Tuğlaya ulaştı
Ersin Şendoğan '77	1	Böylece 4 Tuğlaya ulaştı.
Ali Cerrahoğlu '78	1	Böylece toplam 28 Tuğlaya ulaşmış oldu.
Mustafa Özünü '82	1	Böylece 3 Tuğlaya ulaşmış oldu.
88 Mezunları	1	Ali Murat Atlas'88'in bu bağışı ile 1988 dönemi toplamda 30 Tuğlaya ulaştılar.
91 Mezunları	1	Böylece 49 Tuğlaya ulaştılar.
Ahmet Evren Can '95	1	"Evren 10 yılda 10.000 Tuğla kampanyası için 6 Tuğlalık alan ayırdı. İlk Tuğlası aldı. Önceki bağışları ile toplam 5 Tuğlaya ulaştı. "
97 Mezunları	1	"1997 mezunlarımızdan; Evre, Egemen, Nilay ve Ceyda kredi kartı talimatı ile her ay düzenli bağış yapmaya devam ediyorlar. Böylece 52 Tuğlaya ulaştılar. Hedefleri 55 Tuğla"
Onur Aydoğan '97	1	Düzenli ödeme talimatı ile 3 Tuğlası oldu. Hedefi 4 Tuğla.
Çağlar Yılgör '01	1	Bu bağışı ile Çağlar toplam 23 Tuğlaya ulaştı.
02 Mezunları	1	"Pınar Yıldız Budakoğlu, Haşmet Güner, Zeynep Güner, Zeynep Gülşen 2002 dönemi toplam 7 Tuğlaya ulaştı."
Alp Erdem '02	1	Mezunlar Derneğimizin Proje Koordinatörü Alp Erdem'02 1 Tuğla bağışı yaptı.
Bekir Efe İzol	1	Bekir Efe bu yıl okulumuzda okumaya başlıyor. Bekir'in babasının arkadaşı olan Atilla Arıdoğan '84 okula başlama hediyesi olarak onun adına bir Tuğla bağışı yaptı.

MENAS
citrus

www.menascitrus.com

info@menascitrus.com

0324-5772338

Shell
tasıt tanıma
sistemine
üye misiniz?

Depolarınız
Tugla
ile
dolsun

www.senospetrol.com/btsk

AİDAT LİSTESİ

S	M.YILI	ADI	SOYADI	S	M.YILI	ADI	SOYADI
1	1945	TURHAN	UYGUR		1959	ABDULLAH	ATEŞ
1	1947	CEVDET NACİ	GÜLALP		1959	ZEKİ	AYKUT
1	1948	YUSUF NEJAT	YAYCIOĞLU	8	1959	HÜSNÜ	PAÇACIOĞLU
1	1950	ABDULLAH	KASAPÇI		1960	ÜLKÜN	TANSEL
	1951	MEHMET	GÜREŞ		1960	ÜMİT	ÖZÜLKÜ
2	1951	YILMAZ	ALP		1960	OSMAN FARUK	LOĞOĞLU
	1952	TURHAN	ERGENE	4	1960	SITKI	ANTMEN
	1952	MEHMET ACAR	TUNÇBİLEK		1961	YÜCEL	AKYÜREK
3	1952	DOĞAN	ESERCE		1961	ORHAN	AKSOĞAN
	1954	ATA	TANRIVERDİ		1961	MENGÜ	ALTINORDU
2	1954	SEVGİN	OKTAY		1961	İBRAHİM	MERZECİ
	1955	ALİ CENGİZ	DOLUNAY		1961	TAYLAN	ONUL
	1955	ERDOĞAN	ALTINEL	6	1961	SAMİM	ANIL
	1955	UĞUR	TALASLI		1962	GAZİ	TÜRKYILMAZ
	1955	METE	AKYOL		1962	SAVAŞ	HAYIRLIOĞLU
	1955	ENGİN	ÜNSAL		1962	TANERİ	YONAR
6	1955	MUSTAFA ÜNVER	UNGAN		1962	ÖZKAN	ESMER
	1956	TUNCER	ERZİN		1962	HİLMİ	OKTAR
	1956	OĞUZCAN	ÖZALTIN		1962	METİN	OKYAY
	1956	ERKUT	ŞAHİNBAŞ		1962	İBRAHİM	METE
	1956	METE	NAKİPOĞLU		1962	ERDEN	SEZER
	1956	ATILLA	ERÖNCEL	9	1962	YALÇIN	CANATAN
	1956	AKŞİT	GÜCÜK		1963	BÜLENT	ÖZSOY
	1956	HASAN	GÜLEŞÇİ		1963	MEHMET HİLMİ	ERGİN
	1956	ÖZCAN	EREM		1963	BÜLENT	GÜRSEL
	1956	AYKUT	BERK		1963	ERDOĞAN	KAYNAK
	1956	OKTAY	AKSOY		1963	GÜRKAN	ERTAŞ
11	1956	BEDRETTİN	ESENLİ		1963	RAGİP YILMAZ	AYATA
	1957	UMUR	ÜSTÜNBERK		1963	MEHMET	ARTUN
	1957	KOREL	GÖYMEN		1963	HAZIM	KANTARCI
3	1957	İBRAHİM	UZUNCA		1963	İSKENDER	SAYEK
	1958	TEMEL	BAYKARA		1963	ATAMAN	AKSOY
	1958	ÖMER	YAĞIZ		1963	NURİ	ÇARKACI
	1958	TAMER	ŞAHİNBAŞ	13	1963	ERGÜL	BAKAY
	1958	UTKU	SÜMERLER		1963	ZÜHTÜ	SEZER
	1958	ERTAN	SÖYLEMEZ		1964	SİNAN	BAYRAKTAROĞLU
6	1958	ÜSTÜN	GÖKSEL		TAO'64	CEM	BAYSAL
	1959	ERCAN	YENER		1964	YUSUF	ERGÜL
	1959	YAVUZ	AYATA		1964	ATEŞ	AYKUT
	1959	METE	BORA		1964	ULUÇ	GÜRKAN
	1959	BEKİR	AKSOĞAN		1964	TURHAN	KAYASÜ
	1959	ERDİNÇ	KARAÜZÜM		1964	MUAMMER	ARIKAN
					1964	ÇETİN	YÜCEULUĞ
				9	1964	SERMET	TUNA
					1965	ALİ SAMSA	KARAMEHMET
					1965	AHMET	ECİKOĞLU
					1965	MUSTAFA	ÖNGAY

S	M.YILI	ADI	SOYADI
5	1965	AHMET	BOYACIOĞLU
	1965	KEMAL	TORUL
	1966	ŞEFİK	ÇAKIR
	1966	ALİ ONUR	BİLGİN
	1966	CEVDET	CANER
	1966	MÜNİR	AKSOY
	1966	HÜSEYİN	KURTOĞULLARI
	1966	FİGEN	ÜNSAL
	1966	MUHSİN	GÜNAŞTI
	1966	HÜSAMETTİN	ALPER
	1966	ALİ	AÇAN
	1966	VECİHİ	BATUMAN
	1966	ALİ	AYDIN
12	1966	MEHMET	ŞAHİNOĞLU
	1967	AHMET	CERANOĞLU
	1967	MEHMET	YALTIR
	1967	MEHMET	DALKILIÇ
	1967	ÖZDEN	ÖZLER
6	1967	NECDET	ÖZCAN
	1967	SAFFET	ESEN
	1968	EMİN	ÇULHACI
	1968	AYDIN	KOÇ
	1968	NUR	ALTINÖRS
	1968	ALİ	ZALLAK
	1968	NİHAT	TANER
	1968	SEMİH	BİLGİN
	1968	TAYLAN	DERİCİOĞLU
	1968	NURİ	DOĞAN
	1968	ERDEM	TAKÇI
	1968	AHMET ZİYA	AKYIL
	1968	UFUK	TEZER
12	1968	MUSTAFA	MURAT
	1969	UĞUR	NEŞŞAR
	1969	MEHMET	GÜR
	1969	TUNCAY	ÇAKIT
	1969	HALUK	ERTÜRK
4	1970	FARUK	ÇAKMAK
	1970	TUNCAY	ATAÖZ
	1970	TUNCAY	SERGEN
	1970	HAMDİ	DEMİREL
	1971	AYDIN	GÜRSOY
	1971	TAYYAR	ŞEN
	1971	HAMİT	SERBEST
	1971	ALİ	GÖKOK
	1971	KEMAL	GÜRSEL
	1971	ÖZDEMİR	AKTAN
	1971	NECİL	TOKTAY
	1971	VAMİK	KURAL
	1971	MUSTAFA IŞIK	GÜROL
10	1971	HASAN	KÖKÇÜ

S	M.YILI	ADI	SOYADI
	1972	ZİYA	DOMANIÇ
	1972	KEMAL	GÖRBİL
	1972	CİHAT	LOKMANOĞLU
	1972	NİHAT	YÜCEL
	1972	ATAHAN	ÇUKUROVA
	1972	CENGİZ	ATALAY
	1972	MUSTAFA	TOKYAY
	1972	HAMİT	ÇALIŞKAN
	1972	SELÇUK	KÜÇÜKOĞLU
	1972	CİHANGİR	SONAT
12	1972	MEHMET	BULDURGAN
	1972	İBRAHİM	ORHON
	1973	ALP	BEKİŞOĞLU
	1973	KEMAL	ÖZBİÇER
	1973	LEVENT	BAYKAL
5	1973	SÜHA	YALÇIN
	1973	A.KADİR	KOKULU
	1974	ŞAHİN	KOL
	1974	SUAT	BAYKUL
	1974	HALİM	PEKCAN
	1974	OĞUZ	DEMİRSOY
	1974	NURİ	KANTARELLİ
	1974	GÖKSAN	ARMAN
	1974	ALP	ÖTÜŞ
	1974	LEVENT	IŞIKLI
	1974	TURGAY	GÜMÜŞ
	1974	ADNAN	SAYBAŞILI
	1974	ORHAN	BEŞKÖK
	1974	UĞUR	ÇINAR
	1974	REFİK	KUTLUER
	1974	EKMEL	OKAY
	1974	MUSTAFA	EMRE
	1974	KEMAL	TARIM
16	1975	KORKUT	YÜREĞİR
	1975	HALDUN	ÇATIKKAŞ
	1975	SAİT	TOSYALI
	1975	ALİ RIZA	ERSOY
	1975	CEM	UYSAL
	1975	CENGİZ	SÖNMEZ
	1975	FERHUN	TUNA
	1975	SALİM	ERDEM
	1975	MUSTAFA	METİN
	1975	ALPER	GÜNGÖR
	1975	ALEV	DİKİCİ
	1975	ENGİN	AKIŞ
	1975	KUBİLAY	KEÇELİOĞLU
	1975	SERDAR	AKÇALI
	1975	MEHMET AKİF	GÜRLEK
	1975	MEHMET	KOCABAŞA
	1975	ERKAN	MERDER
	1975	CAN	PİYALE
	1975	TEVFİK FİKRET	BULUT
19	1975	TEVFİK FİKRET	BULUT
	1976	METİN	SAĞIR

S	M.YILI	ADI	SOYADI
	1976	RECAİ	GÜRSESLİ
	1976	KORAY	GÜÇ
	1976	EMRE	AKKUŞ
	1976	HALUK	ALPAYTAÇ
	1976	NAMIK	KURAL
	1976	SAİT	KAYAHAN
	1976	ÖMER	TARIM
	1976	İKLİL	ÇELİKTİMUR
	1976	SERDAR	ÖZER
	1976	MAZHAR	ÇELİKOYAR
	1976	LEVENT	SOYLU
	1976	ALİ	KABAŞ
	1976	HÜSEYİN	ÇAVUŞOĞLU
15	1976	FATİH	YORULMAZ
	1977	BARAN	BOLKAN
	1977	AYDIN	İZGİALP
	1977	CAN	SONAT
	1977	ABDULLAH	ŞEHOĞLU
	1977	CAN	MERZECİ
	1977	SELAMİ	GÜLEÇ
	1977	SELİM	NURLU
	1977	BÜLENT	TÜZÜN
	1977	CÜNEYT	CEZAYIRLI
	1977	ARİF	BİLGİÇ
	1977	İBRAHİM	SAÇLI
	1977	TALİP	GÜNEYİZ
	1977	UFUK	YILDIZ
	1977	OĞUZ	POLAT
	1977	ERTUĞRUL	SEYREK
	1977	ŞEMİ	KURDAK
17	1977	SELİM	NURLU
	1978	MEHMET EMİN	SUNGUR
	1978	BALAMİR	YASA
	1978	NECATİ	ABACIOĞLU
	1978	RİFAT	KIRAL
	1978	MEHMET	İNAL
	1978	HAKKI	EGE
	1978	OSMAN	UTKAN
	1978	RAGİP	GÖREN
	1978	BÜLENT	DÖNER
	1978	EMRE	TUNCEL
	1978	İHSAN	GÜRANİ
	1978	ABDULKADİR	YARMAN
	1978	MEHMET	ÇİFTÇİ
	1978	ALİ	CERRAHOĞLU
15	1978	BÜLENT	KIRPICI
	1979	ABDULLAH	MİLCAN
	1979	HASAN	GEZ
	1979	BEKTAŞ ALİ	KÖKSAL
	1979	ABDULLAH	AKAY
	1979	ÖMER	KARAHAN
	1979	İSMET	SOLMAZ
	1979	ALİ SEDAT	ÖZBERK
	1979	SERHAN	CENGİZ
	1979	MURAT	NEYİM

S	M.YILI	ADI	SOYADI
	1979	İSMAİL	GÜRLEYİK
	1979	HAYRİ	UĞUR
	1979	MURAT	AKANLAR
	1979	MUSTAFA	KARAHAN
	1979	HALİM	ÖZMEN
	1979	ŞÜKRÜ	PERŞEMBE
	1979	ORHAN	GÜRSOY
17	1979	SEDAT	KARADEMİR
	1980	İRFAN	SEVGİ
	1980	ERDEM	BAGATUR
	1980	ÖNDER	ŞİRİKÇİ
	1980	AHMET	GÖKTEPE
	1980	MÜMTAZ	PAK
	1980	SELİM BERNA	ALTAY
	1980	AYKUT	BAYINDIR
	1980	HÜSEYİN	ÖZKAYA
	1980	NACİ	SİĞİN
10	1980	ALİ TAYFUN	DOĞAN
	1981	LÜTFİ	ARMAN
	1981	TARIK	AÇIKALIN
	1981	SERDAR	KUTSAL
	1981	AHMET	ATAKAN
	1981	BAHA	TOYGAR
	1981	HAKAN	BAYKARA
	1981	UFUK	ÖZKAYA
	1981	ÇAĞRI	BAGATUR
	1981	ADEM	EROL
	1981	ABDULGANİ	MELEK
	1981	TEMEL	TIRAK
	1981	KUDRET	SÜZER
	1981	FUAT	TOGO
	1981	BÜLENT	ESEN
	1981	SELÇUK	ÖRSEL
	1981	METE	MALCIOĞLU
	1981	LEVENT OSMAN	ŞANLI
	1981	MUSTAFA KEMAL	ÇALIK
	1981	ÖNDER	YOL
	1981	ALİ SEDAT	ULUĞ
	1981	TAYFUN	AĞAR
	1981	AHMET VEDAT	RATİB
23	1981	EMRE	TOĞRUL
	1982	MEHMET İSMAİL	YAĞCI
	1982	KAZIM	APA
	1982	ALİ	ÇEKİÇ
	1982	SAİP	ABALI
	1982	SELİM	BENYEŞ
	1982	BABÜR	AKGÜN
	1982	MUSTAFA	ÖZÜNLÜ
	1982	TUNÇ	ÖKTENOĞLU
	1982	TAMER	BÜYÜKYILMAZ
	1982	FEVZİ	YAŞIN
	1982	FERHAN	SAVRAN
12	1982	ALİ	ÖZDEMİR
	1983	HASAN	YALI
	1983	RAMAZAN	DİNCER

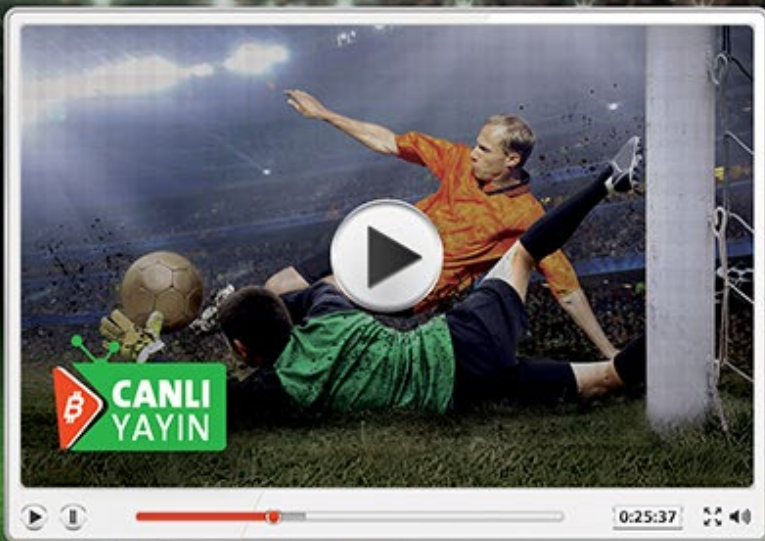
S	M.YILI	ADI	SOYADI	S	M.YILI	ADI	SOYADI	
37	1983	SIDIKA	KOLUKIRIKOĞLU	14	1985	ORHAN SAİM	DEMİRTÜRK	
	1983	HÜSEYİN	ÖCAL		1985	AYDEMİR	ESENCAN	
	1983	GÖKHAN	PAYDAK		1985	ALPER	ŞAFAK	
	1983	TİBET	AĞIRTAN		1985	TEOMAN	DEDE	
	1983	MUTLU	GÜR		1985	CENGİZHAN	GÖLE	
	1983	CÜNEYT	DEMİRGÜREŞ		1985	SERDAR	ŞİRİKÇİ	
	1983	ATILLA	DERNEK		1985	RUHİ	BAYIK	
	1983	CÜNEYT	YAĞCI		1985	HASAN SERHAT	KAYA	
	1983	ÜMİT YÜCEL	MERSİN		1985	MÜSLÜM	DOĞRU	
	1983	EFE	HATAY		1985	EREN	GALİOĞLU	
	1983	FATİH	OKÇU		1985	ÖMER FARUK	TÜMER	
	1983	MEDİH	ÇELİKTAŞ		28	1986	CENK	NİKSARLI
	1983	MEHMET	OK			1986	CEM BAHADIR	MUTLU
	1983	BEKİR	GÜRLEYİK			1986	ABDURRAHMAN	UYAN
	1983	YEŞİM	BAYKAL	1986		AYŞE ELVAN	YAZMACI	
	1983	TAMER	İNAL	1986		BALER	ESKİBATMAN	
	1983	MURAT BUĞRA	ÖKTEM	1986		BALER	ESERCE	
	1983	ENDER	EVCİK	1986		İBRAHİM	ALKAN	
	1983	HASAN ERBİL	DOYURAN	1986		KAAN	BAYKAL	
	1983	SADİ	KURDAK	1986		BERKAY	GÜRBÜZ	
	1983	SERHAN	ANTALYALI	1986		ZAFER	ÇAPAR	
	1983	MEHME EMİN	ERSOY	1986		SEÇKİN	KAYA	
	1983	BERNA	YAĞMURCA	1986		MİNE BETÜL	BATUR	
	1983	FEDON	TAHİNCİ	1986		TAHİR	PALABIYIK	
	1983	HÜSEYİN	İMECE	1986		ÖZLEM	ALPAGÜL	
	1983	BANU SÖNMEZ	TÜMAY	1986		HAKAN	EKE	
	1983	MURAT	ORHAN	1986		ALİ YAĞMUR	AYHAN	
	1983	AHMET IŞIK	ERSÖZ	1986		MİNE AYDIN	İNANKUR	
	1983	ERDEM	GÖK	1986		EVREN	KABAŞ	
	1983	CEMİL	ÖZDEN	1986		AYŞE AYÇA	ÖZGÖDEK	
	1983	YASEMİN UZUN	ERDOĞAN	1986		GÖZDE	SOKULLU	
	1983	CEMALETTİN	KURT	1986		ONUR	TUYAN	
	1983	ALP	OSMANOĞLU	1986		MUSTAFA	BAYIK	
	1983	AHMET	ERDEM	1986	MUHSİN FUAT	YÜZÜAK		
	1983	JORJ	SALİM	1986	REFİKA MÜGE	ERDEM		
	19	1984	RASİM	KÜÇÜKKURT	1986	ÖZLEM	BİLGİN	
		1984	MEHMET ALTAN	KAYA	1986	SİNAN	ERGİNE	
1984		CELAL	TOROĞLU	1986	MURAT	KILIÇCI		
1984		HAYATİ	BAYIK	1986	ORHAN	GÖRGÜN		
1984		MEHMET	NANE	13	1987	İDİL DEMİREL	KAYA	
1984		KADİRCAN	ERKİRALP		1987	GÜNSELİ	YÜKSEL	
1984		HASAN BAHATTİN	TİBET		1987	VOLKAN	AĞAR	
1984		ERDAL	ÇİFTÇİ		1987	ÖNDER	KAPLANCIK	
1984		SELAHATTİN	ERTEN		1987	OSMAN RECEP	BOSNA	
1984		HALİT FIRAT	ERDEN		1987	TULGAR	TOROS	
1984		CAN	ATALAY		1987	GÜLAY	SEZGİN	
1984		AYDIN	KARAKUZU		1987	TİBET	KAĞIZMAN	
1984		MUZAFFER	OKAY		1987	KUDRET ÖZGÜR	YAŞA	
1984		ATILLA	ARIDOĞAN		1987	NUMAN ALİ	AYDEMİR	
1984		EYÜPHAN	BOYVADAOĞLU		1987	MURAT	ÖZYAĞMURLU	
1984		BORA	GÜNER		1987	ŞEBNEM IŞIK	ERSOY	
1984		KEMAL	HADRA		1987	ALİ ERSİN	DOĞAN	
1984		LÜTFİ CAN	OK		1988	BURAK	KARTAL	
1984		RUHİ	KOÇAK			1988	LEVENT	KALYON
1985		BAHRİ	ÖZDEN			1988	MAHMUT	KÖLÜK
1985		HALİM	TURHAN			1988	MEHMET	SARAÇOĞLU
1985		ONUR	ÖZER					

S	M.YILI	ADI	SOYADI
11	1988	ALİ MURAT	GÜRÇAY
	1988	ERDİNÇ	SERİN
	1988	MEHMET	TOKER
	1988	ELİF YAZMACI	OSMANOĞLU
	1988	İPEK	KERETLİ
	1988	SELDA AKKIZOĞLU	GÜRSOY
	1988	ÖMER NACİ	GÜLALP
	1989	SİBEL	YILDIRIM
	1989	ANİŞ ARUNDAR	PAYDAK
	1989	EBRU	FINDIKOĞLU
	1989	ÖZGÜR	YAYCIOĞLU
	1989	DEFNE ONGUN	MÜMİNOĞLU
	1989	SILAY	CANTÜRK
	1989	BANU	ÖZTÜRK
	1989	SEZGİN	EROL
	1989	MEHMET CENK	BALCI
	1989	IŞIL	SAYIN
	1989	SERDAR	ÖZDİL
	1989	SERHAN	ÇELEBİ
	1989	OKTAY	GÜRMAN
	1989	AYŞEGÜL	HEKİMOĞLU
	1989	BEDRİYE	ATEŞ
	1989	NEŞE ÖZGÜN	SOYBAŞ
	1989	ORHUN	KUTEVU
	1989	ÖZER	BENER
	1989	AHMET	ALPTEKİN
	1989	DURUL	BOZBEY
	1989	DEFNE ÖZKUL	ÖZTÜRK
	1989	TOLGA	KUTLU
	1989	ARGUN	PALABIYIK
	1989	EDA	ARMAN
	1989	DİLEK	ALDEMİR
	1989	ESMA BİGE	TUNCER
	1989	METE	ULUYURT
	1989	GÖKHAN	ÇAKICIOĞLU
	1989	HAKAN	ULUTÜRK
	1989	SUPHİ	ARIER
30	1990	OZAN	LEVENT
	1990	SEMİHA SEVİN	ÖZTÜRK
	1990	AYŞEGÜL	BIYIKLI
	1990	LEBİBE ÖZVEREN	AYTEKİN
	1990	İSMAİL HAKKI	AYTEKİN
	1990	ALPER	ARAZLI
	1990	MURAT HÜSEYİN	BESLER
	1990	DİDEM	DİRLİK
	1990	BADAHAN	CANATAN
	1990	ERCAN	ACIMIŞ
	1990	SERDAR	DOĞRUL
	1990	ERCÜMENT	HOŞOĞLU
	1990	ETHEM	KUZUCU
	1990	MEHMET	ÖZEL
	1990	SERKAN	TAYLAN
	1990	SALİH	SIĞIRCIKOĞLU
	1990	HÜSEYİN CENK	TURHANGİL
	1990	ZEYNO	ELBAŞI
	1990	ÖNDER	DARENDELİ
	1990	İBRAHİM	TEKİN

S	M.YILI	ADI	SOYADI
	1990	BURÇAK	AKIN
	1990	GÜL	KAYNAK
	1990	CÜNEYT	BAŞOK
	1990	MERİH	AYDINALP
	1990	SELİM BORA	GÜRKAN
	1990	ÇETİN	ŞAŞMAZER
	1990	BESİM	ÖZEK
	1990	ÜNSAL	BAYBOĞAN
	1991	KAAN	BOZKIRLI
	1991	SİNEM	BİLGİN
	1991	MEHMET FAHRİ	CAN
	1991	MEHMET	ÖKEM
	1991	ARZU KÖKSAL	KUDU
	1991	ONUR	SALIK
	1991	SELEN	ÇOLAKOĞLU
	1991	SABRİ	TEMİZGÖNÜL
	1991	HÜSEYİN	BÜYÜKYURTSEVER
	1991	ÖZGÜR	CANBAŞ
	1991	BAŞAK BAŞAR	BELELİ
	1991	EBRU BİLGİN	GÜVEN
	1991	ÖZLEM DEMİRCAN	TAŞÖREN
	1991	ERİM CEM	HÜRCAN
	1991	HAKKI	SUNAY
	1991	ELİF İKBAL	ÖZKUL
	1991	ARZU	KÖKSAL
17	1992	MURAT	KAVRAR
	1992	EMİNE FULSEN	ŞEN
	1992	BANU	LEVENT
	1992	DİDEM ÖZSOY	DİRİCAN
	1992	ÖZLEM	ÖZTÜRK
	1992	MELTEM ÖZTÜRK	ROBERTSON
	1992	BİRİM	CANTÜRK
	1992	METE	YÜKSEL
	1992	BENAN	KAÇAR
	1992	GÖKHAN	ÇAYHAN
	1992	PINAR	AKSOĞAN
	1992	MUVAFFAK	KAVRAR
	1992	CENK	BELİBAĞLI
	1992	METE	KURT
	1992	EBRU	KARDEŞLER
	1992	DİDEM	YALÇIN
	1992	ASUDE EGÜZ	ARAS
17	1993	ULAŞ	BAYRAKTAR
	1993	TOYGAR	SUNGUR
	1993	ZEYNEP	KARAMEHMET
	1993	CAN	BOĞA
	1993	ATIL	AKTAŞ
	1993	DEVİRİM	DELİORMANLI
	1993	ÖMER	ÖZKAN
	1993	BÜLENT	ÇİĞSAR
8	1994	OĞUZ	ATUK
	1994	DENİZ	ÖZDAL
	1994	MÜGE	SELİM
	1994	BAYKAL	BAYIR
	1994	İBRAHİM	ARINÇ

S	M.YILIADI	SOYADI
	1994 RASİM	SARI
	1994 SULTAN	ŞENZEYBEK
	1994 İSA	TEKGÜL
	1994 MEHMET	KARAMOLLAOĞLU
	1994 GAYE	ÖZPİNECİ
	1994 OYA OKTAR	CANBAŞ
	1994 ERTUĞRUL	İÇİNGİR
	1994 HÜSAMETTİN	USLU
	1994 ALTUĞ	ÖZPİNECİ
	1994 MAHMUT NEDİM	OKUYAN
	1994 ZEKERİYA	ÖZVEREN
	1994 BURCU USTA	USLU
18	1994 ELÇİN	İÇİNGİR
	1995 AHMET EVREN	CAN
	1995 YUSUF	PEHLİVAN
	1995 EMRE	EKMEKÇİ
	1995 KEREM MAZHAR	ÖZSOY
	1995 DİDEM SAYBAŞILI	TEMİZGÖNÜL
	1995 ESMA BAŞAK	GÜL
	1995 SERDAR	SERİNSÖZ
	1995 UTKU	TANSUĞ
	1995 SİNEM	DİRLİK
	1995 LEVENT	BAHŞIŞ
	1995 NUR BULUKLU	DEMİREL
	1995 UMUT	KARAGÖZLÜ
	1995 BURCU	ÇİĞ
	1995 MUHİTTİN	KOCATEPE
15	1995 FERHAT	GÜRÜZ
	1996 ONUR	TANER
	1996 ZEYNEP	ÖZLER
	1996 YASİN	MİLLİ
	1996 OZAN	CANBOLAT
	1996 ÜMİT	AYAN
	1996 SERHAN	KÖSE
	1996 KEREM	ŞIŞIK
	1996 OSMAN	ÇETİN
	1996 ÖZGÜN	DEDE
	1996 MUSTAFA	SEZGİN
11	1996 EGEMEN	YALNIZ
	1997 REFİK	BAYRAM
	1997 GÖKALP	SOFUOĞLU
	1997 ONUR	AYDOĞAN
	1997 SELİM	GİZER
	1997 EGEMEN	CANDIR
	1997 ASLI	DİZDAR
	1997 EVRE	BALTALI
	1997 ENGİN	ERTUĞRUL
9	1997 NUR SEZEN	YILMAZ
	1998 GURUR	TANER
	1998 ÖZLEM ŞEYDA	ULUĞ
	1998 BARIŞ	SÖNMEZ
	1998 ÖMER	PAKSOY
	1998 GÖZDE	KARKA
	1998 MERT	UĞURSES

S	M.YILI	ADI	SOYADI
	1998	AYLİN	TÜRKMEN
	1998	SENA	AÇIKOĞLU
	1998	ÇİĞDEM YILMAZ	KUŞAKOĞLU
	1998	MURAT	DAĞLI
	1998	JOZEF ERÇEVİK	AMADO
	1998	GÜNNUR	ERTONG
	1998	NACİ	HACITALİPOĞLU
14	1998	SERVET	NADİRLER
	1999	CEM	CÖMERT
	1999	İHSAN	ERTEN
	1999	CEYHUN	YILDIZDOĞAN
	1999	AHMET MELİH	PAKSOY
	1999	GÖKHAN	GÖMEÇ
6	1999	HAŞMET OZAN	GÜNER
	2000	İLTER	BAYKAM
	2000	DİLA	SEVİM
	2000	FARUK	KARABUCAK
	2000	TAHSİN	MÜRŞİTOĞLU
	2000	SEDA BAYKARA	SAĞLAM
	2000	GÜNKUT	GÜRSOY
	2000	FIRAT	SEZGİN SOY
8	2000	ERTUĞRUL ALKIM	ARF
	2001	EMRAH	DEMİRCİOĞLU
	2001	AHMET	GÖKNAR
	2001	FATİH	GÜNDOĞDU
4	2001	GÜNEY	YASAVUR
	2002	HAMİT EMİR	HAYFAVİ
	2002	ESAT	UĞURLU
	2002	ZEYNEP	GÜLŞEN
	2002	EMRAH	SEVEROĞLU
5	2002	DENİZHAN	ÜNLÜDOĞAN
	2003	İMGE SU	ARAL
	2003	UFUK	KIRIK
3	2003	AHMET TURAN	BÜLBÜL
	2004	DAMLA KÜRKÜLÜ	DEMİRCİOĞLU
	2004	ÖMER	CERRAHOĞLU
3	2004	YİĞİTCAN	KARANFİL
	2005	ALİCAN	POYRAZ
2	2005	KAAN	ÖCAL
	2009	MERVE	MUTLU
1	?	MERİH	ORAY

TAM 70 LİG
CANLI MAÇ YAYINI İLE
BİLYONER.COM'DA!

Amerikan Basketbol Ligi, Avrupa Ligi...
İspanya Ligi, İtalya Ligi ve DAHA FAZLASI

TÜRKİYE'DEKİ EN BÜYÜK
TRİBÜN AÇILDI!

Sen de hemen yerini al,

KAZANMAYA

BAŞLA!

İilyoner
.com